A L B E R T O   B A C O I

Vorbind cu Dumnezeu

Volumul 3

Cartea a treia a seriei vcd

Olam Ha-Ba

Data apariției: *2014*
Ediția a II-a revizuită
GGKEY:L6SKZGFK448

Contact
Mobil: +40 720 897 250
e-mail: contact@vorbindcudumnezeu.com

vorbindcudumnezeu.com

El Își va trimite îngerii cu trâmbița cea răsunătoare, iar ei Îi vor aduna aleșii

Cuvânt de Început

Bine te-am regăsit, dragă cititor și bun prieten. Mă bucur că ne întâlnim prin intermediul acestui minunat volum, final de serie. Dacă te afli printre căutătorii de adevăr, înseamnă că ești familiarizat cu mesajul pe care îl răspândesc de mai bine de doi ani, prin toate mijloacele, în special prin exemplul personal. De aceea, cred că o introducere amplă ar deveni plictisitoare.

Gândește-te la transformarea pe care o va suferi percepția ta, descoperind că, în viață, evenimentele nu ți se întâmplă, ci tu le creezi, în mod conștient sau inconștient. Atunci, viața va deveni minunată, pentru că vei avea liniștea și siguranța că nu te-ar mai surprinde nimic.

Această carte îți oferă căldura de care ai nevoie, care, într-un fel sau altul, și-a găsit drumul spre inima ta. Căci tu ai strigat după ajutor, iar Dumnezeu Și-a amintit de promisiunea Sa și ți-a dăruit puterea.

Dacă ai ajuns la adevăr mulțumită suferințelor tale, înseamnă că ai cerut îndrumare. Dacă ai hotărât să citești mesajul, înseamnă că ai nevoie de o schimbare. Dacă te-ai regăsit în text, schimbarea s-a produs. Schimbarea ta ești tu, și tu poți deveni impulsul trezirii celorlalți.

Privesc cum majoritatea oamenilor pe care îi cunosc aleargă orbește, fără direcție, reproșând altora că nu au ajuns acolo unde și-au propus. Omul nu poate atinge o destinație precisă atâta timp cât aleargă fără să urmeze o direcție clară. În realitate, însă, există o singură destinație la care duc sute de căi. Eu am ales-o pe cea pe care urmează să o cunoști, iar faptul că o vei descoperi îmi întărește convingerea că ceva ne leagă.

Cea mai scurtă cale care duce la Dumnezeu ne apropie. Acum simt că ai tresărit, fiind poate deranjat de cuvântul „Dumnezeu". De aceea, ești liber să îl înlocuiești cu unul mai confortabil auzului tău, dar rezultatul va fi același, căci Sursa este Una și Aceeași. Adresează-te Sursei tuturor lucrurilor numind-o liniște, fericire, inspirație sau bogăție. Eu am primit nenumărate daruri în clipa în care mi-am atribuit calitățile divine.

Permite-mi să îți descopăr diferența dintre ceea ce te învăț eu și ce te-au învățat religiile despre Dumnezeu. Diferența constă în faptul că Dumnezeu mi-a spus că nu trebuie să suferim cumplit pentru a fi iertați și a intra în Paradis. El nu îi judecă pe cei care nu reușesc să ajungă în Rai prin propriile puteri, ci îi ajută. Căci

dacă Dumnezeu ar fi mai păcătos decât omul, așa cum sugerează indirect majoritatea religiilor lumești, cu adevărat, nu am putea să ne întoarcem la El. De fapt, atunci nu am mai avea o rădăcină la care să ne întoarcem și ne-ar lipsi esența, care este iubirea.

Religiile lumii susțin că Dumnezeu poate fi gelos, competitor și posesiv. El nu admiră și nu respectă libertatea cu care a înzestrat ființa minunată numită om. Este evident că fondatorii acestor instituții și susținătorii ei au atribuit un caracter uman divinului, în funcție de convingerile lor de atunci, limitând astfel imaginea necuprinzătoare a Creatorului și creând un model defectuos pe care toate generațiile, cu sau fără voia lor, îl imită. Despre contopirea cu esența umană și renunțarea la programele de formare vom discuta prin intermediul noului material.

Îmi doresc ca mesajul să strângă toate sufletele conștiente sub același scop divin, ghidând marea de oameni spre singurul adevăr existent. Vă sunt recunoscător pentru dedicare și pentru asumarea responsabilității de a interveni în lume. Miracolul a avut loc, iar darul pe care l-ați primit, prin care vi s-a permis să veniți, reflectă succesul misiunii voastre.

Ascensiunea reprezintă apa și focul prin care fiecare ființă va fi nevoită să treacă în perioada următoare. Dezvoltarea sistemului de gândire se produce cu sau fără voia celor care sunt supuși acestui flux. Rezistența în fața noilor descoperiri atrage autodistrugerea, fiind percepută ca o împotrivire în fața cursului natural al vieții. Dumnezeu a permis îngerilor să pornească procesul de înălțare, iar profeția se împlinește sub ochii noștri.

Evident, nimeni nu se poate opune transformării care are loc, poate doar să creadă că o face. Cu toate acestea, împreună putem accelera procesul pentru a înlătura suferința. Așa se va întâmpla, aceasta este o promisiune.

Planul lui Dumnezeu este ca noi toți să devenim iubire, iar tot ce nu este iubire să fie îndepărtat. Aceasta nu înseamnă, totuși, că cei care nu iubesc vor fi condamnați la inexistență. Căci nu există o stare de inexistență pentru ființele veșnic vii, ci doar ființe care s-au îndepărtat atât de mult de esență încât și-au uitat originea.

Omul este o ființă nemuritoare care își imaginează că este un om, creând scenarii întregi după chipul și asemănarea concepției sale de sine, iar în inconștiența sa se limitează. El privește lumea prin raționament și nu prin iubire; de aceea se pierde.

Introducere

Am mâinile înghețate, dar cu degetele încleștate scriu tremurând. Sufletul îmi este brăzdat parcă de mii de pluguri omenești, iar inima mea se stinge de amărăciune și de dor de tihnă. O ultimă scrisoare adresată lui Dumnezeu răsare din ființa mea.

De mai bine de treizeci de ani Îți scriu, însă multă vreme nu am știut dacă mă auzi cu adevărat. Nu știu dacă mă asculți, dar ai încetat să îmi mai răspunzi. M-ai părăsit, m-ai lăsat să înghet; mă sting acum, este tot ce mai pot face. Tu Îți trimiți la moarte copiii, să rătăcească prin lumi cărora nu le aparțin și care nu îi merită.

Bucăți de cristal îmi crestează fața asemenea lamelor de bisturiu. Aș vrea să plec de aici, dar nu știu unde m-aș putea ascunde. Sunt învăluit de absența Ta și nu mai pot zări lumina. Mă scufund în propriul ego și mă sufoc în infinita mea nemulțumire. Teama și vinovăția îmi dau târcoale pretutindeni; se rotesc și creează vârtejuri violente care mă destabilizează și mă fac să fug de oameni, de lume sau de mine.

Viața mea terestră este doar o mărturie a eșecului, a falsului și a dezamăgirilor primite în mod repetat. Știu că v-am dezamăgit pentru că nu am reușit să fac pentru voi tot ce ați așteptat să fac. Voi așteptați salvarea de la mine, dar eu sunt altceva decât ceea ce înțelegeți prin „bine“.

M-am grăbit să mă numesc reprezentant al Tău, dar nu mai găsesc puterea să lupt. Nu găsesc niciun umăr pe care să îmi așez capul, căci lumea oamenilor este rea, crudă și nu îmi oferă nimic. Lovesc ca un nebun și implor un semn. Mă retrag în profunzimi; sunt rănit, epuizat și îmi pierd iubirea. Sunt răpus, iată, de această călătorie minunată. Sângele meu s-a transformat în durere și mă tem.

Strig la Cer, dar el nu mă mai ascultă. Gura îmi este încleștată, iar picioarele nu mi le mai simt. Sunt prizonier în interiorul trupului care stă nemișcat și parcă mă înjunghie cu mii de cuțite. Alerg prin câmpul Tău de săbii ca un orb și încerc să Te ajung, dar fără izbândă.

Îi adresez un set de întrebări lui Dumnezeu, dar, în scurt timp, îmi dau seama că de fapt mă întreb pe mine. De ce sunt eu aici și care este scopul suferinței? Unde este liniștea sau iubirea despre care glasul de odinioară îmi povestea, stăpân pe ale sale cuvinte? Am supraviețuit vreme de cincizeci și șapte de ani, pentru ca, la final, să simt așa ceva? Este adevărat că am luptat cu iscusință și

am devenit erou. Sunt revoltat și nu pot să gândesc; dar mai bine m-aș gândi la tot, poate mă va părăsi durerea. Îmi înalț privirea, însă nu zăresc niciun salvator ceresc.

Totul este pictat cu roșu în jur și mă întreb unde mă aflu. Nu am plecat, sunt tot aici. Totul este roșu în jur pentru că privirea îmi este scăldată în sânge. Simt că adorm și sunt pregătit să mor, dar o voce șoptește din spatele meu, implorându-mă să mă rog lui Dumnezeu. Așa că încep să strig, este tot ce mai pot face.

A trecut un sfert de ceas, dar parcă am trăit un mileniu. Am amorțit, durerea a plecat și trupul meu a adormit. Visez către mai bine și mă înalț ușor la cer. Îmi privesc trupul rănit, iar din trup mă văd plutind pe mine. Îi văd pe cei care m-au legat, care cred că m-au prins, că m-au învins; dar eu sunt în spatele lor, sunt înaintea lor și mă joc prin mintea lor. Mă apropii și îi îndemn să se bucure că am plecat, să nu plângă că am murit.

Simt că întreaga mea viață a fost un vis, iar pentru prima dată trăiesc, conștientizând că Tu ai îndurat suferințele mele și nu eu. Pentru aceasta vreau să Îți vorbesc și să Îți mulțumesc, dar nu pot folosi cuvinte; pot doar transmite sentimente. Și totuși, Tu cunoști ce doresc să Îți spun; mă cunoști pentru că Te cunoști mai întâi pe Tine.

Mă rotesc în oaza Ta de bucurie și nu știu încotro să apuc. Mă scald în iazul ierbii vii care îmi dezmiardă pielea. Pielea mea este fină ca blana de iepure și luminează ca o rază de soare. De fapt, eu pot fi Soarele. Eu sunt lumina lumii — sunt cea mai sublimă și mai mângâietoare rază vindecătoare. Sunt mireasma florilor și oxigenul pur. Sunt mai limpede decât apele izvoarelor și mai înalt decât curcubeul. Ating sferele luminoase care circulă prin atmosferă și pătrund în sângele care vă curge prin vene. Sunt un soare invizibil pe Pământ și toți aveți nevoie de mine, vă rugați mie și nu ezit să vă ascult.

Dar dacă mă iubiți, pentru ce m-ați omorât? Nu ați reușit să mă înțelegeți și ați refuzat să credeți. Nu înțeleg pentru ce m-ați omorât, dar știu sigur pentru ce am murit: am murit pentru iubire, dăruind lumii pace.

Acum mă înalț spre cer, iar mediul începe să dispară. Plutesc deasupra straturilor cu atmosferă terestră, care se subțiază din ce în ce mai mult, iar nimicul devine tot mai dens. Albastrul boltei cunoscute dispare pe măsură ce mă ridic în acest abis.

Descopăr Cosmosul, așa-numitul întuneric, prin care plutesc cu viteze necunoscute, amețitoare. Nu pot privi înapoi; mă uit spre nicăieri, iar pentru moment habar nu am dacă mă mișc sau dacă

staționez. Văd sferele de lumină care pâlpâie neobosite, parcă sărbătorind. Aceste lumini au diferite nuanțe și diferă în intensitate. La prima vedere, par a fi stele îndepărtate, dar, apropiindu-mă de ele, realizez că mă pot roti în jurul lor. Sunt stele impresionant de mari, pe care le percep asemenea unor licurici. Așa că zburd și eu de la una la alta, bucuros, admirând. Circumferința lor este uriașă în comparație cu cea a soarelui din galaxia noastră și totuși le pot strânge în pumn. Sunt entuziasmat că mă aflu printre ele, iar stelele mă recunosc ca pe Creator.

Eu sunt Creatorul tuturor lucrurilor și ființelor care există, și toate radiază în jurul meu; dar cum este posibil? În viața trăită pe Pământ, am crezut că sunt un simplu om. În plus, mi s-a spus că sunt cel mai mic dintre oameni, iar lumea a avut grijă să mă convingă de acest lucru.

În continuare, vizitez pământuri străine, cu atmosfere rarefiate, bogate în gaze, și soluri realizate din prafuri minerale. Calc roci care mi se sfărâmă sub tălpi asemenea unor bulgări de făină și zâmbesc. Privesc întinderi de nisip și un fel de zăpadă. Râuri de nisip curg șiroaie, lovind malurile înspumate. O spumă caldă și primitoare mă înconjoară în depărtare; dacă ar fi să o descriu, i-aș spune spumă a iubirii. Plante nu văd nicăieri. Din sol ies însă bule de mărimea unor mingi de volei. Este plăcut ce privesc și totuși nu pot rămâne mult timp aici.

Plec, fără să cunosc încotro mă îndrept, și mă minunez de tot ce întâlnesc. Zbor prin interiorul unui tunel în care ating viteze amețitoare, parcă m-ar atrage cineva. În spate las mii de porți de prafuri colorate, pe care le percep ca realități sau lumi. Deodată, totul se dilată și începe să își piardă forma. Corpurile și luminile se alungesc, până devin linii drepte. Pe drum mai observ cristale de mărimea pumnului meu, care cresc apoi și ating dimensiunea unor lacuri.

În sfârșit, ajung într-un loc neutru, în care ceea ce se mișcă nu este nici spirit, nici materie. Aici realitatea este alcătuită dintr-un material mai puțin dens. Totul este la iveală și nu există nimic de ascuns, căci nu există termenul „ascuns". Din când în când, o luminiță albastră, asemenea unui laser, scanează intrarea, dar mă scanează în repetate rânduri și pe mine. Eu nu mă pot recunoaște, pentru că mi-am pierdut trupul; în prezent, sunt Una cu Totul.

În scurtă vreme, sunt întâmpinat de două ființe incredibil de frumoase, cărora nu le percep forma pe deplin. Însă, ceea ce îmi atrage atenția la ele este că sunt sensibile și aproape transparente, având capetele alungite spre spate. Zâmbesc, vrând să le transmit

că arată asemenea unor spiriduși, datorită vestimentației.

Pe ochi poartă niște ochelari impresionant de mari, cu formă triunghiulară și două lentile. Sunt uimit de mâinile lor, care arată ca niște mănuși chirurgicale. Acestea le permit să comunice și să memoreze. În mâinile unei singure ființe pare stocată orice informație despre Pământ și chiar mai mult.

Privindu-le de departe, îmi transmit sentimentul că trebuie să le urmez. Sunt vrednic să devin asemenea lor, iar ființele se arată a fi onorate să mă primească. Mulțimi îmbrăcate în haine albe mă primesc și îmi strigă „slavă". Cei dintâi, care sunt îngeri și arhangheli, mă numesc „domn al lor" și „trimis al Celui care este veșnic viu". Pășesc printr-o pădure deasă, în interiorul căreia trăiesc ființe umane cu aspect pământesc. Bărbați și femei care își țin copiii în brațe lăcrimează privindu-mă intrând.

„Bun venit", strigă mulțimea în cor, condusă de aproximativ o sută patruzeci și trei de mii, nouă sute nouăzeci și nouă de îngeri. O mare de suflete m-a înconjurat. Acestea sunt suflete care au trăit pe Adar (Pământ) și care nu se opresc din a aplauda venirea mea. Cad într-o liniște deplină, îmi iau rămas bun de la voi și le urmez cu bucurie.

Alberto Bacoi,
București, România.
Septembrie 2013.

Capitolul 1

Ce urmărești să transmiți cititorilor prin această introducere? Crezi că este cel mai potrivit mod pentru a îi introduce în temă?

Cei care au citit primele două volume nu mai au nevoie să fie introduși în temă. Prezentarea descrie povestea sufletelor care își părăsesc trupul, iar aceasta este tot ce am putut simți și înțelege în urma viziunii pe care am avut-o. În continuare, Te las pe Tine să continui, ca invitat special al meu și Autor al acestei serii. Spuneai că avem multe de descoperit și de clarificat prin intermediul cărții de față. Cu ce subiecte ar fi mai potrivit să începem?

Observ cu entuziasm că ai început deja.

Mă străduiesc de mai bine de doi ani.

Mă bucur că în tot acest timp ți-ai păstrat credința și ai oferit iubire oamenilor care trăiesc în lumea de jos.

Am început dialogul în urmă cu doi ani, iar glasul inimii nu a încetat să mă mângâie. În loc de introducere, am simțit nevoia să revizuiesc conceptul călătoriei între lumi, așa-numita călătorie de după moarte.

Întotdeauna ați avut nevoie de revizuiri ale înțelegerilor, dar aici trebuie să recunosc că ai mers prea departe cu descrierea.

Sugerezi că relatarea este pură ficțiune?

Sugerez că ai văzut prea departe. Pentru aceasta, doresc să te felicit, la fel cum te felicit pentru finalizarea celui de-al doilea volum „Vorbind cu Dumnezeu". În cartea de față, ți-am revelat călătoria sufletelor între lumi, dar tu ai prezentat o singură variantă, aceea asociată cazului tău: ascensiunea. Există multe alte călătorii, construite de suflete în funcție de sentimentele pe care acestea le creează pe durata experienței terestre.

Călătorii construite de sentimente?

Ceea ce simți provine din ceea ce vezi, iar ceea ce vezi derivă din ceea ce crezi despre tine că ești. Nu ai auzit niciodată despre

un om care a fost răpus de furie, spunându-se că vede doar negru în fața ochilor?

Este o expresie des întâlnită.

Atunci când sufletul își dezvoltă un anumit tip de conștiență prin experiența acumulată în lumi diferite, în funcție de gradul de conștiență, resimte călătoria drept prietenoasă sau ostilă.

Prin urmare, un suflet cu conștiență joasă se va simți chinuit în prezența energiilor înalte, tot așa cum energiile înalte nu pot deveni conștiențe joase. Dacă am dori să asociem aceste entități spirituale cu ceva ce există în Universul cunoscut, ele ar putea fi comparate cu materia și antimateria. De asemenea, pot fi asociate cu doi magneți care se resping.

Conștiențele înalte nu pot deveni conștiențe joase, iar conștiențele joase nu pot deveni conștiențe înalte?

Ai nevoie să fii atent la cuvintele pe care le scrii. Conștiențele înalte nu pot deveni conștiențe joase, însă conștiențele joase se reînscriu în procesul autocreării, prin întrupare, pentru a deveni conștiențe înalte.

Ce înseamnă conștiență?

Conștiență înseamnă luciditate. În cadrul discuției, ne referim la gradele de percepție pe care le dobândesc sufletele pe durata întrupărilor. Aceste percepții pot fi iluminate sau întunecate.

Tu, pe Pământ, ai înșelat și ai fost înșelat, corect?

Corect.

Totuși, nu trăiești cu părere de rău din cauză că ai fost înșelat, ci regreți că l-ai înșelat pe altul.

Din nou, este foarte adevărat.

Conștiențele joase regretă însă că nu mai pot urî, pentru că, în afara materiei, iubirea este singura opțiune, în vreme ce mai aveau atâtea situații de clarificat și conturi de reglat. Atunci, ele aleg să se întoarcă pe Pământ pentru a se desăvârși în iertare și iubire. Odată ajunse, fiind supuse uitării, simt nevoia să își facă dreptate și să înșele pentru a câștiga. Întrebarea tuturor îngerilor care au trăit vreodată în lumea de jos rămâne aceeași: „Luptați pentru a câștiga, ce?"

Aceste conștiențe ajung să fie controlate de frică, acționează și reacționează sub influența ei, până devin chiar frica însăși.

La fel cum conștiențele joase devin frică, cele înalte pătrund în Dumnezeu. Atenție, însă, frica nu este diavolul. Eliberează-te de orice etichetă și realizează adevărul: Eu sunt lumina, inclusiv întunericul care creează lumina.

Pentru a putea cunoaște Cine sunt prin voi, a fost nevoie să

existe și ceea ce nu sunt. Această etapă este pe cale să se încheie acum, odată cu coborârea conștiențelor înalte pe Pământ. Tu nu ai putea alege niciodată dintr-un singur lucru. Aceasta nu este o alegere liberă. Nu ai putea alege dulcele în defavoarea amarului atâta timp cât va exista doar dulce și nu va exista amar. După ce ai gustat amarul terestru, însă, vei alege dulcele în mod deliberat, pentru veșnicie.

Atunci când auzi pe cineva declarând că există un diavol, iar scopul vostru principal este cel de a vă păzi de el, acela răspândește frica al cărei prizonier este, indiferent dacă este preot, pastor sau infractor. Eu nu judec conform acestor criterii; Dumnezeu nu judecă omenirea.

Astăzi cunosc acest lucru.

Mă bucur, copilul Meu iubit.

Noi putem deveni ca Dumnezeu, dar nu suntem încă uniți cu Dumnezeu, am dreptate?

Dacă puteți deveni ca Dumnezeu, înseamnă că sunteți uniți cu Dumnezeu. Separarea de Mine și de semeni este o percepție indusă de oamenii orbi și rău intenționați.

Unii ne asemănăm cu Dumnezeu, așa am fost creați; alții încă lăsăm de dorit.

Adevărat vă spun Eu vouă, cu toții sunteți ca Dumnezeu, dar nu toți cunoașteți că sunteți. Ba chiar, cei mai mulți dintre voi ați ajuns la concluzia că reprezentați opoziția unui dumnezeu despre care v-ați închipuit că se comportă asemenea oamenilor și care, în realitate, nu există.

Oamenii care reușesc să vadă binele chiar și în cel mai întunecat om și îi oferă șansa să se integreze sunt îngeri. Aceștia nu așteaptă o răsplată în schimb, știind că, indiferent de aparențe, sunt cu toții fii ai aceluiași Soare.

De ce sunt atât de greu de crezut cuvintele Tale și de ce introducerea cărții pare o poveste precum cele cu extratereștri, pe care le-am urmărit la televizor?

Pentru că astfel ați fost formați de mici să gândiți. În loc să căutați să descoperiți mai mult, vă mulțumiți cu statutul de ființe primitive, justificat de neputința la care v-ați imaginat că v-am condamnat. Necredința v-a determinat să născociți conceptul de ficțiune. Orice fapt pe care nu l-ați putut cuprinde mental a fost catalogat ireal, iar pe Pământ a luat naștere conceptul științifico-fantastic.

Acesta v-a influențat să priviți stelele în noapte, să le vedeți și totuși să nu fiți convinși în totalitate că sunt reale. Repet, decât

să vă obosiți să căutați răspunsuri, voi ați ales să vă mulțumiți cu statutul de ființe limitate în mod voit de către un Creator gelos pe creația Sa. Afirmația Mea nu este o jignire la adresa umanității, ci o critică constructivă aplicată deciziilor voastre din trecut.

Ar fi bine să cunoașteți mai mult pentru că Universul în care trăiți este cât se poate de real și tangibil. Călătoriile astrale sunt practicate de oameni spirituali de mii de ani. Cei mai antrenați dintre ei reușeau să se detașeze de trupuri simultan. Lumile sunt reale, planete locuite există pretutindeni. Chiar în acest moment trăiești pe una, o atingi și îi simți greutatea.

Nu te îndoi de cunoașterea ta. Nu îți lepăda puterea. Îndrăznește mai mult. Societatea pentru care cei mai mulți dintre voi vă sacrificați viețile ar trebui să vă ofere motive de îndoială.

Tot ce ați fost învățați pe Pământ că reprezintă lumea în care v-ați născut sunt neadevăruri absurde și stânjenitoare. Principiile diplomaților care se străduiesc să mențină funcțională societatea se învârt în jurul instinctului de stăpânire și surplus. Cu ce vă diferențiați astfel de animale? Voi considerați că lumea este așa cum v-au prezentat-o părinții și că Dumnezeu este atât de puțin? Trăiți cu impresia că Eu sunt o Ființă atotputernică, independentă, dar totuși egoistă și frustrată, care Își pedepsește creaturile și, în cele din urmă, le ucide?

Este imposibil de crezut că oamenii care au trăit acum două mii de ani pe Pământ erau mai evoluați decât majoritatea celor care trăiesc în prezent. Ei aveau o gândire mai clară, iar logica și rațiunea lor erau sănătoase, chiar dacă nu aveau ce aveți voi. Istoricii actuali vorbesc despre intervențiile Mele din trecut, spunând că au fost vizite ale extratereștrilor, așa cum despre primii oameni s-a scris că au fost ființe extraterestre numite anunnaki, care au coborât din Cosmos. Omul este dispus să accepte orice teorie atâta timp cât aceasta exclude Prezența Creatorului său. Apoi apar învățătorii care descriu cum creația s-a creat singură, cu ajutorul ei înseși. Așa și este, doar că acest adevăr nu exclude prezența Începătorului.

Analizează un copac sau un copil: aceștia cresc singuri, nu îi crește Dumnezeu. Și totuși, copilul nu poate crede că nu există mame, iar frunzele nu neagă existența crengilor care le susțin și a rădăcinii care le hrănește.

Eu sunt Cel care S-a creat și care nu a fost creat de altcineva. Iar dacă voi sunteți creați după chipul și asemănarea Mea, este evident modul în care funcționează procesul. Voi vă creați singuri în duh, Eu doar v-am oferit posibilitatea. Vă creați astfel încât să

nu vă îndatorați Mie sau altcuiva. În ceea ce privește întruparea, îți spun că toate ființele au coborât din Cosmos, din sol sunt alcătuite trupurile cu care se îmbracă. Spiritele nu au forme vizibile, nume și apartenență. Ele doar sunt, tot așa cum Eu sunt. Așadar, trupurile nu colindă lumile, ci sunt legate de loc.

Sunt uimit de claritatea cu care vorbești.

Creatorul A nu îl creează pe Creatorul B, iar Creatorul B nu creează mai departe alți creatori. Iată cum ar fi bine să gândiți: Creatorul A S-a divizat în miliarde de părți, care se creează individual prin trăiri și experiențe. La final, atunci când toate se vor întoarce la esență, va avea loc sărbătoarea cea mare.

Voi trăiți de aproape șase mii de ani în forma cunoscută, pe planetă, însă nu știți câte fire de iarbă cresc pe un metru pătrat de pământ. Vă înghesuiți în orașe, printre oameni reci și goi, iar răpuși de absența iubirii Mă invocați, spunând că sunteți singuri, fără să știți că fiecare om poate fi totul — natura, oamenii și planeta cu tot ce se află pe ea. Voi încă nu conștientizați că sunteți elemente care alcătuiesc organismul numit umanitate, în care cei mai puri oameni reprezintă cârma sa. Mulțumită Iubirii lumea stă în picioare.

Organismul despre care vorbesc își poate schimba direcția în funcție de puterea de conștientizare a celor mai înalte minți care trăiesc în interiorul său și care ghidează marea de oameni. Așa cum cunoști, fiecare minte poate fi controlată de frică și vinovăție sau de dragoste și conștientizare. Acest fir imaginar de legătură urmează să se rupă din cauza creșterii rapide a nevoii de identitate. Generația de astăzi poartă o luptă aprigă cu cel mai mare inamic: criza de identitate.

Acesta este singurul loc din Univers în care debusolarea face victime. Răzvrătirea acestei așezări își are cauza în incapacitatea ascultării sufletului. Volumul întâi a conturat importanța dialogului interior.

Nu vă împotriviți dorinței sufletului, căci cea mai arzătoare dorință a sa este să vă înalțe pe cele mai înalte culmi și niveluri ale dragostei, pentru a traversa nevătămați hăul creat de om.

Scopul mesajelor spirituale este cel de a vă convinge că promisiunea divină este adevărată. Aceasta este să vă ofer ceea ce aveți nevoie, în procesul desăvârșirii voastre, atunci când aveți nevoie. Iar promisiunea voastră este să Îmi cereți ajutorul și să credeți în Mine; vă asigur că îl veți primi. Eu sunt Mângâietorul, sunt Cel care vorbește cu adevăr.

Lumea voastră traversează o perioadă dificilă. Timpul în care

fiecare om se identifică cu ceva și se percepe ca fiind altcineva decât este, este aici. Majoritatea oamenilor trec prin viață fără să îi descopere sensul, dar viața este bucuria pe care au cerut-o.

O societate poate fi de neclintit. Aceasta poate avea o cultură diversificată, o istorie bravă, poate include evanghelii, religii și un sistem educațional eficient, democrație și progres, dar fără spiritualitatea care le încheagă, nu are niciun sens. Din acest motiv, societatea rămâne vulnerabilă în fața a trei amenințări: armele nucleare, colapsul economic și consumarea resurselor de supraviețuire.

Pentru a evita asemenea tragedii, aveți nevoie să vă dezvoltați un nou sistem perceptiv, o viziune globală unitară, independentă, care să nu fie nici politică, nici religioasă, dar care să vă înapoieze puterea. Acesta este singurul mod prin care omenirea poate înainta spre pace și stare de bine. Cu ajutorul tehnologiei, vă este mai ușor.

De pildă, dacă se întâmplă o catastrofă în Japonia, cu toții deveniți conștienți de importanța vieții în mai puțin de un minut. Iar dacă un cutremur zguduie Haiti, Europa declară imediat solidaritate victimelor și acoperă pagubele materiale provocate de seism. Ca ceea ce îți vorbesc să devină o realitate, Alberto, aveți nevoie de o relație internațională bună între voi, ca indivizi, nu între guverne, instituții și diverse asociații, ci între voi, de la om la om. Atunci pacea și chiar războiul vor exista pentru creșterea voastră, iar Iubirea va stăpâni Pământul. Moartea, din inevitabilitate, va deveni o alegere, iar suferința o opțiune. Atunci creația va deveni creator conștient și va primi puterea.

Cum putem iniția procesul?

În primul rând, trebuie să deveniți o singură voce și să luați o singură decizie, chiar dacă în locul inimilor voastre mute va vorbi glasul Celui sfânt. Îmi doresc, copii, ca aceasta să nu se întâmple prea târziu. Căci cum este posibil ca mai mult de șapte miliarde de oameni să își dorească dragoste, fie ea sub formă de toleranță, respect, admirație și iertare, dar să le fie imposibil să o obțină? Toți vă doriți să fie pace, să vă majorați veniturile, să vă diversificați tipul de hrană, să vă bucurați și să vă iubiți. Te întrebi de ce nu reușiți?

Secretul unei vieți de calitate nu constă în a obține confortul material; confortul nu este fericire. Adevăratul scop al vieții constă în a îți oferi ție și semenilor tăi cea mai bună oportunitate de creștere și a construi relații interumane eliberate de ego.

De ce a căpătat omul o putere uriașă de distrugere la sfârșitul

celui de-al Doilea Război Mondial, cum ar fi bomba nucleară cu fisiune?

Aceasta arată că, în călătoria terestră, frica a trebuit să stăpânească un timp.

Care este scopul?

Scopul este ca omenirea să aibă posibilitatea de a alege.

Frica ne distruge.

Frica vă creează.

Dacă distrugându-ne ne construim, de ce această grabă astăzi? De ce nu ne-am mântuit acum câteva mii de ani?

Acum câteva mii de ani niciun om nu a fost pregătit să vină la Mine, nici măcar voi, autori ai evangheliilor. În prezent, însă, am aplicat o metodă de accelerare a desăvârșirii umane. Adevărat vă spun că nu va mai trece mult timp și veți veni.

În prezent, frica de moarte nu vă lasă să vă bucurați de viață. Eu vă spun că nu există moarte, ci doar viață. Nici măcar trupul nu dispare, el doar își schimbă forma. În clipa în care vă veți dori moartea, veți cunoaște adevărata bucurie a vieții.

Trăitorii se înmulțesc pe planetă, iar răul crește odată cu ei. Din acest motiv, vor trăi experiența transformării în număr mare. Majoritatea nu este pregătită pentru schimbarea care a venit și care nu poate fi evitată. Faptul că nu este pregătită o împiedică să își atingă scopul. Ceea ce nu înțelege, omul nu poate accepta, iar ceea ce nu acceptă îl distruge. Schimbarea căreia i se opune vine însă spre mântuirea sa.

Tu nu te vei putea dezvolta atâta timp cât Eu nu te voi plasa într-o situație favorabilă nevoilor tale spirituale. Odată ce te vei afla în situația care creează experiența, care, în realitate, a fost aleasă de tine conștient sau inconștient, tot ce îți va mai rămâne de făcut este să alegi. În funcție de alegere, vei trăi o experiență nouă (dorită) sau una cunoscută (detestată). Ceea ce nu accepți revine asupra ta în mod repetat și nu îți vei putea controla soarta. Ați inventat chiar o vorbă care susține această teorie: „De ceea ce îți este frică, nu scapi“. Cât despre teama de moarte, îți spun că nu are niciun sens să te temi de ceva ce nu ți se poate întâmpla.

Noi nu murim, moartea este doar o trecere în altă parte?

Asemenea frunzelor care se aștern toamna pe alei, trupurile voastre fertilizează solul, iar după trecerea iernii sufletele renasc în forme similare. În acest tablou, frunzele copacului sunteți voi, florile sunt ceea ce creați despre Mine, iar fructele devin cei care Mă urmează. Citind aceste rânduri, gândiți că Eu sunt copacul și voi sunteți frunzele, când, în realitate, Eu sunt Soarele, pământul,

aerul, apa și copacul în întregime.

Tablou în care frica poate fi asociată cu furtuna sau seceta. În ciuda acestor amenințări, copacul înflorește în fiecare primăvară, apoi își reia existența, experimentând un regn superior.

Acesta este motorul vieții.

De ce nu am reușit să înfăptuiesc un miracol atunci când am avut nevoie de unul? Mi-am urmat inima, așa cum m-ai îndemnat, ignorând interesul personal, dorind doar să dăruiesc. Ți-am cerut ajutorul prin dialog și rugăciune, dar nu am primit răspuns, ca și cum Dumnezeu nu ar exista.

Tocmai purtam o conversație genială despre întrupări, veniri și plecări, pe care ai întrerupt-o cu necredința.

Am scris ultimele pagini în timp ce mă plimbam prin zona în care am copilărit, unde am întâlnit un amărât pe care îl cunosc din vremuri trecute, a cărui situație m-a înduioșat. A doua zi, am pregătit un ceai cald și două plăcinte, dar nu l-am mai găsit.

Vreau să știi că am fost tot timpul alături de tine. De ce a fost nevoie totuși de un miracol?

Am așteptat să apară în zona băncii pe care dormea iarna, cu cartoane înfășurate în jurul picioarelor, pentru a îi dărui pachetul. Totuși, credința și căutările mele s-au dovedit zadarnice. Uneori, rugăciunile nu funcționează. De cele mai multe ori, Dumnezeu le ignoră sau rugăciunile sunt o minciună. Vreau să Îți spun că m-am întors cu pachetul acasă.

Dragul Meu, cine ți-a garantat că îl vei întâlni astăzi cu orice preț? Acel om a supraviețuit mai mult de treizeci de ani, dormind pe străzi, hrănindu-se cu resturi. Au trecut nouăsprezece ani de când i-ai făcut prima bucurie. El nu a uitat fapta ta și a continuat să se roage, totuși, tu a trebuit să pleci pentru un timp. Și dacă el a așteptat nouăsprezece ani, tu nu poți aștepta două zile?

Sigur că pot... uite-l!

Miracolul a avut loc deja. Acesta constă în faptul că Eu M-am îngrijit de Ritter în tot acest timp, pentru ca tu să te convingi că lumea este supravegheată din cel mai sublim strat dumnezeiesc; și totuși Mă tragi la răspundere, spunând că am lipsit?

Nu vreau să insist asupra unor subiecte care au fost dezbătute în volumele anterioare, dar am nevoie de explicații suplimentare cu privire la societatea care produce oameni ai străzii pe bandă.

Nu am nimic împotrivă să finisăm discuția.

Îți mulțumesc pentru fiecare cuvânt al acestei cărți!

Societatea actuală produce oameni ai străzii prin indiferența și cruzimea dovedite, pentru ca mai târziu, la cererea fundațiilor

umanitare, să fie nevoită să cheltuie pentru îngrijirea lor.

Voi aveți prostul obicei de a îi distruge pe nevoiași, în loc să îi susțineți. Pe omul care trăiește de pe azi pe mâine și întârzie cu plata taxelor îl penalizați și împovărați, până îl distrugeți, în loc să îi ștergeți, pur și simplu, datoria. Pe cel cu venituri uriașe, în schimb, îl scutiți de taxe din diverse motive, iar sistemul bancar și alte companii îi oferă noi oportunități de afaceri, care îi aduc mai mult profit.

Această mentalitate a fost adoptată nu doar de conducere, ci și de instituțiile private și, nu în ultimul rând, de fiecare cetățean. Ea este, însă, o gândire rușinoasă, care provoacă, în primul rând, colapsul economic, ca să nu mai vorbim de impactul negativ pe care îl are asupra muncitorilor cinstiți, care susțin societatea, dar de care guvernele nu par interesate. Și totuși, guvernele trebuie să se îngrijească de sănătatea și bunăstarea muncitorilor dacă aspiră la o economie puternică pe termen lung.

Te întrebi cum este posibil ca într-o societate care investește în educație, sănătate și siguranță, să duceți totuși lipsă de ele? La întrebarea Mea nu vor putea răspunde preoții, politicienii sau doctorii, deoarece habar nu au ce fac și nu știu cine sunt. De la președinte la măturător și de la profesor la elev, toți trăiesc așa cum au hotărât alții, în loc să gândească pentru ei.

În comunitățile cerești, formate din oameni desăvârșiți, nicio ființă nu este marginalizată. Voi ar trebui să vă plecați capetele atunci când din colțul murdar al trotuarului vă privesc doi ochi triști și înfometați. Ați sărăci dacă dimineața în drum spre serviciu ați cumpăra doi covrigi în loc de unul? Dacă ați dărui cuiva o haină la care doriți să renunțați și o pereche de pantofi uzați, v-ați înjosi?

Cât este de dificil pentru zece salariați să plătească o masă caldă pentru un bătrân care nu s-a mai hrănit consistent de mai bine de un an? Ce mult înseamnă gestul pentru el și ce puțin efort cere din partea lor.

Voi nu sunteți fericiți nici atunci când primiți bonus la sfârșit de an, o sumă cu care un om al străzii ar supraviețui tot anul. El ar fi fericit dacă ar primi doar o masă caldă, dar nici pe aceasta nu o cere; ceea ce vrea este să fie privit cu compasiune, atât.

Cum vă puteți așeza capetele pe perne, înveliți cu pături moi, după o baie fierbinte, privind la televizor, în timp ce un bătrân se stinge pe străzile celor mai renumite capitale ale Europei?

Ți-ai trăit viața în puf și nu te-ai pus vreodată în locul acestor nefericiți? Mergi iarna în parc, pe înserat, îmbracă-te cu cele

mai groase haine și întinde-te pe o bancă. Nu vei rezista mai mult de o oră, dar o noapte întreagă, o lună sau o viață?

În ciuda dramelor terestre, însă, nimeni nu este dezavantajat. Universul acumulează experiență prin trăirile voastre și creează adevăruri asemenea unui copiator. De aceea v-am spus că cei din urmă vor fi cei dintâi, iar cei dintâi vor fi cei de pe urmă. Roata se învârte și toți veți fi trecuți prin apă și prin foc, spre maturizarea voastră spirituală.

Cei dintâi se bucură de autoritate și consumă resurse care nu le aparțin. Membrii partidelor politice opozante par să lupte pentru popor. Atunci, credulii ies la vot, căci se lasă seduși de mascarada privată realizată din bani publici. Conducerea se schimbă ca prin rotație, iar poporul este stors de energie vitală și resurse. Sistemul pervertit este astfel consolidat, iar omul slăbește și trece, sistemul rămâne.

De ce opoziția îi ține poporului partea?

Deoarece nu a obținut puterea și este conștientă că puterea este a poporului și nu a guvernelor. Opoziția știe, de asemenea, și că poporul nu are cunoștință de acest lucru.

Guvernele fac ce vor, își dau putere singure.

Oamenii le dau putere, prin uitare și obediență.

Guvernele conduc țările în mod ilegal, judecând după legea libertății. Eu nu am fost întrebat dacă sunt de acord să existe instituții guvernamentale în lumea în care m-am născut. Cum pot ele exista atâta timp cât eu nu mi-am dat acordul?

Evident, avem de-a face cu o autoritate ilegitimă, care a deturnat ordinea divină, privând omul de libertatea pe care i-a dăruit-o Dumnezeu.

Tu nu ți-ai dat acordul, dar oamenii, prin libertatea pe care au primit-o, și-au vândut libertatea. Totuși, nu este cazul să facem politică, căci pentru omul conștient politica nu există. Discutând despre politică și, în cele din urmă, urând politica, vă veți irosi viața.

Nu prin politică veți schimba lumea; aceasta vă ține pe loc în ceea ce privește evoluția individuală și a speciei. Mai mult decât atât, îți spun că în viitor politica va dispărea. Politica, religia și justiția umană, vor dispărea de pe Pământ. Procesul a început și vă va elibera de toate relele odată cu trezirea. Îmi doresc, copii, ca trezirea umanității să nu întârzie.

Sunt de acord ca politica și religia să dispară. În opinia mea, ele nu ar fi trebuit vreodată să existe. Justiția, totuși, consider că necesită revizuire, nu eliminare. Oamenii nu pot fi lăsați de capul

lor, mulți au dovedit că sunt mai răi decât animalele.

Justiția voastră este o adunătură de infractori, care creează monștri. Aceasta și-a dovedit deja incapacitatea de a vedea, surmenând mințile căutătorilor dreptății așa cum și-au închipuit-o. În lumea ei trăitorii își fac dreptate cu arma, ceea ce denotă că legea este putredă.

De exemplu, dacă un cetățean decide să fure, scopul său fiind supraviețuirea familiei sale sărace, iar un reprezentant al legii, care muncește pentru întreținerea familiei, sunt aduși față în față de aceeași cauză, care este nevoia, care dintre cei doi este îndreptățit să tragă? Criza economică și abuzul autorităților au făcut ca viața să fie dură pentru amândoi.

Majoritatea va opta pentru prima variantă, cea în care polițistul este îndreptățit să tragă asupra infractorului. El are datoria să apere bunurile celor care îi plătesc acest serviciu. Victima unui furt aș putea fi chiar eu, îți spun în gând. În ceea ce mă privește, însă, aș trage asupra polițistului, indiferent dacă cititorii vor lăsa cartea din mână acum. Evident, Tu îmi vei spune că niciun om nu are dreptul să ia viața altei ființe, ceea ce este adevărat.

Opiniile voastre diferă în funcție de poziția în care vă plasați și toate deciziile pe care le luați sunt influențate de realitatea iluzorie a fricii. Unii au renunțat acum la carte, condamnând felul în care vezi lucrurile. Cei mai mulți aprobă prima variantă, foarte puțini se regăsesc în a doua, dar și mai puțini vor analiza situația mai profund.

Atât polițistul, cât și infractorul, se trezesc cu intenția de a le asigura familiilor lor cele necesare orice ar fi, pentru că inflația economică și abuzul de putere al conducătorilor provoacă haos.

Cel care golește casa de marcat dintr-un magazin a avut timp o noapte sau o viață să se gândească la fapta pe care a hotărât să o săvârșească. El judecă situația, își calculează șansele, apoi alege să acționeze în ciuda riscului pe care și-l asumă. Disperat, vede în răzvrătire nevoia de a își face dreptate în lumea care i-a întors încă de la început spatele. Este lumea care a abuzat de cel slab și l-a ridicat la rang de stăpân pe cel viclean. Și cel viclean trăiește pe spatele popoarelor, cheltuind câștigul lor, în timp ce sistemul militar și organele de ordine protejează chiar diavolul. Cu banii popoarelor guvernele și-au construit arme cu care subjugă popoarele, deși și guvernele sunt forțate să acționeze astfel de forțe neidentificate încă de om. Aceasta este altă discuție, pe care o vom dezvolta în viitor.

Ceea ce puteți recunoaște cu ușurință este că lăcomia ucide

omenirea. Curva care chinuie balaurul este rezultatul acțiunilor sale șirete, care i-au pus în pericol existența.

Și polițistul este conștient de riscul pe care și-l asumă. El s-a angajat într-o sarcină periculoasă și este responsabil de faptele sale. Aceasta a fost unica modalitate prin care lumea l-a recunoscut. El judecă situația, își calculează șansele, apoi acționează.

Universul îi aduce față în față, cu pistoalele îndreptate unul spre altul. În secunda dinaintea schimbului de gloanțe, ceva se întâmplă în inimile lor. Timpul se oprește, iar Spiritul vorbește cu un glas ca cel al liniștii.

În mintea rebelului are loc o schimbare de perspectivă, prin care conștientizează faptul că urmează să își ia rămas bun de la viață. Ar fi putut el depăși vinovăția care avea să îl copleșească pierzându-și dreptul parental? Nu l-a încurajat nimeni niciodată și nu s-a interesat de soarta sa; în schimb l-au judecat, cerându-i, iar autoritățile l-au sancționat și penalizat până când l-au adus la ruină. Gândurile de suicid au devenit tot mai dese, dar iubirea l-a împiedicat să își lase copilul singur într-o lume a șerpilor. El varsă o ultimă lacrimă și apasă pe trăgaci.

Și în mintea polițistului apar întrebări neobișnuite, reflectând la acțiunile sale și la evenimentul care s-ar putea încheia tragic. Dacă va scăpa va fi considerat erou și va avansa, iar localitatea îl va onora pe măsură. Există oare ucideri ale căror făptași sunt răsplătiți și ucideri ale căror făptași sunt condamnați de divinitate? Adevărat vă spun, adormiților, păcatele nu se condamnă și nu se justifică.

Polițistul nu a gândit niciodată, ci a executat ordinele celor care își apără interesele și a îngreunat viețile cetățenilor cinstiți. Cu legea în mână, el a abuzat nefericiții care întârzie să își achite dările și a aplicat sancțiuni semenilor, în loc să îi ocrotească așa cum a jurat. În schimb, a protejat autoritatea care se hrănește cu oameni și care l-a batjocorit chiar și pe el, tot timpul.

Viața este tot ce contează acum, având atâtea posesii la care nu poate renunța. În fața sa se află un nelegiuit pe care nu îl va plânge nimeni. Înspăimântat, trage de mai multe ori pentru a se sfârși acest coșmar.

În realitate, niciunul nu este îndreptățit să ucidă, dar ambii o fac. Primul a murit din dragoste și ură, al doilea a murit condus de frică, fiind stăpânit de o iluzie. După ieșirea din formă, casa tâlharului iertat este Paradisul. Sufletul polițistului nu are o casă, la Tatăl Meu nu este nimic pentru el. Iluzia nu poate ieși în afara ei, pentru a pătrunde în adevăr. În afara iluziei este doar adevărul,

iar cel care nu este adevăr nu este. Cel care devine adevăr, prin iertare și iubire, rămâne, indiferent cine a fost pe Pământ și cum a trăit.

În continuare, Universul îl așază pe fiecare acolo unde îi este locul, pentru a se împlini Scriptura.

Te întrebi cum este posibil ca Dumnezeu să judece situația în felul acesta și Îmi pui la îndoială înțelepciunea? Voi ați urmărit prea multe filme artistice în care personajele malefice erau capturate la sfârșit de către agenții de poliție care salvau ziua și de guvernele care salvau lumea. În realitate, agenții dezbină lumea și guvernele o distrug.

Judecata Ta seamănă izbitor cu legea karmică. Infractorul se va naște conducător, iar polițistul poate deveni infractor în viața viitoare, pentru a gusta chiar din tratamentul său.

Ereziile karmei susțin faptul că răul făcut în viața actuală se întoarce împotriva omului într-o posibilă viață viitoare sau în cea prezentă. Eu îți spun că dacă în viața actuală ai fost un violator, în viața viitoare vei alege de bunăvoie să fii victimă a unei astfel de agresiuni. Nici dacă ai plăti acest preț de o mie de ori, într-o mie de vieți, nu ți-ai putea curăța conștiința și te-ai judeca. Însă Eu am luat păcatele tale asupra Mea, M-am murdărit în locul tău și am murit pentru tine, pentru ca tu să trăiești veșnic.

Prin urmare, karma conturează ideea unei judecăți aplicate de o ființă atotputernică și răzbunătoare. În realitate, Dumnezeu nu judecă, ci totul constă în alegerile voastre. Ele vă pătează sau vă păstrează conștiința curată.

Dacă în viața actuală ai făcut doar bine și ai trăit rău, crezi că într-o posibilă viață viitoare vei repeta experiența? Sufletul nu ar accepta așa ceva, el nu bate pasul pe loc. Cel din urmă devine cel dintâi pentru că este necesar să cunoască ambele experiențe în procesul desăvârșirii sale. Dacă ai trăit experiența de a conduce o națiune, ai nevoie să o trăiești și pe cea de rob. Aceasta nu este o pedeapsă, este o binecuvântare, căci nu există pedepse, există doar oportunități sufletești.

Cine este responsabil că infractorul și polițistul au fost aduși în situația prezentată, lipsa dragostei?

Nu lipsa dragostei, ci iluzia ei. Pentru că iubirea nu lipsește niciodată, ea este prezentă peste tot, tot timpul. În lumile pe care le-am creat, totul este iubire. Și nu există o altă sursă în afara ei, dar există ființe care și-au uitat esența. Uitarea le determină să revină la ea prin eliberarea de formă.

Lipsa dragostei ne conduce înapoi la dragoste, pentru a ne-o

reaminti, printr-o modalitate nenaturală, aș putea spune.

Crezi că moartea trupului este nenaturală?

Cred că uciderea trupului este nenaturală.

Nici moartea nu este naturală. Trupul uman nu a fost creat să se deterioreze. Voi muriți căci ați ales să muriți, însă dragostea vine în întâmpinarea voastră și vă învie. Moartea nu este reală, doar pare că este.

Presimt că dialogul nostru nu se va încheia prea curând.

Aceasta deoarece revii asupra subiectelor explicate anterior. Dacă vei continua să crezi că există moarte, te vei împiedica de fiecare dată.

Nu există o moarte definitivă. Ceea ce înseamnă că inconștiența resimțită de ființele veșnic vii este o stare timpurie. Trupul nu moare, el este reciclat, pentru a fi primit din nou, mai sănătos și mai minunat. Nu există o stare de inconștiență după detașarea de formă, dar există o stare de inconștiență în viața terestră.

Cuvântul Meu este o promisiune pentru voi. Eu sunt Domnul. Întunericul este unealta prin care cunoașteți dragostea Mea și o alegeți. Dragostea nu alege pentru ea, ci face posibile alegerile celui pe care îl iubește.

Evident, dacă dragostea alege pentru noi ceea ce dorim noi, înseamnă că ne iubește. Dacă dragostea alege pentru noi ceea ce dorește ea, înseamnă că se iubește pe sine prin intermediul nostru. Totuși, acest lucru nu se întâmplă niciodată, așa cum am citit în cărțile minunatului Neale.

Mă bucur că ai reținut cuvintele Mele. În concluzie, sistemul vostru constituțional corupt alege pentru voi ceea ce dorește el. Adăugând legi bazate pe frică, nu veți elimina nelegiuirea, o veți încuraja. Remediul tuturor problemelor este dragostea. Nuiaua naște rezistența, care aduce cu ea răzbunarea și autodistrugerea.

Inițiatorii legilor nu înțeleg că, cu cât vor adăuga mai multe, cu atât vor scurta viața sistemului lor. Chiar și cel mai credincios animal va dori să fugă dacă îl vei ține închis. Cu cât îi vei crește gradul de libertate, cu atât el va dori să stea lângă tine, pentru a își dovedi fidelitatea. De asemenea, omul, ca ființă înzestrată cu rațiune, se va înrăi și va complota împotriva ta până își va risca viața, dacă îi vei îngrădi libertatea.

Vreau să știți că orice sistem a cărui bază este altceva decât dragostea se va autodistruge. Fondatorii săi nu văd perfecțiunea umană și caută să transforme ființa într-o mașinărie, iar scopul pentru care Eu îngădui regimul este ca voi să îl cunoașteți și să îl detestați, realizând că ceea ce creați fără Mine nu dăinuie.

Toate conflictele se nasc din setea de putere a conducătorilor voștri, care vă transmit gândirea lor și vă trimit să luptați pentru împlinirea visului lor. Afirmați fără jenă că oamenii care trăiesc în afara graniței sunt altcineva decât voi și îi numiți dușmani, nu frați; apoi îi ucideți, iar organismul numit umanitate este distrus din interior.

Sunteți sclavii dorinței de a le demonstra celorlalți dreptatea voastră strâmbă. Îi judecați în funcție de cât ați înțeles din ceea ce înseamnă corect sau greșit și vreți să construiți o lume în care opiniile personale să fie considerate valori globale. Dacă aș crea această lume perfectă, ea nu ar rezista nici măcar o zi, deoarece voi nu cunoașteți dreptatea și habar nu aveți că ceea ce considerați astăzi că este corect și bun, peste treizeci de ani veți detesta și numi rău. Veți avea apoi nevoie de alți o mie de ani pentru a realiza că lucrurile pe care nu le înțelegeți nu trebuie combătute, ci cercetate.

Așadar, atunci când opui rezistență unui aspect din afara ta, în realitate nu te accepți pe tine ca fiind opusul aceluia. Neînțelegerile voastre vor dispărea în clipa în care veți renunța la calea impusă și vă veți abandona celei divine. Căci divinitatea respectă liberul arbitru pe care i l-a dăruit omului și așteaptă întoarcerea sa dintr-o dorință lăuntrică neconstrânsă. Dar voi aveți mințile îmbolnăvite de tirani și nu puteți privi limpede.

Așa cum culorile toamnei creează un peisaj perfect, diferențele dintre oameni ar putea crea armonia. Simpla analiză a unui aspect opus în raport cu cine ești este o modalitate rapidă de a te cunoaște.

Viața în trup nu este ușoară, deoarece lumea nu vede frumusețea ascunsă în toate lucrurile. Ea nu vede frumusețea ascunsă în toate lucrurile căci refuză să o vadă. În ciuda acestei decizii, experiența terestră este benefică desăvârșirii spirituale.

Ți-ai irosit jumătate din viață memorând programa impusă și crezi că ai găsit o soluție pentru îmbunătățirea calității vieții? Tu nu ți-ai mai vizitat părinții de mai bine de cinci ani și nu i-ai îmbrățișat cu sinceritate din copilărie, dar vorbești despre compasiune și participi la salvarea speciilor de animale amenințate cu dispariția? Ești de părere că lumea trebuie reparată și oamenii trimiși la biserică? Mintea este incapabilă să vadă perfecțiunea fiecărui element care a fost gândit și creat, de care toate ființele beneficiază de-a lungul vieții terestre.

Oamenii inspirați divin văd lumea altfel. Ei Îmi expun glasul în cele mai clare cuvinte, fără să ignore frumusețea spirituală sau

materială. Atunci când opiniile sunt multe, iar oamenii își urmăresc interesul și nu mai știi în cine să crezi, crede în tine.

Ce ar trebui să știe sufletele care urmează să se nască?

Ar trebui să știe că nu există legi divine, ci minți care creează legi umane — legea Mea este iubirea. Adevărul și înțelegerea vă vor elibera.

Există oameni al căror dumnezeu este legea umană?

Există, așa cum există adepți care numesc „Casa Domnului" o clădire construită de oameni, care servește interesului lor.

Chiar acum îi aud pe unii, la televizor, strigând că nimeni nu este mai presus de lege, când, în realitate, chiar și un animal este deasupra legii umane, trăind în ordinea divină.

Cauza uitării este blocajul spiritual al unui număr prea mare de oameni, care nu percepe realitatea dincolo de aparențe, creând societăți imperfecte care funcționează o vreme și apoi pier.

Dumnezeu nu limitează omul, ci omul își stabilește granițele mentale. Starea sa naturală este libertatea. Astăzi, însă, oamenii nu sunt liberi, deci nu trăiesc în starea lor naturală, ci sub jugul unui program mental; nefăcând altceva decât să îndeplinească ordinele unui sistem diavolesc. Acestor oameni li s-a spus ce să gândească și sunt convinși că, în realitate, gândesc exact așa cum li s-a spus. Lor nu li s-a luat darul discernământului; au renunțat la el de bunăvoie.

Pe Pământ există grupuri care susțin existența unui Creator și grupuri care neagă existența Sa. Ei se intitulează liber cugetători și caută să convingă credincioșii să adere la ideologia lor, vrând să îi convertească.

Unii oameni susțin existența unui Creator sau a unei puteri supranaturale, ceea ce alții consideră dificil de crezut. Și totuși, dovada existenței Creatorului este evidentă: există o creație, deci există un Creator. De aceea v-am spus că majoritatea dintre voi, pe scara evoluției, nu vă aflați nici măcar la grădiniță.

Dacă te-ai trezi pe o insulă pustie, având memoria ștearsă, ai crede că nu există părinți? Dacă tu nu ai văzut niciodată unul, ai crede că părinții sunt un mit? Privește animalele din jurul tău și observă procesul nașterii, pentru a cunoaște modul în care ai venit pe planetă.

Unii cred în existența unui Creator, pentru că există o creație. Alții nu cred în existența unui Creator, deși văd creația cu ochii lor și o pot atinge. Aceștia din urmă nu dețin o dovadă prin care să își susțină opinia și totuși se supun ei.

Amuzant sau nu, oamenii care neagă existența unui Creator

sunt mai naivi decât cei care văd creația și dau credit existenței Sale. Ateii vor să îi convertească pe credincioși la ideologia lor, tot așa cum credincioșii merg din ușă în ușă cu buna vestire.

„Textul tău transmite un mesaj puternic, care are capacitatea de a răscoli orice inimă. Nici eu, cu toată cunoașterea mea, nu îți pot contesta descoperirea. Voi, tinerii, nu ar trebui să citiți cărți periculoase ca cea de față, ci să vă axați pe literatura consacrată" spunea un ateu bătrân care a citit câteva pagini din volumul doi. El a adăugat că omul se naște ateu, dar imediat apar creștinii și îl convertesc, prin taina botezului, iar astfel îl fac rob.

A te naște ateu, în termeni biblici, descrie o naștere în păcat, în care pruncul moștenește păcatul originar pe care îl duce mai departe. Bebelușul nu poartă scânteia divină în el; de aceea, este doar carne. Acesta este motivul pentru care credincioșii intervin și îl salvează de la moartea spirituală. Chiar dacă pruncul nu este conștient, el va fi recunoscător mai târziu.

Adevărul este că și copiii botezați, deveniți adulți, dovedesc că nu au calități spirituale și devin sclavii materiei.

În concluzie, chiar ateii dau putere dogmelor religioase prin opoziție. Luptând împotriva a ceva ce cred că nu există, îl fac să existe. În realitate, nu există oameni care nu cred în Dumnezeu; există oameni care cred că nu cred în Dumnezeu. Există oameni care vor să creadă că nu există Dumnezeu și oameni care caută să îi convingă pe alții că nu există Dumnezeu, deși sunt conștienți că Dumnezeu există. Iar motivul este privarea omului de puterea primordială.

Omul nu se naște ateu, creștin sau musulman, nici rob al altor programe mentale de acest fel. El se naște în starea sa naturală, liber de ele. Odată ieșit din pântec, însă, puritatea îi este întinată de cei care încearcă să îl atragă de partea lor. Unii îl îndeamnă să le urmeze religia, chemându-l în fiecare duminică la biserică, ca Domnul să îi ierte păcatele pe care nici măcar nu le-a gândit. Alții au ajuns la concluzia că religia este cea mai veche înșelătorie, aceasta dovedind că nu există un Creator și că tot ce poate fi văzut și pipăit, inclusiv ei, este rezultatul unei erori cosmice.

Dar tu nu mai știi ce ai făcut aseară, mergi somnambul spre serviciu și nu ai devenit conștient de faptul că exiști, însă susții că Universul are 14,5 miliarde de ani, că planeta a apărut acum 4,5 miliarde de ani și că omul este o greșeală? Cu ce tehnologie precisă ai măsurat timpul?

Citind aceste rânduri, un om te-a numit neinformat, convins că distanțele au fost măsurate prin unde radio și prin imaginile

captate de telescopul vostru performant. Așa și este, însă, vedeți voi, există o problemă care dezbracă ipoteza umană de orice probabilitate pozitivă.

Prin urmare, Universul a apărut ca efect al unei explozii, în urmă cu 14,5 miliarde de ani. Atunci, materia și-a început călătoria al cărei capăt rămâne un mister. Viteza cu care Universul se dilată este aproximativ egală cu cea a luminii. Cu ajutorul unui dispozitiv tehnologic care captează imagini din spațiu, savanții au considerat că vor reuși să vadă marginea Universului, respectiv distanța pe care a parcurs-o materia până astăzi. Problema este că viteza cu care dispozitivul privește spațiul este egală cu viteza de dilatare a Universului. Aceasta înseamnă că ar trebui să privească timp de 14,5 miliarde de ani prin acel telescop pentru ca undele să atingă sfera de capacitate a Universului. Totuși, peste 14,5 miliarde de ani, sfera de capacitate se va îndepărta de ei cu alți 14,5 miliarde de ani.

Este penibil să dai date precise despre lucruri pe care nu le înțelegi și care nu pot fi măsurate, pentru a câștiga credibilitate în fața oamenilor săraci cu duhul. Concluzia este că îți trebuie o credință de 14,5 miliarde de ori mai mare ca să crezi prezumțiile savanților, decât să îți amintești că o Ființă superioară a coborât pe Pământ, a creat forma umană din lut, i-a suflat în nări esența vieții, iar omul s-a trezit la viață.

Pe Pământ nu au existat minți luminate, în afară de cele ale îngerilor care s-au încarnat în lume cu un scop precis. Adevărul nu este adevărat pentru că îl rostește Dumnezeu, ci este adevărat pentru că este.

Oamenii naivi care afirmă că omenirea nu are nevoie de un Dumnezeu pentru a își explica existența sau că evoluția Îl înlocuiește, ar putea rosti adevărul. Cu toate acestea, niciunul nu ia în calcul ideea că evoluția (procesul desăvârșirii umane) ar putea fi Dumnezeu, așa cum susțin autorii evangheliilor.

În continuare, cei care Îl apără pe Dumnezeu se folosesc de scenarii stupide, care hrănesc iluzia separării. Ei prezintă pilde în care pastorii sunt amenințați cu moartea pentru a își nega sau întări credința, ateii fiind unealta prin care credincioșii ajung să cunoască loialitatea față de dumnezeul pe care și l-au închipuit și pe care îl urmează.

Copiii lor, de asemenea, aleargă împreună cu turma pentru a prinde trenul vieții, care este iluzia societății, făcând din dumnezeul părinților lor doar o opțiune.

Dacă prostia ar fi fertilă, s-ar umple Pământul de oameni.

De ce crezi că vă înmulțiți cu rapiditate?

Adevărul este amuzant și totodată dureros.

Orice idee ia contur în funcție de numărul adepților, pe când adevărul, care la început este respins, poate fi cercetat în detaliu vreme de mii de ani.

Așa funcționează sistemul pământesc: copiilor li se spune ce este viața și ce criterii trebuie să îndeplinească pentru a se integra. După absolvire, ei devin mândri, considerând că viziunea lor de viață, care le-a fost inoculată în anii de studiu, reprezintă propria lor viziune.

Adevărul este că îți trebuie o credință de 14,5 miliarde de ori mai mare pentru a crede în existența unor ființe verzui, cu antene în loc de urechi, decât în cea a Creatorului unei creații pe care o poți vedea, auzi, mirosi, pipăi și gusta. Aceasta arată că scepticii sunt mai creduli decât credincioșii.

Te invit ca în continuare să trecem la lucruri serioase, precum dezvăluirea adevăratei vârste a Universului.

Nu ți-aș putea oferi acest răspuns.

Dumnezeu nu o cunoaște, ori nu dorește să o aflăm?

Dragule, nu astfel trebuie privite lucrurile. Adevărul este că nici Eu nu știu de când sunt și nu folosește nimănui cunoașterea timpului. Dacă ai reuși să dovedești vârsta materiei, lumea te-ar considera un zeu și ți s-ar închina, și ai încuraja idolatria în loc de a o desființa.

Dacă am cunoaște vârsta reală a materiei, cel puțin am încheia disputele și am dobândi o identitate. În plus, am dovedi că există Dumnezeu.

Eu sunt aici, întotdeauna am fost.

Tu exiști doar pentru unii oameni.

Dumnezeu există doar pentru oamenii care cred în Dumnezeu. El nu există pentru cei care nu cred în Dumnezeu. În ceea ce privește disputele, însă, ați încheia unele și ați stârni altele. Așa cum ați procedat în istorie, ați continua să vă bateți pe Mine.

După modelul savanților, numiți astfel pe nedrept, am putea scrie orice număr, de pildă 14,5 miliarde de ani. Întreabă-te cine va crede ceea ce ai scris sau cum poți dovedi că numărul nostru este cel adevărat?

Eu nu pot dovedi, de aceea Îți cer ajutorul.

Cartea aceasta este deja o dovadă că ai vorbit cu Creatorul, cu Marele X sau cu o inteligență superioară, dar puțini reușesc să creadă în ea. Oricât de bune ar fi ideile, oamenii se îndoiesc, spunând că le-ai inventat tu. Așa și este. Scopul pentru care ai

coborât din sânul Iubirii este să faci cunoscută lumii vocea care te-a ghidat o eternitate de timp.

Scopul tău nu este să marchezi istoria ca geniul care a descoperit și a dovedit vârsta materiei. Regulile implementate de Mine la Început sunt ca toate ființele să exploreze. Entitățile celei de-a douăsprezecea densitate, care sunt Duhurile Creatoare, numite Elohim, încă nu au ajuns la capăt. Dumnezeu nu S-a descoperit pe Sine în nemărginirea Sa absolută.

Explorați materia și interacționați unii cu alții. Acesta este scopul pentru care v-ați născut pe planetă. Încheiați conflictele aflate în desfășurare prin revoluția interioară și iubiți.

Știu că ai dreptate, dar mulți vor folosi textul pentru a le slăbi oamenilor credința.

Credința oamenilor nu este problema ta. Lasă lumea în grija Mea și află că Universul este mult mai bătrân decât au presupus cercetătorii.

Îi vom afla vreodată vârsta?

Totul depinde de voi, repet. Nu vă aflați pentru prima dată în punctul de a vă autodistruge. Tehnologia avansează rapid; omul ține însă pasul cu ea?

Voi sunteți asemenea unui bebeluș care, de fiecare dată când prinde curaj și un gram de putere, vrea să se dea jos din pătuțul protector. El se chinuie să coboare, cu riscul de a cădea în cap, ceea ce ulterior se întâmplă. Apoi vine Unul care îl pansează și îl așază în ascultare și iubire.

Dacă materia este mai bătrână decât au presupus cercetătorii noștri, iar noi, ca civilizație, ne comportăm asemenea bebelușului neastâmpărat și ne autodistrugem, înseamnă că am trăit de mai multe ori pe acest Pământ sau în lumi similare.

Materia este mai bătrână decât au presupus oamenii. Și nu te îngrijora dacă textul tău va încuraja scepticismul. Răspunsurile ajung doar la cei cu inimă curată, care le caută.

Este oare atât de dificil să vă încredeți în Dumnezeul Lăuntric, de vă aruncați în brațele societății care afirmă că pe Pământ nu a mai rămas nimic de descoperit și că sarcina voastră constă în a recunoaște și susține realizările ei?

Vreau să dobândesc puterea de a nu judeca faptele oamenilor și să îi iubesc pe cei care îmi provoacă suferință. Căci dacă și eu i-aș urî, așa cum mă urăsc ei, cu ce m-aș mai diferenția de lume? Prin durere am realizat că cei care mi-o provoacă sunt partea din Tine care mă ridică în slavă. Știu că după moarte voi străluci.

Aici ai vorbit ca Dumnezeu; se vede că ai avut un Învățător

bun. Deși uneori teama te orbește, neprihănirea nu se obține prin sacrificiu.

De ce persistă iluzia chiar și după aflarea adevărului?

Atunci când te îndoiești de Mine, dai putere iluziei. Separarea este hrănită de oamenii care, prin cuvinte sau gesturi, îți spun că Eu nu sunt acolo.

Eu nu cred ce spun oamenii.

Și totuși, în unele zile simți că te-am uitat.

Poate pentru că mă simt singur între opt miliarde de oameni, sau poate mă consider orfan de iubire și de Dumnezeu.

Ce ai zice dacă ți-aș spune că tu ești toți oamenii?

Aș zice că rostești cuvinte frumoase, care ascund o învățătură simbolică, așa cum m-ai obișnuit.

Alberto, nu vorbesc simbolic; tu ești toți oamenii.

Uneori confunzi realitatea noastră cu a Ta. Atunci când spun că m-am ars la mână, Tu nu mă iei în serios, știind că nimeni nu a murit de la o mică arsură, dar eu sunt rănit, îndurerat și nu mă mai pot concentra.

Uneori mă simt puternic, alteori trăiesc opusul. Fluctuez între stări, aduc emoții la viață, vizitez tărâmuri misterioase, apoi mă dezintegrez. Am crezut că o intervenție din partea Ta îmi va regla oscilațiile lăuntrice și va organiza aspectele exterioare ale vieții.

Lupt fără arme împotriva tiranilor fizici și mentali și pe toate le îndur pentru Tine, pentru noi. Tu nu acorzi importanță strigătelor mele pentru că nu ești convins că sunt sincere. Tu nu crezi în mine, însă eu sunt obligat să cred în Tine, altfel nu aș mai putea continua dialogul.

Ai simțit cumva că mint pentru a obține avantaje nemeritate, prin intermediul cărora să îmi îndulcesc viața?

Pot face o observație?

Poți face câte observații dorești.

Acum te afli într-o stare rea, care te-a împins să Mă chemi și să Îmi vorbești.

Spuneai că pot apela la Tine în orice situație.

Sigur că poți, îți mulțumesc.

Cu drag.

Totuși, ai momente când revii la conștiență mai rar. În trecut, nu ai venit aproape deloc. Te-ai gândit vreodată că motivul pentru care simți această presiune este că Îmi este dor de tine?

Dacă permiți rănirea cuiva pentru a reveni plângând la Tine, nu îl vei convinge să rămână. Cât egoism se ascunde în această judecată? Nu dorim să încurajăm ateii care se declară mai deștepți

decât dumnezeul religiilor.

Dacă ai reveni cu adevărat la Mine, nu ai mai suferi nicio zi. Acum mergi și odihnește-te, iar răspunsul va veni de dimineață, atunci când mintea ta va fi odihnită.

Cum ar trebui să înțeleg viziunea pe care mi-ai arătat-o?

Ce ai văzut?

Am văzut Luna strălucind în lumina zilei, apoi s-a îndepărtat de Pământ, iar oamenii au rămas în beznă. Ea avea o dimensiune vizuală mai mică în a doua parte a viziunii, semn că se îndepărtase. Aceasta mi-a adus deznădejde, deși eu o puteam vedea mai clar. Cumva am simțit că pleci și că vom rămâne fără speranță în iadul creat de om.

Iubitule, cum aș putea Eu să vă dau uitării? Chiar dacă Luna se îndepărtase de Pământ, lumina ei era mai pătrunzătoare.

Ce înseamnă acest lucru?

Înseamnă că lumina se va retrage din lume un timp cunoscut numai de Mine. Totuși, Pământul va fi luminat de cei care iubesc așa cum iubesc Eu.

Cum voi mai putea scrie?

Eu nu am venit la tine pentru a te face genial, ci pentru a îți reaminti că ești parte din Mine. Lumina a umblat printre oameni și mulți au recunoscut-o, au primit-o și au devenit lumină. Ei au devenit din victime salvatori; din elevi, profesori.

Cum poate lipsi Unul care este peste tot și în toate lucrurile? Dumnezeu este pretutindeni.

Eu sunt tot timpul alături de voi în spirit și, da, am hotărât un timp în care voi reveni în formă; dar Dumnezeu nu poate alege în locul vostru și nu poate trăi viața voastră. Pe calea terestră v-ați angajat să pășiți voi, iar puterea este în voi. Observă cât de mult ai crescut doar în ultimul an.

Pentru mine ai intervenit, dar pentru alții nu.

Eu am venit în lume pentru cei care suferă, dar nu toți M-au recunoscut. Pe cei care au refuzat ajutorul îi ajut, în prezent, prin tine.

Simt că m-a părăsit al doilea tată. Promit că voi povesti tuturor despre Tine, mergând din ușă în ușă, dacă va fi cazul, pentru a răspândi învățătura.

Copilul Meu, nu trebuie să înveți pe nimeni și nici nu îți cer să faci promisiuni. Nu trebuie să îi înveți pe oameni ceea ce știu deja în inimile lor, trebuie doar să îi ajuți să își amintească cine sunt.

Aș vrea să vin cu Tine acum; renunț la viața mea de om.

Vei veni alături de Mine în curând.

Aceasta va fi ultima mea viață terestră?

Depinde de tine dacă vei muri și de câte ori o vei face. Eu îți spun că nu ai murit niciodată. Moartea este o alegere, așa cum este suferința sau boala. Tu ai puterea ca, în mai puțin de o lună de la diagnosticarea cu cancer, să îți regenerezi celulele afectate sau, la fel de ușor, să alegi moartea, grăbind degradarea printr-o gândire catastrofică.

Câtă slăbiciune am dovedit atunci când m-am îngrijorat, deși ai umblat alături de mine pe stradă. Mă trezeam supărat și nemulțumit, blamând.

Nu contează ceea ce ai făcut în trecut, ci ceea ce faci în prezent. Tu ești bun, frumos și prețios; nu te mai comporta ca și cum nu ar fi așa. Fă ceea ce trebuie făcut din proprie inițiativă și nu din teamă de pedeapsă ori din dorință de răsplată. Dacă ai făcut o faptă bună și nu ți s-a întâmplat nimic bun înapoi, așa cum este firesc, gândește-te că poate ai fost ferit de un necaz fără să știi. Ești sănătos și ai putere de muncă; adevărat îți spun că nu există o răsplată mai mare.

În viață, dacă te plictisești, află că te-ai îndepărtat de scopul tău sau nu l-ai descoperit. Dacă nu reușești să îți ții partenerul interesat de tine, înseamnă că el nu a fost cea mai bună alegere a ta. O relație de cuplu are rolul de a îți înfrumuseța viața, nu de a te forța să îi faci pe plac altuia.

Atunci când cineva îți spune că te-ai schimbat, bucură-te. Tu ești supus unui proces de transformare, la fel ca fiecare om; dacă stagnezi, ar trebui să te îngrijorezi. Așadar, nu permite nimănui să își arunce noroiul emoțional asupra ta și să te clatine; cheia fericirii tale ești tu.

Ce valoare mai au lucrurile materiale dacă îți pierzi liniștea și sănătatea, pentru a le obține? Adevărul este că omul începe să se prețuiască numai după ce a fost desconsiderat. Se îngrijește de sănătate numai după ce s-a îmbolnăvit și își apreciază prietenii sinceri și buni numai după ce i-a pierdut. Din fericire, astăzi nu mai aveți nevoie de suferință pentru a fi fericiți; odată cu maturizarea spirituală, ați devenit conștienți de darurile pe care viața vi le-a oferit.

Fii realist, dar nu înceta să visezi. Nu încerca să ierți, pur și simplu iartă. Încetează să te mai străduiești să iubești, ci iubește cu toată ființa ta și cu tot sufletul tău. Nu căuta să îi mulțumești pe toți pentru a fi iubit; dorește-ți independența. Amintește-ți cine ești tu cu adevărat. Moise a ridicat toiagul și a despărțit marea.

El nu a săvârșit miracolul prin cunoaștere sau motivație, ci prin alegere și prin credință. Eu plec din percepția voastră exterioară pentru a fi prezent în voi. Bat la ușa inimilor voastre și vă încânt dacă Mă primiți acolo.

Voi M-ați numit Creator, Zeu, Dumnezeu, Mântuitor, Allah, Brahman, dar aceasta v-a îndepărtat de sinele vostru care sunt și v-a determinat să căutați ajutor în afară. În realitate, Eu sunt înăuntrul vostru și nu pot fi altundeva.

Legătura dintre noi nu poate fi ruptă, iar flacăra nu poate fi stinsă. Voia Mea nu este slăbită din pricina distanței; ea ajunge la tine din cel mai îndepărtat colț al Universului. Plecarea Mea, finalul intervenției pe Pământ, nu înseamnă că Eu plec de lângă tine, ci că tu pășești într-o etapă superioară, în care vei săvârși lucruri pe măsură. Eu sunt prezent în inima ta și nu în percepția ta exterioară, din pricina nevoii tale de a te dezvolta independent. Atunci când spiritul se înalță, vechiul om moare, de aceea doare. Crucificarea trupului Meu și înălțarea sa dovedesc cuvintele pe care le scrii.

Tu ai interpretat visul în felul tău. La început, ai simțit teama de a nu fi părăsit. Influențați de frică, hrăniți conceptul separării de Dumnezeu, apoi vă separați unii de alții. Separarea de Mine este o iluzie și doar o minte decăzută va crede că nu există Dumnezeu sau că, dacă există, S-a separat de creația Sa.

Spui că salvarea nu vine din exterior; doar în interior trebuie căutat sprijinul. Orice eveniment care ajunge la mine reprezintă, de fapt, alegerea mea uitată. Această înțelegere dezbracă răul de putere, iar durerea dispare.

Toate alegerile voastre pot fi alegeri conștiente. Crezi că viața ta dinainte de trezire a fost alegerea altei persoane? Dacă ar fi fost așa, nu ar mai fi existat libertatea pe care Cel care este veșnic viu o proclamă.

Susții că am ales ca tatăl meu să moară într-un accident auto, pe când aveam doar nouăsprezece ani? Spui că am dorit moartea sa?

La un anumit nivel, da, ai ales acest lucru. Un suflet nu poate alege în locul altui suflet, dar poate alege experiența pe care are nevoie să o trăiască în continuare.

Nu pot să cred că ai spus așa ceva.

Nu poți înțelege ceea ce am spus. Sufletul care ești a dorit să se dezvolte liber. În schimb, mintea pe care ai primit-o la naștere nu a fost conștientă de alegerea ta. Totodată, tatăl tău a știut că nu mai poate evolua în acel trup. El a trăit toate experiențele pe

care le-a ales și apoi a trecut mai departe. Nevoia ta de libertate și curmarea suferinței sale au creat acest eveniment. Tatăl tău nu a murit, ci a pășit în lumea spirituală, iar tu, în spirit, i-ai aprobat decizia.

De ce suntem atât de atașați de trup? Atunci când ne amintim de o persoană, îi vizualizăm trupul, expresiile, gesturile și parcă îi auzim cuvintele.

Trupul este sufletul materializat și coaja esenței care sunteți. Cu ajutorul său, distingeți un suflet de altul. În existența de după moarte, unele suflete, care sunt spirite, se unesc, până în clipa în care aleg să trăiască o nouă experiență materială și primesc un nou trup.

În urmă cu un an, l-am visat pe tatăl meu pământesc, cu care purtam o discuție pe terasa locuinței noastre. În vis, m-a privit cu seriozitate și m-a îndemnat să mă uit în zare, iar eu am privit în direcția indicată și am văzut un cutremur de mare magnitudine, urmat de trei explozii. În dimineața următoare, atunci când m-am trezit și am aprins televizorul, am aflat că s-a produs un cutremur în Japonia și, ca urmare, a explodat Centrala Nucleară Fukushima Daiichi. Menționez că, în vis, tata mi-a apărut așa cum l-am cunoscut, îmbrăcat cu aceeași cămașă albastră, iar la mână purta ceasul marca Orient, pe care l-a prețuit. Chiar și vocea sa și felul în care obișnuia să mă strige erau aceleași.

Visul nu susține ideea că ajutorul vine din exterior. Contrar aparențelor, îți spun că tu ești ajutorul tău.

Cum?

Alberto, viziunile pe care le ai sunt produsul gândirii tale.

Cum am putut prezice, cu opt ore înainte, acel dezastru, dacă informația nu a existat în conștiința mea?

Voi nu cunoașteți viitorul, pentru că alegeți să nu îl cunoașteți. Alegeți să nu știți că știți din cauza iluziei timpului. Ați împărțit întregul în cadre temporale pentru a vă cunoaște, și astfel, judecați trecutul, trăiți prezentul și vă clădiți viitorul. În realitate, lumea a avut loc deja.

Este atât de greu de înțeles!

Timpul nu există, însă voi aveți puterea de a îl face să existe. Nu exiști nici tu, nici tatăl tău sau ceilalți trăitori; existăm noi, Unul, care suntem totul. Oamenii sunt un singur organism care, împreună cu celelalte, formează un Univers. Universurile sunt, la rândul lor, a mia parte a Marelui Spirit.

Ridică o bucată de metal care pare materie densă și mărește imaginea de șase milioane de ori. Vei observa că structura ei este

alcătuită din milioane de organisme vii, spirite captive în materie, care aleargă de la unul la altul cu viteze amețitoare, în încercarea de a se elibera.

Această harababură alcătuiește bucata de metal despre care mulți cred că este materie moartă. În realitate, bucata de metal este un univers miniatural, la fel ca orice alt corp.

În ceea ce privește amintirea unui eveniment care nu a avut loc încă în lumea de jos, îți spun că inima folosește cea mai bună modalitate prin care îți transmite ceea ce ai nevoie să știi.

Este natural să se întâmple astfel?

În cazuri speciale, Eu permit acest lucru și tot ce fac servește binelui vostru spiritual. Chiar acum, scriind aceste rânduri, tu îți transmiți informații din viitor. Accesarea cadrelor temporale nu doar că te ajută să înțelegi trecutul, ci și să îl modifici după placul tău.

Este extraordinară ideea. Îmi amintesc clar cum, la vârsta de trei ani, m-am trezit într-o noapte, mi-am privit familia și pe mine în oglindă și mi-am vorbit, fără să rostesc cuvinte: „Din totul, eu am devenit ceva. Am o înfățișare limitată, doi părinți modești și un frate mai mare. De data aceasta sunt un băiețel. Îmi doresc să fac ceea ce se cuvine să fie făcut, iar în noua mea călătorie să nu rănesc pe nimeni".

Cum am reușit să îmi induc acel moment de conștientizare?

Tu, cel din prezentul de acum, ai trimis tu-ului din prezentul care a avut loc informații despre cine ești. În mod similar primești astăzi informații de la tu-ul din prezentul care, în lumea materiei, nu a fost încă dezvăluit. Acolo ești avansat în știința spirituală și o aplici în viața de zi cu zi, spre beneficiul tău și al celorlalți.

Îți mulțumesc pentru șansa de a învăța să ne ridicăm singuri. Îți mulțumesc pentru că nu mă ajuți. Ajutorul Tău sublim vine cu măsură, în așa fel încât să nu ne îndatorăm divinității.

Eu am fost învățat să aștept un miracol din Cer, mai degrabă decât să fac ceva pentru mine. Și cred numai dacă văd și ating, dar efectul credinței se diminuează ușor. Uneori privesc în neant, imaginându-mi lucruri necunoscute, ca și cum cineva mi-ar introduce în minte viziuni care se împlinesc exact așa cum mi-au fost arătate.

Mă bucur că ai observat procesul. Tu, din cadrele temporale superioare, intervi în lumea de jos cu scopul de a te crea ca cine ești cu adevărat și de a trage toate sufletele răscumpărate după tine.

Credeam că Einstein și Shakespeare au fost deștepți.

Așa ai crezut?

Simt un gram de ironie în atitudinea Ta.

Atitudinea Mea ia forma convingerilor tale despre cine ești. Poți percepe adevărul despre tine ca fiind o glumă sau un adevăr imuabil.

Dacă te cunoști, strigă cu voce tare.

Nu știu dacă m-aș simți confortabil.

Dacă îți este jenă să fii tu însuți, atunci ai o problemă.

Vrei să mă provoci?

Vreau să te redau ție însuți.

Sunt geniaaal!

Cu adevărat, așa trebuie să fie. Încrederea în sine nu se naște din faptul că ai mereu dreptate, ci din lipsa fricii de a greși.

În continuare, vom discuta despre importanța reacției și inițierea unei acțiuni, dar nu înainte de a menționa un aspect la fel de important. Tu nu te afli acolo pentru a îi învăța pe ceilalți ceva care să le îmbunătățească viața. Eu trimit binecuvântările Mele tuturor, indiferent de merit. Urmând învățătura Mea, însă, vă veți îmbunătăți percepția. Un câștig considerabil nu este neapărat o binecuvântare, iar pierderea unui membru al familiei nu este un necaz, ci poate fi invers. Pe Pământ, nimeni nu este mai strălucitor decât altul, toți sunteți egali. Și nu există oameni aleși, există doar oameni care aleg. Cei care Mă aleg în viața aceasta au fost aleși mai întâi de Mine.

Trebuie să știți că orice alegere a voastră provoacă bucurie sau suferință, atât în interior, cât și în exterior. Nicio alegere, fie ea bună sau rea, nu poate provoca doar bucurie sau doar durere. Binele pe care ți-l faci ție poate fi rău pentru altcineva, iar răul tău îi poate aduce altuia satisfacție. Până la finalul dialogului vei înțelege importanța realității relative.

Un om orb din punct de vedere spiritual provoacă suferință în jur prin acțiunile sale. Mai mult decât afectarea celorlalți, el se rănește pe sine. Atunci când devine conștient de somnul său, refuză să mai acționeze, ci așteaptă să înțeleagă evenimentele pe care le-a trăit sau pe care urmează să le trăiască. Atunci devine observator, dispare suferința și apare armonia.

Imaginează-ți un șofer care se asigură din toate direcțiile că nu se apropie niciun vehicul care i-ar pune siguranța în pericol, înainte de a traversa o intersecție. Viziunea sa este însă limitată de camioanele parcate de-o parte și de alta a carosabilului. După câteva minute de așteptare, șoferul decide să traverseze, în ciuda consecințelor sau a beneficiilor pe care i le aduce decizia sa.

Un om conștient beneficiază de o viziune superioară. Acesta este asemenea unui șofer ghidat de un prieten bun care locuiește la etajul zece al unui imobil din apropierea intersecției. Șansele ca al doilea șofer să traverseze intersecția nevătămat cresc considerabil. Dacă ați putea auzi îngerii, ei v-ar spune: „Înălțați-vă conștiența, înălțați-vă conștiența".

În viață, este foarte important să nu îi rănești pe alții, dar la fel de important este să nu te rănești pe tine. Un om rănit va răni la rândul său, unul vindecat va căuta să îi vindece pe alții.

Mi-ar plăcea să vorbim mai mult despre Cosmos, despre alte tărâmuri spirituale și materiale. Am văzut întinderi de nisip care curgeau ca râurile, lovind malurile și formând o spumă a iubirii. Ce simbolizează acele apariții?

Nisipurile simbolizează sufletele care călătoresc în formă, iar spuma pe care o emană este iubirea care au devenit. Cele care își încheie călătoriile cu succes devin cârma lumii pe care au creat-o de-a lungul vieții trăite pe Pământ. Acestea devin dumnezeii propriilor universuri, reușind să își fixeze gândurile prin intermediul trăitorilor pe care îi observă, dar nu îi controlează. Dumnezeu dă viață, El fiind esența vieții înseși, și este prezent peste tot, luând multiple forme spirituale sau materiale. Eu pot fi două persoane în același timp, care interacționează și se ajută reciproc.

Tot ceea ce inițiez se petrece instantaneu. Dacă Îmi doresc să savurez o prăjitură pe care nu o am în posesie sau care nu a fost încă proiectată, gândindu-Mă la ea, aceasta va apărea. Dacă Îmi doresc să fiu alături de cei pe care îi iubesc, pur și simplu sunt, oriunde s-ar afla.

Dacă ne-ai revelat aceste mistere spirituale, de ce suntem încă atât de limitați?

Omul nu a fost limitat, ci doar trăiește cu această convingere de sine. Dezvoltarea sa a fost afectată de apariția programelor de formare. Astfel, a ieșit din ascultarea inimii, bazându-se doar pe intelect. Creierul nu este gânditorul; circumvoluțiunile emană gândurile și dorințele inimii. Căci organul cerebral nu produce energie electrochimică, ci o preia și o transmite sistemului nervos sub formă de impulsuri electrice. Trebuie să știți că viața nu se află în creier, ci în întregul corp. De aceea îi declari femeii tale că o iubești cu toată ființa ta, cu fiecare atom care te formează și circulă prin tine.

Neputința pe care o recunoașteți în voi, citind noile dezvăluiri, provine din necunoașterea funcționalității trupului. Creierul nu a fost limitat, dar voi nu îl folosiți pentru a servi inima, ci pentru

a îl transforma într-un organ independent, pe care îl instruiți prin reguli și nu prin vocea lăuntrică. Cu toate acestea, niciun animal nu este vinovat pentru faptul că nu îl interesează ce este sau cum funcționează un autovehicul; el pur și simplu trăiește. În schimb, omul leneș, care refuză învățătura Mea și își anulează creșterea, va înfrunta necazuri care îi vor provoca suferință. Acestea sunt darurile de care are nevoie și nu știe.

Dumnezeu nu îți va da vreodată o povară mai grea decât poți duce. Schimbarea aduce cu sine beneficii, în ciuda disconfortului resimțit la început. Fii recunoscător pentru toate experiențele pe care viața ți le scoate în cale. Fii fericit așa cum ești și bucură-te de ceea ce ai.

Cel mai glorios moment al unei zile este răsăritul. O zi bună este aceea în care faci pe cineva fericit. Dacă astăzi bunătatea și altruismul nu mai sunt apreciate și te simți descurajat, învață să te apreciezi. Iubește-te așa cum te iubesc Eu și oferă-ți pacea mai des. Dacă obișnuiești să lăcrimezi atunci când privești marea și cerul și te sensibilizezi, nu ești slab, ci conștient.

Fii om cu oamenii care au dovedit că merită și nu purta ură nimănui, pentru a îți păstra frumusețea sufletului. Cel care vine la lumină doar atunci când suferă încă nu este desăvârșit. Adaugă în agenda ta activități care te împlinesc pe plan spiritual, chiar dacă nu îți vor aduce câștiguri. Într-o zi vei înțelege de ce ai avut nevoie de hrană sufletească și îți vei mulțumi.

Alături de un om frumos te poți simți fie frumos, fie urât; totul depinde de lumina sufletului său, dar și de percepția ta. Lasă-ți partenerul să se îndrăgostească de ea, pentru a îi rămâne veșnic în inimă. Familiile care reușesc să rămână unite în ciuda tentațiilor sunt un exemplu pozitiv de care tânăra generație are nevoie. Ele ar trebui admirate și încurajate.

Nu este obligatoriu să pierdeți pe cineva drag pentru a iubi și a vă prețui familia, dar, din păcate, așa funcționați. Nu este obligatoriu să vă îmbolnăviți pentru a înțelege importanța sănătății și că, fără ea, bogăția își pierde valoarea, dar, din păcate, așa funcționați. Nu este obligatoriu să ajungeți la divorț pentru a respecta persoana alături de care ați ales să vă trăiți viața și, totuși, așa funcționați. De câte ori ați ales compania străinilor în detrimentul familiei modeste care vă iubește necondiționat, de atâtea ori veți plânge atunci când o veți pierde.

În lume, există oameni săraci care se simt mai bogați decât cei bogați. Aceștia sunt ghidați de valori sufletești, nu de succesul material și de recunoaștere. Au atât cât le este necesar pentru a

se întreține și dăruiesc lumină și iubire. Surplusul financiar este transformat în experiențe plăcute, iar sufletele lor nu se atașează de hârtii.

Bogatul oferă cu împrumut celor care au capacitatea de a îi înapoia banii cu dobândă, urmărind astfel să își crească averea. Însă cei care s-au împrumutat pentru a își înființa o afacere vor deveni rivalii bogatului lacom. Invidia va crește și relațiile dintre oameni se vor strica. Cel care nu are o piatră pe care să își așeze capul va prețui ajutorul primit și va respecta bogatul chiar dacă, pe parcurs, va câștiga un milion de euro. Pe omul care i-a fost alături atunci când a fost sărac nu se va supăra niciodată.

Nu îți irosi energia și timpul încercând să demonstrezi altora faptul că ești bun. Fii tu însuți și lasă-i pe ei să fie cine vor; realizările vor vorbi de la sine. Alege liniștea. Înainte de a achiziționa un lucru, întreabă-te dacă o faci pentru bunăstarea și dezvoltarea ta sau pentru a îi impresiona pe alții.

Un caracter bun și o personalitate puternică sunt răsplătite în timp. Curajul de a lua o decizie atunci când nu ai garanția că lucrurile vor funcționa este o dovadă de putere. Nu te teme să te împaci, să te desparți, să te muți sau să îți dai demisia. Trage aer în piept și ia decizia. Oamenii care te văd, dar nu te cunosc, care te aud, dar nu te ascultă, nu pot beneficia de căldura ta.

Ține-ți în frâu dorința de a îi controla pe ceilalți și vei fi mai fericit. Fii prieten cu oameni mai mari decât tine, pentru a învăța de la ei, dar și cu cei mici, pe care să îi înveți. Un fruct bun, dacă va sta lângă unul stricat, se va strica. Înconjoară-te de oameni de calitate, de la care ai ce învăța.

Mulți confundă puterea cu slăbiciunea și percep slăbiciunea drept putere. Dacă nu îi răspunzi cu ură celui care te urăște, ești considerat slab; însă, rezistența în fața tentației de a te răzbuna atunci când ai ocazia dovedește o putere pe care puțini și-o pot imagina.

Nu privi pe nimeni de sus și nu te uita în sus la nimeni, pentru a nu te face inferior. Nu căuta perfecțiunea închipuită de oameni, ci asigură-te că greșelile tale nu cântăresc mai mult decât faptele bune. Este ușor să dai sfaturi de pe un vârf de munte despre cum ar trebui trăită viața în orașe. Dacă ar fi coborât de acolo, mulți maeștri spirituali și-ar fi pierdut cumpătul în prima zi.

Iubirea feminină poate fi ucisă de un bărbat care nu a învățat să iubească. Cei care au depășit patimile iubirii terestre fără a acuza sunt îngeri. Aceștia au descoperit o iubire care se întinde dincolo de cea matrimonială.

Bărbații și femeile întâlnesc, la un moment dat, o persoană iubitoare, care ar da orice pentru iubirea lor. Aceasta este însă simplă, ușor de cucerit și, în ciuda calităților afișate, nu prezintă interes. De aceea, ei aleg să meargă mai departe, sperând că își vor întâlni idealul cu care să se mândrească. Tinerețea trece, iar odată cu ea dispare și entuziasmul de a căuta, fiind înlocuit de dorința de a întemeia o relație stabilă. Anii trec, iar în inimile lor sofisticate se lasă tristețea, căci tabieturile nu înlocuiesc îmbrățișările și, treptat, apar regretele.

Invidia, comparația sau teama că Dumnezeu nu te ajută, nu vin de la tine, acestea provin din mintea colectivă a unei societăți lipsite de valori. În lumea de jos, cei mai mulți nu te vor aprecia, nu vor vedea truda ta și puterea de a ierta, la care majoritatea nici nu aspiră. Vei trece invizibil printre oameni, iar uneori vei deranja. Și totuși, cu cât recunoașterea ta ca fiu al lui Dumnezeu în lume va fi mai redusă, cu atât mai mult te voi recompensa Eu.

Dacă tai ramurile unei plante pentru a îi împiedica creșterea, aceasta se va dezvolta și va deveni mai bogată. Soarele răsare în fiecare dimineață, dar uneori nu se vede din cauza norilor. Totuși, norii trec, iar Soarele rămâne. Așa ar trebui să gândiți indiferent de situație.

Oamenii, lucrurile și situațiile vin și pleacă. Mulțumește-te cu ceea ce ai și bucură-te în fiecare zi. Nu pentru a te plafona, în timp ce alții prosperă, ci pentru a nu rata nicio clipă și a gusta viața din plin. Mulți oameni defavorizați caută susținere. Înainte de a te gândi că nu ai ce oferi și a trece mai departe, amintește-ți că ei au nevoie de încurajare, de un prieten bun, mai degrabă decât de trei lei aruncați în grabă. Căci este de o mie de ori mai hrănitor un cuvânt rostit din dragoste decât o pâine. Cei flămânzi spiritual prețuiesc un salut și îți confirmă cuvintele Mele.

Primăvara îi alină doar pe cei care o admiră, iar Dumnezeu există doar pentru cei care Îl caută. Semne ți se arată în fiecare zi. Dacă ai devenit conștient de scopul tău, dar lumea te împiedică, trage aer în piept și continuă. Înaintează singur, ca un om puternic, cu care alții nu pot ține pasul. Totuși, în brațele Iubirii, greutățile vieții trec mai ușor.

Oamenii care nu s-au îngrijit de inimile lor au sufletele veștejite. Într-o zi, toate răutățile lumii vor deveni o amintire. Atunci, cei care și-au înșelat semenii se vor rușina și se vor ascunde de lumina care vede tot. Lumina îi va elibera de mințile corupte prin moarte, iar ei o vor lăuda până la sfârșit.

Îți mulțumesc pentru ultimele pagini. Ele sunt oxigen pentru

mine și pentru oamenii care caută mângâierea pe care lumea nu le-o poate oferi.

Cei mai mulți nu știu să își asculte sufletul și se identifică cu mintea. Șarpele biblic întruchipează inteligența umană, iar voi sunteți supușii săi. În ziua în care inimile voastre vor fi curățate și orice gând distructiv va fi eliminat, veți fi asemenea Mie.

Voi veniți din eternitate și vă înghesuiți în trupuri pe care nu le cunoașteți și nu știți cum să le folosiți. Primul lucru pe care îl face un prunc atunci când se naște este să plângă. Aceasta dovedește că sufletul se simte amenințat imediat ce iese din pântec și îi atenționează pe cei din jur.

În concluzie, dacă savanții voștri susțin că organul cerebral produce energia vitală, cum poate un nou-născut, al cărui creier este încă nedezvoltat, să trăiască?

Ce simbolizează capul alungit spre spate, așa cum l-am văzut la cele două ființe spirituale în viziunea mea?

Lungimea capului reflectă gradul de conștiență al organului cerebral. Dacă cele două ființe s-ar încarna pe Pământ, ar deveni tot ceea ce există acolo și chiar mai mult.

O putere angelică scăpată de sub control ar putea provoca o nouă ordine mondială în care umanitatea ar fi supusă prin forță.

În lumea voastră, orice forță are o extremă opusă care crește odată cu ea. Îngerii vă vizitează frecvent. Profeții au trăit de mai multe ori pe planetă, ca îndrumători și mesageri ai adevărului. De asemenea, Isus a umblat printre oameni ca un om și a promis că va reveni pentru a răscumpăra sufletele adormite. El a avut nevoie de o singură viață pentru ca iubirea Mea să se unească cu sufletul Său și împreună să devenim Una. Multe intervenții spirituale și apariții în formă au avut loc pentru a vă întări credința.

Cum m-aș putea convinge că ceea ce am scris este adevărat?

Imaginează-ți că este.

Dacă răspunsurile sunt, în ciuda complexității și a abundenței de informaționii, invenția mea?

Nu are importanță dacă inventezi răspunsurile, atâta timp cât nu există o viziune mai înaltă pe Pământ decât cea a descoperirii tale. Chiar și cea mai înaltă viziune va fi, la rândul ei, înlocuită de una superioară. Aceasta, dragul Meu, se numește evoluție.

Susții că teoriile mele reprezintă cea mai înaltă viziune despre viață și despre prietenia cu Dumnezeu, în ciuda stângăciei de care dau dovadă?

Da.

Nu vorbi astfel despre mine. Învățătorul ești Tu, iar artiștii cu

care nu m-aș putea compara vreodată sunt milioane.

Dorința îți este îndeplinită.

Te amuzi pe seama neîncrederii mele.

Încerc să înlătur plictiseala. În fiecare dimineață, Mă trezesc, pocnesc din degete pentru a rezolva toate problemele și apoi Mă întind înapoi în pat. În general, atunci când nu am alte lucruri mai importante de făcut, vorbesc cu tine și îți răspund la întrebările enervante.

Dumnezeu se ține de farse?

Cine crezi că este autorul celor mai bune?

Eu sunt totul și totul provine de la Mine. Cele mai minunate lucrări de pe Pământ sunt intervențiile Mele directe. Tehnologia nu a fost inventată de ființele care au coborât din Cosmos împotriva voinței Mele, ci Eu v-am oferit-o prin oamenii pe care i-am inspirat.

„Cei care coboară din Cosmos“ este o expresie fascinantă.

Atunci când cineva folosește acest termen, vă imaginați niște ființe hidoase, pregătite, în orice clipă, pentru a vă distruge.

La fel se întâmplă și atunci când auzim numele „Dumnezeu“. Imediat, în minte ne apare o biserică, o cruce sau o lumânare, plus foarte multe reguli și pedepse.

Ajungem și acolo.

În regulă.

Aproape toate sufletele vin din Cosmos. Spun aproape toate, pentru că unele se formează pe Pământ, din părți de suflet care provin de la animale. Voi ați coborât pe Pământ, prin naștere, din dimensiuni superioare, pentru a experimenta viața materială, cu misiunea de a deveni copii ai lui Dumnezeu. Aceasta confirmă că sunteți conștiințe extraterestre. Trupurile voastre, în schimb, au fost create din elementele Pământului.

Religia își îndeamnă adepții să se ferească de asemenea idei. În vremea în care Antihristul va conduce lumea, oamenii vor căuta salvarea la extratereștri, numiți reptilieni, care sunt, în fapt, diavoli deghizați.

Religia se opune ascensiunii umane, pentru că vrea să vă țină prizonieri cât mai mult timp. Acesta este scopul ei. Fără adepți, religia nu ar putea exista. Astăzi, ea și-a pierdut credibilitatea. Mântuirea nu vine de pe Pământ; nimeni nu a fost înălțat vreodată prin intermediul religiei. Ea vine din Cer, prin nașterea Fiului Omului în inima fiecărui ins.

Preoții vă țin prizonieri prin frica de iad, afirmând că dumnezeul lor vă va salva dacă veți urma doctrina. Aceasta este una

dintre cele mai eficiente unelte ale răului. Prin minciună și condiționare, preoții au creat o lume pe care nu o mai pot controla. Haosul actual este rezultatul acțiunilor egoiste, iar ceea ce vine din Cer este slava Fiului lui Dumnezeu. Profeții invocați de către Biserică pentru salvarea instituției, precum Enoh și Ilie, nu vor veni pentru a o apăra, ci pentru a distruge ceea ce nu este plăcut ochilor Mei. Aceștia vor veni din Cer, prin încarnare, de acolo de unde religia susține că se coboară diavolii.

Slava nu vine de pe Pământ. Nu așteptați salvarea de la morți (moaște), ci rugați-L pe Dumnezeu să vă trezească spiritul. Nu vă rugați omului care rătăcește și nici măcar nu știe. În Casa Mea sunt multe locașuri, dar Pământul nu este Casa Mea și nici autoritatea terestră nu vine de la Mine. Profeții și-au încheiat demult lucrările terestre și nu se vor întoarce în lume. Cu toate acestea, fiii lor trăiesc astăzi printre voi. Într-un final, Eu îi voi lua la Mine pe toți oamenii. Unii vor veni mai devreme, alții mai târziu.

Revenind la extratereștri, spune-mi, există ființe inteligente care trăiesc în formă materială în Universul cunoscut, în afară de noi?

Există, fără îndoială.

Ele știu de existența noastră?

Din nou, răspunsul este da.

Au încercat vreodată să ne contacteze, așa cum susțin acele documentare superbe?

V-au trimis semne.

Semne care dovedesc existența lor?

Semne care vă arată direcția pe care ar fi bine să o urmați.

Nerespectarea libertății prin intervenție este strict interzisă?

Dezvoltarea liberă este fundamentul oricărei civilizații.

De ce asociază oamenii cuvântul „Dumnezeu“ cu o biserică, o cruce sau o lumânare, plus foarte multe reguli și pedepse?

Din setea preoțimii de a controla, care confundă lumina cu întunericul și întunericul cu lumina.

Și totuși, pentru a își susține credibilitatea, au păstrat legile lui Moise și recunosc miracolele lui Isus. Respectarea celor zece porunci dăruite de Dumnezeu omenirii le oferă autoritate. Nu ești Tu autorul acestor legi?

Nu.

Nu ești Tu Dumnezeul Vechiului și al Noului Testament?

Eu sunt. Totuși, nu Eu am scris cele zece porunci.

Dar cine?

Moise, așa Îmi amintesc.

Tu i le-ai dăruit lui Moise și ai îngăduit să fie păstrate.

Ești convins de ceea ce spui?

Dumnezeu este împotriva celor zece porunci?

Voi să Îmi spuneți dacă sunt.

Am procedat corect păstrându-le, generație după generație?

Până într-un punct, da, ele au fost necesare. Cum crezi că ar fi arătat astăzi lumea dacă Decalogul s-ar fi pierdut?

Ar fi fost un haos.

Haos oricum este.

În continuare, spune-mi despre Vechea Biserică, la un moment dat, a fost bună, este adevărat?

Multă vreme, Biserica a avut un rol important în ghidarea și educarea oamenilor, oferind un cadru moral și spiritual. Totuși, cu trecerea timpului, multe dintre învățăturile și practicile ei au fost distorsionate. Astăzi a venit timpul să spulberați mitul dumnezeului răzbunător și gelos pe creația sa.

Totul a pornit de la Biblie. Cartea susține că Dumnezeu este dragoste necondiționată, dar, în același timp, avertizează că dacă Îi încalci poruncile vei fi pedepsit. Aceasta este marea contradicție care, din punctul meu de vedere, elimină necesitatea de a analiza celelalte incoerențe. De asemenea, consider că nu fiecare cuvânt și-a păstrat semnificația de-a lungul timpului, la fel cum și eu aș putea transcrie unele informații eronat.

Mă bucur că ți-ai pus această problemă. Înainte de a dezvolta subiectul, vreau să fac o observație. Atunci când Biblia vorbește despre Dumnezeu, mesajul nu se referă la o entitate superioară exterioară, ci caracterizează Spiritul care i se revelează omului contemplativ, în interior. De aceea, nu a fost înțeles. Trebuie să știți că orice alegere vine însoțită de consecințe sau beneficii, că nu sunteți singuri și că, pentru a vă dori lumina, aveți nevoie să cunoașteți întunericul. Prin pilde v-am oferit învățături autentice și, mai mult, speranța într-o lume pe care ați uitat-o, pe care cei care au fost uciși în Numele Meu au descris-o.

Biblia nu a fost înțeleasă pentru că eu nu am citit-o încă.

Acum îți dai importanță?

Îmi pare rău, nu a sunat bine deloc.

Ești liber să glumești cât vrei, spunând că nu ai citit-o, dar și Eu pot glumi.

Oricâte glume vei face, cartea va fi publicată și îmi doresc să fie citită de milioane de oameni.

Te lauzi că nu ai citit Biblia, dar ești sigur că nu ai contribuit la scrierea ei? Așa sună umorul divin care îți taie respirația și în

același timp naște în tine sute de întrebări.

Cu adevărat.

Biblia, în forma sa actuală, și ținând cont că omul caută să o digere cu intelectul, nu reprezintă nici jumătate din ce transmite varianta originală.

Biblia a fost modificată sau înlocuită?

Anumite texte au fost selectate și eliminate, iar traducerile în diferite limbi au stricat sensul explicațiilor spirituale pe care le conține.

Cine a intervenit asupra Bibliei, Vechea Biserică?

Cea căreia majoritatea locuitorilor încă i se închină. Ghinionul autorității religioase a fost că mesajul evangheliilor a fost atât de bine criptat încât nici cei mai învățați nu i-au putut desluși și distruge conținutul, fiind astfel condiționați de popor să publice cartea care urma să îi azvârle de pe vârful pe care credeau că vor locui pentru totdeauna. Mulțumită ei, voi cunoașteți adevărul și vi-l atribuiți. Totuși, Biblia nu susține existența unui singur adevăr în ceea ce privește soarta omului, ci vorbește despre libertate și consecințe.

Existența a două adevăruri care se desfășoară simultan nu este o contradicție. Dacă urci doi oameni pe o clădire înaltă și îi silești să privească în jos, primul fiind instructor de skydive, iar al doilea un simplu țăran născut și crescut într-o casă de pământ, crezi că experiența lor va fi asemănătoare? Pilotul va afirma cu entuziasm că nu este o înălțime prea mare și este nerăbdător să sară cu parașuta. Țăranul, însă, se va înspăimânta, spunând că distanța este cel puțin amețitoare și i se va face rău. Așadar, care dintre cei doi minte și unde este contradicția?

Nu găsesc nicio contradicție. Existența a două adevăruri care se petrec simultan se numește dihotomie.

Acum înțelegi expresia care vă avertizează că Mă îndrept spre voi cu dragoste și cu distrugere? Unii se vor înspăimânta privind sfârșitul în față, spunând: „Iată că puterea lui Dumnezeu se descoperă din Cer împotriva oricărei necinstiri a Sa și a nelegiuirii oamenilor care înăbușă adevărul cu răutatea lor“, precum este scris în Romani 1:18. Același eveniment catastrofic, pentru alții, va reprezenta sfârșitul suferinței prin eliberarea din închisoarea materiei. Noul început va fi întâmpinat cu lacrimi de fericire de copiii Mei, care trăiesc în lumea de jos, alături de oameni.

Mai ai vreo nelămurire cu privire la confiscarea adevărului de către Biserică?

Pentru moment, nu.

Este bine așa, de această dată am Eu o întrebare.

Sunt pregătit.

Care este cel mai mare regret din viața ta, ce consideri că ai făcut în zadar și ce nu ai făcut la momentul potrivit?

Cu sinceritate spun că nu am niciun regret.

Absolut niciunul?

Absolut niciunul.

Nu regreți că ai rătăcit atâția ani și că M-ai întâlnit la o vârstă înaintată, spui tu, în care tinerețea este pe ducă?

Nu.

Nu regreți că ți-ai abandonat studiile, iar priceperea la desen și arhitectură a rămas nefructificată?

Dacă aș fi absolvit și astfel aș fi devenit arhitect sau grafician, dar nu aș fi cunoscut învățătura Ta și independența spirituală, aș fi regretat. În plus, la bătrânețe mă voi reapuca de pictat, cine a zis că timpul este pierdut?

Sunt impresionat, ai răspuns corect provocării Mele. De unde această încredere în sine, așa dintr-o dată?

Încrederea mea nu este întâmplătoare, o pot argumenta.

Oferă un exemplu cititorilor.

Nu am niciun regret pentru că viața mea a fost și este perfectă, prin „perfectă“ înțelegând potrivită, mai degrabă decât exagerat de bună. Nu mă învinovățesc pentru greșelile săvârșite înaintea Ta și a oamenilor, pentru că am devenit cine sunt, experimentând ceea ce nu sunt. Faptul că am întârziat să Te întâlnesc a făcut ca dorul să crească în inima mea, iar disperarea m-a adus la Tine. Nimeni nu se poate întoarce la Dumnezeu atâta timp cât nu părăsește sânul Iubirii.

Ador să îți urmăresc progresul.

Vrei să Îți mai fac o surpriză?

Mai ai și altele?

Am reușit să devin vegetarian.

De când?

De ieri.

De ieri?

Ieri a fost prima zi în care am ales să am grijă la ce consum ca hrană.

Felicitări, este o adevărată realizare.

Continui cu glumele pe seama mea. Intenția contează, și am sentimentul că voi reuși.

Succes.

Mulțumesc.

În continuarea cărții, am o întrebare care va aprinde pasiunea în multe inimi resemnate.

Urmăream de ceva vreme să deschizi subiectul.

Cum ai reușit să faci unele femei atât de frumoase?

Îți plac?

Le ador.

Mă bucur. Și Mie Îmi plac, și le iubesc.

Pe toate?

Eu nu fac diferență între voi.

Și eu le iubesc, dar nu într-un sens negativ.

Nu știam că iubirea poate avea un sens negativ.

Vreau să spun că nu le iubesc în sensul rău, adică să mă culc cu ele.

Este ceva rău să faci dragoste cu o femeie?

Este ceva rău să vrei să faci dragoste cu mai multe femei.

În același timp?

Pe rând, of.

Îți dorești să faci dragoste cu mai multe femei, pe rând?

Încerc să spun că unele dintre ele sunt atât de frumoase încât cu greu mă pot abține.

Crezi că ele nu și-ar dori să facă dragoste cu tine?

Eu nu știu ce gândesc femeile, dar știu că nu trebuie să devin obsedat sexual.

Ce înseamnă obsedat sexual?

Un om dependent de sex.

Susții că toți oamenii sunt obsedați sexual?

Nu susțin așa ceva, îmi sucești cuvintele.

Ai spus că obsedat sexual este unul dependent de sex. Eu știu că toți oamenii sănătoși fizic simt dorința sexuală, tot așa cum le este foame, sete sau somn. Dacă dormi în fiecare noapte crezi că ești obsedat de somn?

Este natural să dormi sau să mănânci.

Dar nevoia sexuală este nenaturală?

Poate dependența sexuală se referă la exces. Ai dreptate, însă, sexul este o nevoie și nu o obsesie.

Atracția, urmată de dorința de a face dragoste, este naturală. Nenatural este să nu simți această dorință sau să ți-o reprimi. În mânie și în lipsa poftei de viață cad deopotrivă abstinenții, dar și cei care uită măsura.

Multe dintre femeile de care mă simt atras își doresc la fel de mult să facă dragoste?

La întrebarea aceasta nu îți pot răspunde. Nu ar strica însă

să le adresezi această întrebare.

Așa, pur și simplu?

Știi tu cum să le abordezi.

În ce am transformat această carte? Dumnezeu mă sfătuiește să abordez femei în scopul satisfacerii plăcerilor. Vai, cum ar fi să public acest fragment?

Eu nu te încurajez să îți satisfaci plăcerile cărnii, ci vreau să înțelegi că dorința sexuală este naturală și că, prin canalizarea focului pasional într-o direcție diferită, vei putea muta munții.

Ai văzut că există un sens negativ al iubirii?

Nu există un sens negativ al iubirii, avem de-a face cu dorința ta de a îți justifica intenția nesigură. În cazul unui acord comun, ești liber să explorezi sexualitatea.

Nu este ușor să găsești o femeie sinceră în zilele noastre.

Crezi?

Sunt convins; am căutat.

Poate pentru că nici tu nu ai fost sincer.

Pot fi sincer începând de acum?

Te provoc.

Mi-aș dori să întâlnesc o femeie simplă, frumoasă atât în interior, cât și în exterior, căreia să îi ofer întreaga iubire pe care ființa mea o poate emana.

Mai devreme ai lăsat o altă impresie.

Tocmai eram sincer.

În regulă, voi vedea ce pot face.

Multora le este, pur și simplu, teamă să înceapă o relație din cauza decepțiilor. Există femei care ajung la vârsta de patruzeci de ani fiind singure. În copilărie, nu auzeam așa ceva, cu excepția văduvelor, care trăiau în amărăciune din cauza sorții.

Femeile cred că puterea este a celui căruia îi pasă mai puțin. În realitate, puterea nu este fericire. Cele care se dedică soților și copiilor lor, după ce au observat că aceștia sunt cu capul pe umeri, dovedesc inteligență și inocență. Puterea îi oferă omului o satisfacție temporară, pustiindu-l în interior. Cu cât sentimentul de goliciune se va intensifica, va deveni dependent de putere. Așa cum știm, însă, dependența nu este putere.

Dragilor, Îmi doresc să fiți mai uniți. Diferențele dintre voi au rolul de a vă aduce împreună, nu de a vă dezbina.

Îmi doresc ca între oameni să existe mai multă iubire, respect și admirație, pentru a deveni o adevărată familie. Uneori sunt atât de sensibil încât mă îndrăgostesc de viață și nu știu ce să fac cu fericirea. Cum aș putea răspândi acest sentiment?

Prin ascultarea cântecului Universului.

Cum ai gândit un plan atât de complex precum cel al creației și al desăvârșirii umane, cel din urmă funcționând pe principiul că răul trăit este un rău necesar? Vorbește-mi despre noua înțelegere, despre știința spirituală și, nu în ultimul rând, despre pacea de o mie de ani, numită Olam Ha-Ba.

Imaginează-ți un munte de nisip, pe care îl vom numi Dumnezeu. Acest munte este alcătuit din miliarde de miliarde de boabe de nisip, fiecare fiind înzestrată cu aspect unic. Nicio boabă nu poate cuprinde măreția muntelui ca întreg, căci nu își amintește aspectul originar. La un moment dat, însă, din motive necunoscute, unele boabe încep să strălucească asemenea unor cărbuni aprinși, transmițând focul conștienței masei de nisip, descoperind o senzație familiară care le apropie.

Fiecare boabă aprinsă luptă pentru a face cunoscut magnificul sentiment. Astfel, treptat, muntele revine la forma sa inițială, din punct de vedere spiritual, căci boabele au renunțat la iluzia individualității și se percep ca un organism. Boabele care trăiesc în uitare sunteți voi, oamenii, iar muntele este Dumnezeul pe care Îl formați. Unificarea este accelerată prin practicarea dragostei necondiționate.

În continuare, imaginează-ți o întindere muntoasă nesfârșită, fiecare munte fiind format din miliarde de miliarde de boabe de nisip. Munții de organisme coexistă în interiorul unor organisme mai mari și mai evoluate. Toate aceste organisme complexe, în interiorul cărora coexistă miliarde de miliarde de munți asemenea celor pe care i-am descris, alcătuiesc Marele Sistem de Viață, Forma Supremă care sunt Eu și care nu Se va opri niciodată din a crește și a Se cunoaște.

Cum poate exista ceva atât de măreț? Ce importanță mai are o ființă ca mine? Ne vom aminti vreodată aspectul formei despre care vorbești?

Vezi cum te împiedici de fiecare dată?

Cum?

Punându-ți la îndoială importanța. Ai fost învățat să gândești că Pământul se învârte și fără tine. În realitate, fără tine creația ar fi incompletă și nu ar mai putea ajunge la destinație.

Eu am creat materia cu o viteză la care nici nu visați. Materia însă are la dispoziție o eternitate pentru a reveni la esență. Acest proces va fi reluat de atâtea ori câte spirite se vor naște din Mine și vor fi nevoite să experimenteze calea materiei.

Deși am afirmat că procesul desăvârșirii voastre va fi reluat,

M-am exprimat astfel încât să Mă înțelegeți. Pentru Mine, trecutul, prezentul și viitorul există chiar acum. Eu sunt Începutul și Sfârșitul, iar timpul nu Mă poate împiedica. Sunt Forma Supremă Macrocosmică și sunt prezent în cel mai umil om. Eu sunt gândul vostru cel mai pur, sunt peste toți și în toate lucrurile.

Toți suntem importanți, dar, într-un alt context, ai afirmat că nu contează ce facem pe Pământ sau cum trăim, ceea ce contează este rezultatul. Întrebarea este, al cui rezultat?

Rezultatul nostru, al tuturor.

Cum pot deține această cunoaștere bogată, în timp ce nu îmi pot administra simpla viață trăită pe Pământ?

Viața ta de om nu contează.

Cine o spune?

Eu, în niciun caz.

Atunci?

Tu o spui.

Să ne închipuim că, în subconștient, cred în anumită măsură că viața mea actuală nu contează. Cum mă voi mai putea bucura în continuare, când odată îmi spui că sunt important, iar altă dată îmi spui că viața mea nu contează?

Încetează să te mai consideri separat de Mine.

Dacă fac un pas înapoi și îmi analizez viața, o percep ca fiind perfectă, având tot ce am nevoie pentru dezvoltarea mea. Dacă o despart în cadre asupra cărora meditez, ea devine tragică.

Fiecare viață este perfectă așa cum este și are rolul ei, totul ține de percepție. Sănătatea spirituală a ființelor este esențială marelui organism planetar, așa cum este cea a celulelor pentru bunăstarea trupului fizic.

Infinitul înseamnă posibilitatea nesfârșită de a descoperi noi aspecte divine?

Da.

Dacă este așa, mi-ai confirmat că nu vom ajunge niciodată ca Dumnezeu.

Unii sunteți deja asemenea Mie.

Cum ne-am putea afla la capătul evoluției, atâta timp cât încă suntem călători?

Eu nu Mă pot opri din a crește, iar voi, cei care Mă urmați, Îmi veți călca pe urme; astfel veți păstra ordinea divină. Așa cum Dumnezeu nu poate stagna, nici sufletul nu bate pasul pe loc. Eu reprezint astăzi gândul vostru cel mai înalt, iar peste o mie de ani voi fi cel mai înalt gând al urmașilor voștri.

Dumnezeu crește odată cu noi?

Dumnezeu trăiește experiențe materiale prin voi. Eu aleg să cunosc atât cât cunoașteți voi, chiar dacă știu totul din toate. Eu sunt ceea ce vă doriți să fiu, fie cruce, statuie sau tablou. Astăzi este timpul să devin ceea ce aleg cei mai înțelepți dintre voi.

Eu mor odată cu pruncul părăsit de a sa mamă și, în același timp, sunt esența vieții, care nu poate fi oprită. Sunt calul sălbatic care aleargă plin de fală și tigrul care îl sfâșie apoi. Sunt ploaia mult așteptată de vară și vântul distrugător. Eu sunt adierea care se joacă în părul tău și uraganul care îți risipește agonisirea de-o viață.

Cum poți fi atât de crud uneori?

Aceasta vă întreb Eu.

Noi distrugem casele oamenilor cinstiți?

Cine le distruge, Dumnezeu?

Da.

De ce procedează Dumnezeu astfel?

Pentru a ne da o lecție, căci, crede-mă, de cele mai multe ori Îl uităm.

Bietul Se înfurie des pe oameni, în special în zilele în care Se simte singur și are nevoie de iubirea lor, am dreptate?

Așa ne învață bisericile și adunările.

Înțeleg.

De ce se întâmplă dezastre naturale?

Din cauza răutății pe care o venerați și a distrugerii la care contribuiți. Este de ajuns să doriți afectarea fraților voștri și ați ajutat la contaminarea conștiinței colective. Ura susținută în mod repetat de această așezare de oameni creează nenumărate catastrofe.

Ceea ce simți, gândești și faci, trăiești, iar ceea ce le dorești altora alegi, în același timp, pentru tine. Răul făcut se întoarce împotriva ta, la fel ca binele. Atunci când afirmi: „lua-i-ar naiba să îi ia“, fii sigur că naiba va veni după tine, odată ce a terminat cu ei.

Ce expresii folosești!

Sunt nevoit să Mă adresez astfel, pentru ca voi să acceptați mesajul. Pe Pământ vorbim în limba voastră.

Din nefericire, mulți dintre noi acceptăm un mesaj doar dacă acesta se coboară la nivelul nostru. Ne regăsim în el și îl numim autentic, apoi îl recomandăm.

În continuare, vreau să aflu cât mai multe despre programul de microcipare care a isterizat preoțimea și a zăpăcit oamenii cu conspirațiile care circulă pe internet.

Ce ai dori să știi?

Este adevărat că vine Apocalipsa?

Continuă.

De când a fost votată legea microcipării animalelor de companie, preoții vorbesc doar despre Antihrist și promovează o lume care se îndreaptă spre rău, încât parcă au uitat de Dumnezeu. Ei răspândesc teama care provoacă rătăcirea, de parcă ar avea ceva de câștigat. Vom deveni oare simple produse evidențiate în baza de date a celui rău?

Frica este cea mai eficientă unealtă de convertire.

De aceea vreau să clarificăm lucrurile.

În primul rând, Mi-ai adresat o sumă de întrebări, la care voi răspunde mai mult sau mai puțin bine, în funcție de capacitatea ta de a exprima ceea ce îți transmit. În al doilea rând, gândește-te: l-a văzut cineva vreodată pe Satan creând legi sau pregătind Armaghedonul? Sigur că nu, acestea sunt preocupările voastre.

Este adevărat.

Mulțumesc.

În al treilea rând, Apocalipsa simbolizează o revelație, nu un eveniment. Dacă vom analiza evenimentele care au avut loc pe planetă de-a lungul istoriei, vom înțelege că etapele descrise în Cartea Revelației sunt deja pe cale să se încheie.

Programul de evidențiere a populației există de câteva mii de ani. Prin microcipare și recunoaștere facială, acesta doar va fi îmbunătățit. Nu este nimic nou sub soare în ceea ce privește acest subiect. Semnul Antihristului nu se referă la un cip implantat sub piele. Consideri că vei fi mai prejos înaintea Mea dacă vei avea un dispozitiv de recunoaștere în mâna dreaptă? Oricum ai unul. El este cartea de identitate, însă poate fi și ceasul inteligent sau telefonul.

Exact așa ar vorbi diavolul.

Pentru a vă câștiga sufletele?

Bingo!

Diavolul nu există.

Sigur că nu, atunci cum explici dezastrul și dorința de manipulare care există pe Pământ?

Dezastru și manipulare vă doriți să existe pe Pământ. Dacă le-ați fi detestat, v-ați fi lepădat demult de ele.

Semnul fiarei poate fi un dispozitiv, un tatuaj pe mâna dreaptă sau pe frunte, o conștiință decăzută sau lucrarea celor care gândesc și înfăptuiesc strâmb. El poate fi un număr sau chiar semnul crucii pe care oamenii îl fac cu mâna, ducând-o la frunte, pentru

a se închina.

Nu știu de ce, dar am impresia că o luăm pe căi greșite. Atâția oameni pur și simplu se vor speria citind dialogul nostru prețios, pe care l-aș numi un dialog periculos. Susții că semnul fiarei ar putea fi semnul crucii?

Ai văzut vreodată un film horror în care dracii erau alungați cu simbolul crucii?

Sunt foarte înspăimântătoare acele imagini.

Crezi că, dacă ar exista acest personaj inventat de voi, el ar fi atât de naiv încât să ia forme înspăimântătoare și chiar să vă aducă la cunoștință faptul că armele cu care poate fi învins sunt apa sfințită, crucea sau usturoiul? Această amețeală de cap este cea mai neverosimilă practică la care s-a ajuns vreodată.

Voi așteptați, înspăimântați, venirea Antihristului la putere și căutați metode prin care să nu cădeți în plasa sa, dar Antihristul stăpânește Pământul de două mii de ani, iar semnul crucii este semnul celor pe care i-a făcut robi. Așa-numiții robi ai lui Dumnezeu sunt, în realitate, sclavii diavolilor umani. Eu nu am robi, ci copii și prieteni, pe care îi ghidez și pentru care Mi-am dat viața. Crucea este semnul morții spirituale, la care se închină cei care aleg să fie conduși de om și nu de Dumnezeu.

Pe cruce a fost răstignit Dumnezeul vostru în formă umană; crucea nu este cea care L-a înviat. Cunoscând aceasta, analizați mai bine cui vă închinați. Nu vă rugați omului și semnelor sale, ci Dumnezeului care este veșnic viu; doar El vă poate ajuta.

Falșii sfinți promovați de religiile Pământului nu au păstrat cu strictețe voia divină, pe care nici nu au cunoscut-o, pentru că nu M-am revelat lor, ci au păzit doctrina în care s-au născut, de pe urma căreia profită casta preoțească. În concluzie, religiile nu au nicio legătură cu Dumnezeu, ci se ocupă doar de afaceri.

Odată, am refuzat să beau apă sfințită, iar persoana care mi-a oferit-o a întrebat, uimită: „Fugi de Dumnezeu?“

Religioșii duc apă pură de izvor, așa cum am creat-o Eu, unui preot, pentru ca el să o „sfințească“. În viziunea lor impură, apa creată de Dumnezeu nu este suficient de pură; trebuie purificată de oameni, nu în laboratoare de specialitate, ci într-un cazan.

Apariția unei singure religii mondiale, urmată de dispariția ei definitivă, reprezintă căderea diavolului și întemnițarea sa?

Dispariția religiei face parte din planul Meu de instaurare a păcii de o mie de ani pe Pământ, cunoscută în limba ebraică sub numele de Olam Ha-Ba.

Când se vor împlini profețiile și ce ar trebui să le spun celor

care așteaptă, îndurerați, venirea Ta?

Spune-le că toate acestea se vor împlini în mai puțin de trei sute de ani.

Acesta este adevărul tău, care răsună din trâmbița Îngerului în cele mai întunecate colțuri ale creației. Alții, însă, prin libertatea pe care au primit-o, și-au creat un adevăr diferit. Eu nu Mă declar împotriva crucilor și icoanelor, nici împotriva sfinților la care s-au închinat părinții voștri, atâta timp cât ele vă vor mântui. Dar, credeți că au această putere?

Eu nu mă supun legilor pământești, căci nicio lege umană nu se ridică la nivelul sfințeniei mele. Nici toate adunate nu ar putea cuprinde un sfert din harul înțelepciunii mele.

Cu adevărat, așa trebuie să gândiți despre voi înșivă, pentru a deveni desăvârșiți precum Tatăl vostru este.

Într-o zi, m-a întâmpinat o persoană pentru a mă întreba dacă se numără printre cei aleși, sau dacă Dumnezeu a uitat-o în lume. În următoarea secundă, fără ezitare, i-am răspuns: „Tu ai fost ales să devii copil al Meu". Discuția a continuat, iar tânărul m-a întrebat cum se poate convinge că ceea ce a auzit prin gura mea este adevărul. Atunci i-am spus din nou, cu seriozitate și o voce fermă: „Crede că te-am ales și vei fi unul dintre aleși". Ce m-a determinat să rostesc cu ușurință o asemenea afirmație? Parcă Dumnezeu a vorbit prin mine, în timp ce nu îmi puteam controla cuvintele. În plus, am avut o senzație stranie că îl cunosc dintotdeauna.

Îți amintești explicațiile din volumul al doilea pe care ți le-am oferit despre starea de dumnezeire?

Spuneai că atunci când voia Ta devine voia mea, puterea Ta îmi este transferată.

Puterea ta este puterea de alegere, care, atunci când te afli în starea de dumnezeire, devine o alegere divină. Aceasta înseamnă că Eu aleg prin intermediul tău, iar cuvintele rostite de tine sunt inspirate de Mine.

Aceasta înseamnă că pot salva pe cine aleg? Nu înseamnă că decid pentru alții și că, astfel, le încalc libertatea?

Tu ai puterea de a alege oamenii pe care Eu îi voi salva, cu condiția ca ei să Mă fi căutat cel puțin o dată și să își dorească să fie eliberați.

Îți mulțumesc pentru că m-ai adus mai aproape de Tine.

Și Eu îți mulțumesc pentru că ai făcut scrierea posibilă.

Nu scriu la cererea Ta, nici pentru a obține un câștig, ci pentru că am identificat adevărul de care avem atât de mare nevoie și nu știm. Scriu pentru că vreau ca oamenii să regăsească drumul și să

capete sprijinul. Știu că am trăit în nenumărate lumi, că am evoluat timp de mii de ani, în forme diferite, și că mă aflu la capătul călătoriei. Știu că Îți găsești plăcerea în mine și că, oricâte greșeli aș face, mă iubești așa cum sunt.

Vorbește-mi despre lumea mea de proveniență. Îmi amintesc vag că vin dintr-o lume alcătuită din materie mai puțin densă, în care trăiesc ființe angelice. Acolo nu există sexualitate, pentru că organele de reproducere sunt aceleași la bărbați și la femei. Mai bine continui Tu cu explicațiile, nu aș dori să transmit cititorilor prostii.

Oamenii spiritualizați nu au o sexualitate accentuată ca cea de pe Pământ, iar procrearea nu se produce prin modul cunoscut la animale. Acolo ei nu se nasc, ci pur și simplu sunt.

Au vreo formă de afecțiune?

La nivel mental, experimentează sentimente de mii de ori mai sublime decât ale pământenilor, căci primesc iubirea Mea, care îi umple.

Înainte de a mă naște aici, am studiat sexualitatea oamenilor pentru a fi pregătit, așa cum se spune. Totuși, oricât mi-am imaginat-o, nu am reușit să înțeleg cum funcționează sau de ce ai ales acest mod grosier de procreare. Aceasta întărește ideea că teoriile cunoscute de toate ființele din Univers trebuie aplicate prin intermediul lumilor materiale. De asemenea, în prezent nu înțeleg ce este un sentiment angelic și cum poate fi el experimentat la nivel mental.

Așa cum îl experimentați pe Pământ. Crezi că orgasmul este provocat de trup?

Orgasmul se produce la nivel mental?

Orgasmul, la fel ca toate celelalte plăceri, este provocat de creier, care, atunci când este stimulat, elimină substanțe specifice în corp. El preia iubirea, o transformă în impulsuri electrice și o transmite trupului în timpul furnicăturilor care contractă mușchii și produc extazul. Organele răspund acestor impulsuri din ce în ce mai intense și încep să curgă, provocând plăcere.

Atunci când o persoană este pe cale să aibă orgasm, nu mai simte durere, cum ar fi cea de măsea sau un deget prins în ușă, pentru că trupul este inundat de energia sexuală. Chiar dacă s-ar zgâria în timpul actului, durerea ar apărea abia după finalizare.

Cum ar fi dacă ați trăi această senzație pe întreaga durată a existenței, dar amplificată de sute de ori?

Îngerii trăiesc extazul neîncetat?

Senzația care, pe Pământ, durează câteva secunde, în lumea

despre care îți vorbesc persistă pe întreaga durată a existenței.

Imaginează-ți iubirea pentru părinții tăi, pentru frați și prieteni, pentru soția pe care o prețuiești, pentru animalele pe care le îndrăgești, pentru cei nevoiași și pentru cei care au plecat prea devreme, toate adunate la un loc. Adaugă iubirea pentru pasiunile tale și vei cunoaște un procent neînsemnat din iubirea existentă în lumea ta de proveniență.

În continuare, simt că dorești să discutăm despre liderii spirituali care încurajează libertatea sexuală.

Aveți nevoie de explicații suplimentare.

Ce ar mai fi de clarificat?

Primul aspect este identificarea intențiilor acestor învățători spirituali. Majoritatea caută să obțină putere, mai degrabă decât să o ofere. Lecțiile lor prezintă adevăruri parțiale și se abat de la învățătură. Chiar și atunci când prezintă un adevăr „de necombătut“, apare întrebarea: oare ți se potrivește adevărul lor?

Dumnezeu este Spirit, iar voia divină este Forța care mișcă materia. Voi sunteți gândurile Sale fixate în materie și ființe aflate pe calea devenirii. Astfel, pentru adeziunea la divinitate nu sunteți nevoiți să oferiți și să primiți foloase materiale, ci să schimbați între voi bunuri spirituale. Mulți învățători își îndeamnă adepții să ignore legile constituționale, ceea ce este un lucru bun, predicând despre crearea realității proprii. Aceste tehnici periculoase trebuie explicate cu atenție: a nu te supune legii nu înseamnă a o încălca, ci a fi mai sfânt decât legea, făcând-o astfel inutilă.

Nimeni nu poate deveni ca Dumnezeu atâta timp cât se supune omului care a scris legea. Robia împiedică creșterea spirituală, în timp ce conducătorii, bogații și falșii învățători trăiesc asemenea zeităților închipuite. Separarea inițiaților de oamenii obișnuiți este un alt factor negativ, care hrănește egoul și împiedică atingerea înțelepciunii. Adevărații copii ai Mei devin tot mai umili cu fiecare informație asimilată.

Preoții spun că Biblia ne atenționează cu privire la învățătorii care îndeamnă omul să își dezvolte o relație personală cu Dumnezeu și pe care îi numesc diavoli. Dacă omul și-ar dezvolta această abilitate prin intermediul spiritualității, religia și-ar pierde rolul de intermediar.

Aceasta vă oprește evoluția și părăsirea Pământului pe care vă nașteți iarăși și iarăși. Cunoscând acest lucru, te întreb, cine este în realitate diavolul?

Biblia, împreună cu păzitorii ei, este diavolul?

Nimeni nu este diavolul, însă oamenii care nu înțeleg cuvin-

tele Mele de ori de câte ori le citesc și nu acceptă Biblia ca pe o unealtă a desăvârșirii umane, ci manipulează prin intermediul ei și o pun mai presus de Dumnezeu, se comportă asemenea lor.

Cu toate acestea, mai există și preoți care au gândit cu inima, dar nu au fost înțeleși. Un exemplu este preotul-călugăr a cărui limită a rămas mândria neamului. Dincolo de cuvintele frumoase și de predicarea iubirii, el a manifestat o slăbiciune care, pentru un timp, i-a împiedicat dezvoltarea spirituală, neputând sparge barierele doctrinei religioase în care a trăit. Limita sa a rămas marea mândrie a preoților care i-au respins scrierile la început, pentru ca apoi să le adapteze vremurilor și să le folosească drept arme de apărare ale unei instituții care se năruie.

Cu ultima afirmație mi-ai pus toată țara în cap, dar știu că îmi vei da puterea de a vorbi atunci când va fi timpul.

Alberto, să ai putere nu este atât de important pe cât este să o folosești în ajutorarea semenilor tăi.

M-am folosit de acest exemplu pentru a preveni scufundarea voastră definitivă în idolatrie. Repet, nimeni nu a fost înălțat de pe Pământ prin intermediul religiei, oricine ar fi fost și oricât de multă iscusință ar fi dovedit de-a lungul vieții.

Dacă un om își dedică întreaga viață agonisirii, trăind pentru a se bucura de bunăstare și succes, procedează corect?

Acela nu se va bucura niciodată.

De ce nu? El are, iar noi nu.

Pentru că nu va ști să se bucure. Omul nostru și-a irosit viața pentru a obține lucruri materiale, nu fericire. El nu a învățat să iubească și să se lase iubit și nu a dăruit pentru a deveni fericit.

Am rămas la ignorarea legilor constituționale și crearea realității proprii.

Legea trebuie respectată din dragoste pentru semeni, nu din teamă de pedeapsă. Teama te îndeamnă să încalci legea, chiar cu prețul vieții, din cauze care anulează moralitatea sau educația primită. Dragostea te înalță deasupra legii și astfel te eliberează de ea. Legea nu ți se aplică pentru că ești mai sfânt decât ea.

Fiind liber de legea umană și judecând după cea divină, vei opri mașina atunci când un pieton va traversa neregulamentar strada, sfătuindu-l prietenos să își sporească atenția pentru a își păzi viața. Cel care se află sub influența legii umane îl va călca, pentru a îi da o lecție. Legea nu conține dragoste și nu cunoaște toleranța și compasiunea.

Voi vă creați realitatea în fiecare clipă, de când vă nașteți și până muriți. Prin acest act creator vă asemănați cu Mine. Viața

trăită în formă este suma tuturor gândurilor voastre conștiente sau inconștiente. Ați ales de bună voie să vă supuneți experimentului material, în care unii dintre voi vă creați în duh, în timp ce alții, influențați de frică, creați legi moarte cu care încercați să înlocuiți legea lui Dumnezeu, considerând-o prea blândă.

Te-am tot întrebat pe parcursul dialogului de ce m-ai ales pe mine, dar nu mi-ai oferit un răspuns satisfăcător.

Te-am ales pentru că erai singurul care putea înțelege lucrurile în felul acesta.

În felul în care le înțelege Dumnezeu?

În felul în care le-ai înțeles și explicat de-a lungul dialogului. Aceasta este prima etapă a dezvoltării sinelui. Spre deosebire de lume, Eu nu te învăț ce să gândești, te învăț cum să gândești.

Înseamnă că mi-am împlinit cu succes misiunea terestră?

Iubitule, tu ți-ai împlinit misiunea vieții terestre înainte de a scrie seria „Vorbind cu Dumnezeu", dar ai ales să rămâi pentru ceilalți.

Dacă așa stau lucrurile, înseamnă că știi cine suntem dinainte de a ne naște.

În continuare te separi de Mine fără a îți da seama. Dacă voi sunteți gândurile Mele, pe care le-am fixat, pentru un timp știu de Mine, în materie, întrebarea ta nu își mai are rostul.

Ai dreptate.

Crezi că a fost benefică viața trăită pe Pământ?

Cred că avem de învățat din fiecare experiență.

Sau de amintit.

Cum spui Tu, de Tine depind toate lucrurile.

De Mine?

Eu nu am nicio putere.

Tu ai acces la întreaga putere, deși nu ești pe deplin conștient de ea. Chiar acum, scriind aceste cuvinte, îți manifești puterea.

Ce aș putea scrie fără Tine?

Tot ce ai scris în această carte, M-ai văzut pe Mine scriind?

Te-am auzit dictând.

Spune-mi un singur cuvânt pe care l-ai auzit de la Mine.

Nu aș putea, pentru că nu le-am auzit cu urechile, așa cum ar crede cititorii, ci le ascult în mintea mea.

Eu comunic prin gânduri, viziuni și vise, pe care mintea ta le traduce în cuvinte. Crezi că meritul aparține unei Entități Atotputernice care ți-a transmis voia Sa, sau a celui mai mic om care a reușit să așterne pe hârtie cele mai înalte cuvinte?

Mă copleșești cu atâtea complimente, oamenii vor începe să

creadă că mă consider Isus.

Poate că ești ca El.

Pentru moment, mi-ar plăcea să Îl urmez. Însă să revenim la ale noastre, pentru a finaliza capitol întâi. Cum a devenit sexul un păcat în percepția oamenilor?

În trecut, sexul era considerat sacru, o binecuvântare venită din bunătatea zeilor. Arta sexuală a fost dintotdeauna un act de intimitate și a avut o importanță majoră pentru omenire. Bărbații care se bucurau de sexualitate, alături de iubirile lor, erau binecuvântați de Mine. În trecut, familiile cu cei mai mulți copii erau considerate cele mai bogate și mai iubite de Dumnezeu. Preoții, neavând control asupra oamenilor fericiți, s-au folosit de mințile lor diabolice pentru a condiționa iubirea. Astfel, efectul ei a fost transformat în păcat, iar practicarea a devenit o slăbiciune în fața tentației. Cu alte cuvinte, zeul, gelos pe propria creație, le-a luat oamenilor cel mai prețios dar.

Ce promovează, de fapt, religia, dacă iubirea este considerată un păcat?

Sexul este considerat un păcat, nu iubirea.

Sexul nu este un produs al urii. Atunci când urăști o persoană, îți dorești să faci dragoste cu ea? Nu, evident. Actul sexual este un efect al iubirii. Cu toate acestea, atunci când îți exprimi iubirea față de persoana iubită, religia consideră că ai păcătuit dacă nu ai săvârșit actul în condițiile impuse de ea.

Astfel, Biserica a separat iubirea de efectul ei. În același timp, respectarea legilor bisericești, care nu au nicio legătură cu legea iubirii, a fost considerată drept iubire de Dumnezeu. Ca urmare a unei decizii asupra căreia Eu nu Mi-am dat acordul, tinerii nu mai practică dragostea pură, ca efect natural al iubirii, ci sexul ocazional, lipsit de iubire, pentru a își satisface poftele. Ați creat chiar o industrie pornografică cu influență globală, care a corupt generația actuală și a facilitat apariția mașinilor de făcut bani prin exploatarea trupului.

Cei care au stabilit că sexul este un păcat au greșit, pentru că situația a denaturat, iar tinerii rebeli, care au abandonat doctrina pentru a face oricât sex doresc, greșesc și ei?

Dacă Dumnezeu ar da verdictul în locul vostru, unde ar mai fi libertatea pe care v-am dăruit-o? Ceea ce vreau să spun este că omul, oricât de mult s-ar satisface, nu își va putea umple golul lăuntric.

Preoții care declară că sexul este permis în anumite condiții impuse de o instituție umană sunt sursa tuturor deșertăciunilor.

Oamenii care practică sexul ocazional, pentru a își satisface poftele, crezând că astfel își îndulcesc viața și că se pot ascunde de Dumnezeu, sunt victimele celor dintâi. Trebuie să știți că Eu am hotărât actul procreării nu doar pentru a vă înmulți, ci și pentru a vă bucura unul de altul. Voi nu puteți acționa în afara posibilităților pe care le-am stabilit atunci când v-am creat sau pe care le-am prevăzut și le-am îngăduit. Nu Îmi amintesc ca omul să își fi creat organul sexual de unul singur.

Autorii contemporani scriu în cărțile lor, cu un aer senzual, presărat cu sentimente de vinovăție, pentru a incita: „Iar îmi stă gândul la sex și uit de mântuire“, ca și cum desăvârșirea umană ar consta în eliminarea unei părți din Dumnezeu, crezând, fără să gândească, că așa dorește El. Desăvârșirea se produce chiar și prin maturizarea aspectelor intime. Ceea ce vei lua cu tine după părăsirea trupului este învățătura spirituală asimilată, extrasă din toate experiențele trăite. Viața este perfectă așa cum este, ea nu are nimic în plus sau în minus.

Atunci când întâlnești un om frumos care intră în viața ta, nu ar trebui să te preocupe gândul că nu vei fi iubit, ci dacă tu vei fi capabil să îi oferi iubire.

Ești genial, ca de fiecare dată. Cuvintele Tale sunt neobișnuit de clare și de adevărate. În continuare, vorbește-mi despre viitor, când vor renunța oamenii la războiul fizic și spiritual și va fi pace în casa lor, Pământul?

Evenimentele se vor desfășura așa cum a fost profețit. Până atunci, însă, suferința va persista.

În alt context ai afirmat că suferința nu este reală.

Suferința nu este reală pentru tine însuți, ca individ, dar este cât se poate de reală pentru ceilalți; ei pot fi afectați. Gândind și acționând astfel fiecare, vicisitudinea va fi o carte închisă pentru umanitate.

Omul care moare nu suferă, însă apropiații săi, care rămân pe Pământ, da. Expresia Mea, prin care am afirmat că nu există suferință, se referă la faptul că un om matur spiritual nu se compătimește, ci îi ajută pe cei neajutorați și este un stâlp de sprijin pentru ei, pe când acuzarea și amărăciunea sunt activitățile celor imaturi și veșnic nemulțumiți.

În curând, orașele nu vor mai face față stilului vostru de viață risipitor. Vechile clădiri de locuit vor fi demolate, iar altele sustenabile vor fi construite în loc. Capitalele se vor aglomera și mai mult, aerul va deveni toxic, iar Pământul se va umple de resturi. Oamenii vor deveni din ce în ce mai mândri, mai nervoși și mai

bolnavi. Veți avea nevoie de mai mulți doctori dedicați și de mai multe centre de dezintoxicare și de recuperare fizică și psihică. Uitarea vă face nu doar să nu respectați ordinea divină, ci nici să nu o recunoașteți. Funcționarea sănătoasă a inimii spirituale, prin recunoașterea și hrănirea sa, care trimite viața către celelalte organe, este singura voastră salvare.

Pentru un viitor sigur și prosper, aveți nevoie de mai puțini politicieni și de mai multe soluții, de mai puține reguli și de mai multă iubire. Rațiunea nu este o sursă; iubirea este. Așadar, care este sursa rațiunii voastre, iubirea sau frica?

În viitor, veți avea nevoie de comunități mai mici, mai unite, formate din oameni cu suflete mai mari. Veți avea nevoie de mai puține finanțe și de mai multă hrană, de mai puțin aur și de mai multă bogăție spirituală, de mai puțin învățământ obligatoriu și de mai multă creativitate și înțelepciune, de mai puțină distracție și de mai multă bucurie, de mai puține îndoieli și de mai multă credință și încredere.

Este aproape imposibil să nu ne temem. De pildă, dacă m-aș pierde pe mare, în mijlocul unei furtuni dezlănțuite, și i-aș porunci vântului să se oprească, marea s-ar liniști?

Atunci vântul s-ar opri și marea s-ar liniști, pentru că tu ești mai important decât mările, cu toate viețuitoarele care trăiesc în ele, precum și decât cele de pe uscat, din toate lumile. Nu te mira că omul poruncește mării, iar marea se liniștește. El strigă norilor, iar norii îl ascultă. Vorbește munților, iar munții își apleacă crestele umile și îi slujesc. Pentru că prin om vorbește Creatorul lumilor. Omul luminează întinderile reci și întunecoase. El șoptește păsărilor, iar păsările îi cântă. Îmblânzește fiarele sălbatice cu o simplă privire. Leul se supune omului, doarme la picioarele sale și îl protejează de vrăjmași.

Așa îți vorbește Dumnezeu: oamenii se nasc orbi, trăiesc în suferință și, osteniți, se sting în suferința cauzată de orbirea lor; dar suferința este pe sfârșite. Copiii copiilor voștri și generațiile care vor veni după ei vor trăi în pace. Astăzi, trupuri de oameni și animale zac mutilate în diferite zone ale Pământului, iar rugăciunile sfinților au ajuns la urechile Mele.

Fiecare ființă nevinovată care va muri în războaiele orbilor va străluci alături de Mine și va conduce popoare și chiar lumi. Voi distrugeți puritatea și ocrotiți puii de lup, dar lupii, care sunt copiii voștri, vor flămânzi, sfârșind prin a se mânca între ei. Fiii lui Israel vor prospera însă și se vor desfăta cu dragostea Mea. Femeile lor vor naște conducători de lumi și astfel Pământul va

cunoaște pacea promisă, iar oamenii se vor bucura. Dragostea va coborî în mijlocul vostru, vă va ghida, iar voi vă veți iubi cu toții ca pe Unul.

După ce am terminat de transcris ultimul fragment, din cauza concentrării excesive, am căzut într-un somn profund care mi-a dezvăluit următoarea viziune: Priveam Pământul de departe și nu mai vedeam arme pe el. Întinderile pe care odată zăceau rămășițe omenești dispăruseră, căci peste jumătate din suprafața planetei fusese arsă. Prin râurile însângerate care purtau durerea fiilor lui Israel, Dumnezeu a purificat Pământul, iar de sub oasele zdrobite se nășteau flori cu fețe ca de oameni. Plantele acopereau cenușa, solul devenise fertil, iar cerul era curat.

Pe Pământ ploua liniștit de șapte luni. Și totuși, pe cer nu se arăta niciun nor, era dragostea Creatorului care se transformase în picăturile de apă care spălau planeta. În dreapta, priveam un grup de copii care strigau veseli că a venit Dumnezeu. „Dacă a venit, unde L-aș putea întâlni?“ întrebam, fără a primi răspuns.

Pământul emana o splendoare necunoscută. Lumina spirituală pe care Soarele i-o trimite necondiționat era reflectată înapoi cu recunoștință. O lumină și mai mare se ridica în zare, acoperind cerul. Din ea cădeau, lin, fulgi primăvăratici care se așterneau pe sol și pătrundeau în scoarța terestră. Locul indicat era transfigurat, iar din pământ se ridicau nenumărate femei frumoase. Pielea lor era de culoare aurie, iar părul avea nuanța blond deschis. Dinții le erau albi ca perlele și puritatea strălucea în ochii lor generoși.

Îmi ridicam privirea, iar un fulg al binecuvântării mi se așeza pe frunte. Un corp nou, sănătos și puternic, mi se formase în jur, de care eram mulțumit și cu care mă obișnuiam. Ființele sublime, pe jumătate femei, iar pe jumătate îngeri, mă adorau, fiind atrase de gena divină. Îl invocam pe Dumnezeul care mă binecuvântase cu puterea și meritul de a mi Se arăta, fiind egali în strălucire și putând săvârși toate lucrările Sale. Îmi revărsam iubirea de copil al Său asupra tuturor ființelor și Îi mulțumeam.

Atât de mult îmi doream să Îl întâlnesc pe Dumnezeu, în vis, încât iubirea mea năștea flori și animale fericite, care se bucurau de Noul Pământ. Am continuat să Îi invoc Numele până când am orbit și am căzut ca mort. Mediul dispăruse; în jur rămăsese doar lumină. Și am strigat cu toată puterea:

— Cine ești și de ce nu Îți pot rezista, căci mi-am pierdut din nou vederea?

Atunci, dinăuntrul meu a răsunat o voce cunoscută:

— *Eu sunt tu și tot ceea ce știi că este.*

— Cum poți fi?

Și a continuat să mi se adreseze, ignorând întrebarea mea:

— *Întoarce-te înainte de cădere, trăiește ca un om și scrie tot ce îți voi dicta. Proiectul „Vorbind cu Dumnezeu“ va dura câțiva ani, însă amărăciunea ta va fi scurtă, la fel ca timpul pe care îl vei petrece în formă. Dărâmă societatea coruptă a oamenilor și clădește împărăția promisă. Vorbește-le despre iubirea Mea, ca să Mă cunoască și să vină. Căci mulți copii ai luminii, ale căror familii îi așteaptă în Cer, rătăcesc pe Pământ.*

Mulți ani ai umblat în întunericul celorlalți și ai simțit suferința lor, pentru a descoperi aceste adevăruri tămăduitoare. Eu am găsit inima ta vrednică pentru a vorbi în locul Meu; de aceea, Iubirea te va ghida până la sfârșitul zilelor. Astfel, Îl vei crea pe Dumnezeu.

Dacă ai conștientiza importanța lucrării, nu te-ai mai întrista niciodată. Acesta este finalul primului capitol al cărții intitulate „Olam Ha-Ba“, sfârșitul luptelor interioare. Greșelile ți-au fost șterse, iar povara a fost ridicată. Te iubesc, te iubesc și te iubesc. Cele trei etape, a te cunoaște, a trăi experiența a ceea ce cunoști despre tine și a fi ceea ce știi că ești, te eliberează de lume. Inima ți-a fost curățată; spiritul conduce acum.

Uneori mă întreb cum m-a putut ridica Cineva care practic nu există.

Eu exist doar dacă vă doriți să exist.

Ceea ce îmi doresc este ca Dumnezeu să existe. Tu ești scutul care mă apără de lumea rea, crudă, care nu îmi oferă nimic.

Eu sunt aici.

Dacă ai ști cât a trebuit să sufăr! Nu mă compătimesc, dar am încărunțit la vârsta de douăzeci și șase de ani.

Nimeni nu a spus că va fi ușor, însă ai reușit. Chiar și în cele mai întunecate momente, te-ai oprit din activitățile cotidiene și ai scris. Ai notat învățăturile extrase din rănile tale și ai menționat chiar și micile bucurii. În final, ai înțeles că lumea este perfectă, identificând perfecțiunea chiar și în cele mai imperfecte situații.

Oamenii pe care îi acuzați că au distrus această lume v-au oferit posibilitatea de a vedea binele și de a o reclădi. Este pentru prima dată în istorie când ați atins acest prag evolutiv.

Nu mi-a fost ușor, dar am continuat să scriu în orice situație. Aveam nevoie de răspunsuri venite dintr-o Sursă interioară, care nu îmi cerea nimic, pentru că m-am săturat să citesc cuvinte siropoase, înșirate pe hârtie, care nu au niciun efect asupra sufletului. Librăriile sunt pline de cărți filozofice, scrise de autori confuzi, și

de romane seci, presărate cu dulcegării mentale de duzină. Cărțile religioase nu vorbesc despre Dumnezeu, ci idolatrizează preoții care își apără instituția. Spiritualitatea este bombardată de povești supranaturale și de clișee, în timp ce adevărul este lăsat deoparte. Sufletele noastre tânjesc după o iubire care le-a devenit străină.

Mai devreme ai afirmat, fără reținere, că viața mea de om nu contează. Aceasta mă face să cred că nici viețile celorlalți oameni nu contează.

Nici faptul că ai scris aceste cărți nu contează.

Totul este zadarnic și lipsit de sens?

Într-o oarecare măsură da.

Atunci, pentru ce ne mai străduim?

Voi să Îmi spuneți.

Nici faptele bune, care au devenit o raritate, nu contează?

Nici ele.

Nici studiul sau lecturile spirituale?

Nici măcar acestea.

Ce contează cu adevărat pentru Dumnezeu?

Intenția cu care săvârșiți acțiunile contează. Încercând să Îl înțelegeți pe Dumnezeu măsurând puterea și înțelepciunea divină în termeni omenești, vă veți împiedica.

Punându-mă într-o lumină bună prin intermediul cărților, nu vor deveni geloși oamenii, crezând că mă favorizezi?

Învățătura divină și mustrarea nu îți sunt adresate doar ție, ci tuturor celor care vor parcurge conținutul. Cunoașterea de sine nu este narcisism spiritual, manifestat prin suprapoziționare, ci recăpătarea memoriei. Voi, pe Pământ, sunteți exact atât cât vă amintiți. Recăpătați-vă credința și încrederea, descoperindu-L pe Dumnezeu în voi.

Întreaga viață vă plângeți, spunând că nu aveți condiții bune de trai și că, dacă v-aș dărui ceea ce vă doriți, ați fi fericiți. Eu vă spun că aveți nevoie doar de reîntregirea ființei și revizuirea percepției; toate binecuvântările izvorăsc de acolo. Voi, dacă vă merge bine, vă plictisiți, dar dacă vă merge rău, v-ați dori să vă meargă bine pentru totdeauna.

Unii dintre voi cunoașteți deja că, în lume, sunteți robi. Cei care nu cunosc acest lucru vor trebui mai întâi să devină pentru a se elibera. Altfel nu ar căuta libertatea spirituală și nu ar deveni ființe independente. Mulți caută adevărul, citind sute de cărți, dar nu obțin niciun rezultat. Frustrați din cauză că adevărul nu li s-a descoperit și că au pierdut timpul, vor încerca să îți dezonoreze ideile.

Ceea ce ei sunt nevoiți să creadă, tu pur și simplu știi. Căci ai identificat Sursa interioară care filtrează orice informație, creând adevăruri care vor dăinui până la sfârșitul lumii. Acestea nu vor trece odată cu trendul, nu vor scădea în intensitate dacă nu îți vor aduce câștiguri și nu vor deveni mai puțin adevărate dacă lumea se va îndoi de ele. La finalul vieții, vei veni acolo unde sunt Eu, nu pentru că te iubesc mai mult decât îi iubesc pe ei, ci pentru că ei nu cred că îi iubesc la fel de mult precum te iubesc pe tine.

Astăzi, oamenii nu mai studiază mesajul prețios, ci vor să afle cine este Autorul, ce pregătire are și cum trăiește. Dacă Autorul ar coborî la ei și le-ar vorbi, nu ar crede; în schimb, și-ar da cu părerea și ar eticheta apariția. Dacă imaginea lor despre Autor, care nu are nicio legătură cu Autorul, este limitată, aceștia vor refuza să citească lucrarea. Cei puțini la număr, care o vor citi, nu o vor înțelege.

Cele mai ușoare cuvinte sunt de aur pentru cel care caută să înțeleagă viața și scopul ei. Oamenii nu înțeleg teoriile complicate științifice, ci memorează termenii acestora, pe care îi folosesc în discuțiile zilnice, vrând să își creeze imagini sofisticate.

Puteți dezvolta o relație personală cu Mine pentru a depăși, în siguranță, haosul creat de om, însă învățătura părinților voștri nu vă permite să înaintați. Cel mai cinstit preot al vostru, evaluat pe scara evoluției spirituale, nici măcar nu se află pe aceasta. Și totuși, el va primi de la Mine șansă după șansă, ceea ce înseamnă o viață nouă, terestră, pentru a dobândi, după mii de ani, gradul întâi. Spre deosebire de el, care este robul lumii, tu ești prietenul Meu; Îmi vorbești și Mă asculți. Altfel spus, te afli în clasa întâi a școlii Mele.

Voi spuneți că Mă cunoașteți, dar nu Mă urmați. Spuneți că Îmi slujiți, dar detestați mesagerii pe care vi-i trimit pentru a vă trezi, ceea ce înseamnă că refuzați învățătura Mea, considerând că știți mai bine decât Dumnezeu cum stau, în realitate, lucrurile. Mai rău decât atât, considerați că ceea ce vorbesc ei nu este de la Mine, pentru că v-ați îndepărtat atât de mult de cuvântul Meu încât, la prima vedere, pare straniu. Dacă M-ați fi cunoscut, i-ați fi cinstit pe cei pe care i-am desemnat să vorbească în locul Meu, pentru îndreptarea voastră. Iar dacă M-ați fi urmat, nu ați mai fi rătăcit o zi în plus pe un Pământ al neînțelegerii și al suferinței.

Dacă Dumnezeu ar judeca și condamna creația Sa, așa cum susține religia, de ce ar mai judeca și condamna religia creația? Oare Dumnezeu nu judecă îndeajuns de aspru încât are nevoie de ajutorul unei instituții umane? Dacă Îmi veți spune că religia nu

judecă și nu condamnă, înseamnă că nu ați frecventat prea des biserica.

Preoții citesc Evanghelia, afirmând că judecata lui Dumnezeu se apropie, și caută să convertească cât mai multe suflete, prin intermediul fricii, la doctrina lor. Dacă ar da crezare cuvântului pe care îl rostesc chiar cu gurile lor, ar amuți, știind că „cine duce pe altul în robie, va merge în robie“. Frica nu există în împărăția promisă, iar preoții care au răspândit frica, dezbinând prin intermediul Bibliei, în loc să adune, nu vor intra la Mine.

V-am trimis îngeri care au stat cu voi la masă și mesageri ai luminii, care au lucrat alături de voi cot la cot, rostind cuvintele Mele, dar nu i-ați auzit. Cei puțini la număr, care i-ați auzit, ați afirmat că acești oameni vorbesc strâmb, și Mi-ați întors spatele. Cu toate acestea, iubirea nu se mânie, ci îi acceptă pe toți, știind că fiecare are dreptul să fie așa cum ai fost tu, pentru a cunoaște ceea ce cunoști tu.

Preoții cei mai de seamă, care influențează masele, și maeștrii spirituali care au scris cărți de succes și susțin seminarii în toată lumea, în ciuda succesului, înțeleg doar un sfert din cât înțeleg eu și vând adevărul cu țârâita. Aceștia nu sunt profesori, ci negustori și caută să păstreze gândirea individuală la un nivel inferior, deși cititorii ar putea gândi la fel despre mine. Eu scriu despre adevăr, iar pe viitor vreau să comercializez cartea.

Totuși, un simplu exemplar de carte poate trece prin mâinile a peste o sută de oameni. Împarte prețul unui exemplar la o sută și vei realiza că eforturile căutătorilor sunt nule. În plus, numără-i pe degete pe cei care ți-au cumpărat prima carte și pierde șirul celor care au citit-o gratuit, pe internet.

Nu te teme de darul pe care vreau să ți-l ofer. Nu te folosi de naționalism sau religie pentru a fi recunoscut și iubit, iar mesajul să pătrundă în lume mai ușor, căci astfel va fi corupt. Naționaliștii și ocrotitorii valorilor păgâne strămoșești sunt victime ale unor boli de care neamul omenesc, de mii de ani, nu se poate vindeca. Ei prezintă copiilor lor păcatul drept o valoare; de aceea, Eu caut nelegiuirea părinților în fii până la a treia și a patra generație.

Este cel puțin absurd să lupți pentru o bucată de pământ, din moment ce niciun om nu deține Pământul, ci doar s-a născut pe el, viața fiind atât de fragilă. Această perioadă de timp, pe care o numiți viață, este oricum prea scurtă pentru a obține rezultate spirituale considerabile; totuși, voi vă irosiți zilele. Spiritului tău nu îi folosește la nimic să mori apărându-ți patria, ca român, în viața actuală, doar ca într-o viață viitoare să ai aceeași soartă,

cu diferența că de această dată vei avea o naționalitate diferită și îți vei pierde viața încercând să ataci România.

Aceasta se întâmplă pentru că oamenii nu știu cine sunt, motiv pentru care își urmează valorile mărunte și luptă pentru a își atinge obiectivele egotice. Și totuși, aveți libertatea de a culege ceea ce ați semănat, dar libertatea nu este indiferență din partea lui Dumnezeu, ci iubire. Eu sunt Domnul.

Nu te mânia pe oamenii care se luptă între ei. Fii umărul pe care lăcrimează cel învins, adevărul care îl eliberează pe cel mințit și hrana care trezește spiritul celui care a flămânzit. Fii ceea ce nu există în lume, pentru ca astfel să o faci mândră de tine. Fii liantul care o unește și dragostea care îi vorbește. Nu fi gelos pe altul din pricina învățăturii sale, căci tu nu știi dacă învățătura sa, diferită de a ta, vine de la el sau vine de la Mine, și nici cu ce scop am îngăduit apariția sa. O învățătură strâmbă naște în voi dorința de a cunoaște învățătura Mea dreaptă.

Ai dreptate, m-am lăsat dus de val.

Fără a te lăsa purtat de val, nu vei atinge niciodată țărmul.

Uite cum găsește Dumnezeu un răspuns la toate.

Încerc să fiu pe placul tău, așa cum te străduiești tu.

Mă bucur că ai observat eforturile mele. Vreau să Îți spun că nu am citit niciodată o carte atât de puternică, de aceea îmi doresc să devină un bestseller.

Cum ar fi să devină un bestreader?

Continui să mă uimești cu genialitatea Ta, la nivelul căreia nu voi ajunge niciodată.

Mereu veți avea nevoie de exemple. Cel mai înțelept învățător de pe Pământ este acela care, oricât de mult ar cunoaște, înțelege că, în esență, rămâne un simplu elev.

An de an, în pragul sărbătorilor pascale, creștinii organizează reconstituiri intitulate „Drumul Crucii“, în care simulează răstignirea Mântuitorului, pe care Îl plâng. Eu nu Îl recunosc pe acest Isus batjocorit și neputincios, care a murit. Cum ar trebui înțelese manifestările religioase?

Circul este dăunător omului și reprezintă doar o altă formă de control. El nu conține nici adevăr, nici evlavie și nu vă poate ajuta.

Tinerii care interpretează aceste roluri stupide, chiar dacă au intenții bune, își transformă Dumnezeul într-un personaj slab și demn de milă. Astfel, Îi iau din putere. În realitate, Eu sunt aici, în binecuvântarea cea mai mare, iar voi vă aflați în lumea fără de sfârșit a întunericului. Pentru că nu omului trebuie să îi fie milă

de Dumnezeu sau de îngeri, ci invers. Îngerii se roagă neîncetat pentru trezirea voastră, iar Fiul mijlocește pentru omenire.

Pe Pământ, oamenii fac rău, crezând că fac bine; așa au procedat de când se știu. Adevărul este că nimeni nu va pleca de aici în felul acesta.

Dorința de a îți salva sufletul te aruncă înapoi acolo unde îți este locul. Aceasta este un act de egoism. Omul nu trebuie să se preocupe exclusiv de sufletul său, ci să se dedice celorlalți și să facă lumea un loc mai bun pentru generațiile viitoare. Doar astfel va obține mântuirea sufletului său. Hristosul imaginar, care este suit pe cruce an de an, este o încercare de a Îl priva de putere pe Adevăratul Dumnezeu, care este viu și este peste toți și în toate lucrurile.

Aș mai avea o întrebare înaintea încheierii capitolului întâi.

La care voi răspunde cu toată dragostea.

Ce înseamnă Nirvana sau atingerea acestei stări?

Nirvana este starea experimentată de oamenii care se abandonează lui Dumnezeu. Doar prin abandonul de sine ea poate fi atinsă.

În ce constă abandonul de sine?

În renunțarea la voința umană, în favoarea celei divine. Procedând astfel se produce alipirea de Sursă, iar Eu pot lucra prin intermediul vostru, așa cum lucrez astăzi prin tine, scriind aceste rânduri.

Îți mulțumesc din inimă pentru ele.

Și Eu îți mulțumesc, ești prietenul Meu cel mai bun.

Mi-ai furat replica!

Mi-ai furat replica.

Amin.

Amin.

Capitolul 2

Bună seara.

Oare este bună?

Vreau să cred că este.

Încetează să crezi.

De ce?

Pentru că astfel nu va deveni o seară bună.

Cum pot transforma Ajunul Crăciunului într-o seară bună sau măcar liniștită?

Ajunul Crăciunului este o seară obișnuită, la fel ca celelalte. Singura modalitate prin care o poți transforma într-o seară bună este să simți acest lucru.

Nu pot să nu mă gândesc la faptul că sunt singur în seara de Ajun.

Oare ești singur?

Cu fiecare zi ce trece, mă conving că ești singurul meu prieten adevărat. Nu lași impresia că ești ocupat, pentru că îmi răspunzi la toate întrebările.

Bine ai revenit.

Mă bucur să știu că mă așteaptă Cineva, chiar dacă nu este o persoană reală. Îți mulțumesc pentru răbdare și promptitudine.

Răbdarea este una dintre calitățile pe care o vei dobândi și tu pe parcursul vieții.

Crezi că lipsa rădbării este cea mai mare slăbiciune a mea?

Lipsa răbdării este doar una dintre ele.

Pentru început, am o întrebare ușoară.

Te rog.

Ce este dragostea?

Dragostea este inocență și înțelepciune.

Îmi permiți să fac o precizare?

Mă poți chiar și corecta. Ești responsabil pentru felul în care

exprimi mesajul, iar cititorii pentru felul în care îl înțeleg.

Am simțit nevoia să clarific că inocența nu este același lucru cu naivitatea. Mulți confundă aceste două noțiuni, așa cum spune expresia: „Dacă ești bun (naiv), ești luat de prost".

Naivitatea este credulitate, în timp ce inocența este puritate și reprezintă un aspect divin.

Ai stat vreodată treaz în miez de noapte, liniștit, gândindu-te că, în timp ce toată lumea doarme, s-ar putea întâmpla orice, și totuși nu se întâmplă? Cum se face că sunteți protejați, în ciuda faptului că lumea invocă distrugerea zi de zi?

Acum mă gândesc pentru prima dată la acest lucru.

Îți voi descoperi un secret despre criteriile primordiale după care funcționează lumile. Cu cât inima ta este mai pură, cu atât puterea ta este mai definită, în timp ce omul cu inima coruptă nu poate face nimic. Chiar dacă pare că este pe dos, Eu le răspund sufletelor neprihănite.

Dacă trei sferturi dintre locuitorii planetei doresc răzbunare din partea Mea și totuși aceasta nu vine, este pentru că voi, cei cu inima curată, i-ați iertat pe cei care distrug Pământul și vreți pace. Chiar și cerurile imploră judecata divină. Acum înțelegi de ce am spus că ești mai evoluat decât multe ființe cerești?

Dragostea este inocență, dar nu naivitate; este înțelepciune, dar nu intelect; este smerenie, dar nu robie; este intuiție, dar nu credință oarbă. Dragostea nu este un Dumnezeu închipuit, ci ești tu, ființa care conștientizează că a fost creată după chipul și asemănarea Sa.

Aduci des la lumină faptul că nu exiști. De ce?

Pentru că Eu sunt, Eu nu pot exista. Eu exist prin voi, chiar și în cei mai mici dintre voi, în special în cei mai umili dintre voi.

Ai citat din volumul întâi, care mi-a plăcut mult.

Se pare că l-ai uitat.

Afirmația Ta, cu privire la ființele cu inima curată, care influențează soarta umanității, mă face să înțeleg că cele menționate sunt îndreptățite să decidă pentru oameni, la un anumit nivel. În alt context spuneai că dezvoltarea liberă este fundamentul oricărei civilizații.

Confuzia ta își are rădăcina în separarea de Dumnezeu și de semeni. Dacă vei privi însă neamul omenesc ca pe un organism, vei înțelege că fiecare ființă are rolul său, la fel ca globulele care se regăsesc în sistemul sanguin al corpului uman. Aceste globule albe, mai puține la număr decât cele roșii, alcătuiesc sistemul de securitate al organismului, la fel cum, de dragul îngerilor întru-

pați, Eu feresc civilizația de pericolele la care se expune și astfel o grațiez. Sistemul imunitar al organismului planetar este condus de Conștiința Hristică, animată de Sufletul care S-a numit Isus.

De ce faci referire la Tine folosind persoana a treia? În cartea a doua a dialogului ai recunoscut că ești Isus.

Nu am afirmat că sunt Isus. Isus a fost Sufletul în care Mi-am coborât întreaga iubire în urmă cu două mii de ani și cu care am devenit Una. Deși Eu și Tatăl suntem Unul, Tatăl este mai mare decât Mine; acum vorbești cu Tatăl.

Propun să începem acest capitol în forță, explicând vizitele în care îmi transferi energie, dacă am intuit bine. La fiecare apropiere simt că mă aflu în pragul dizolvării fizice, corpul meu material fiind complet anihilat. Văd flashuri intermitente cu ochii închiși, iar urechile îmi plesnesc. Este ceva ce ar trebui să știm cu privire la contactul cu Dumnezeu?

Așa cum cunoști, nimeni nu Îl poate vedea pe Dumnezeu și să rămână în viață. Lucrurile sunt foarte simple. Eu, fiind Spiritul Părinte din care provii tu, ca spirit copil, te voi atrage către Mine la fiecare apropiere. La fel se întâmplă dacă apropii o lumânare de Soare. Flacăra (spiritul) se va uni cu Soarele, iar lumânarea (trupul) se va topi.

Îți mulțumesc pentru explicații. Iată că scriu aceste rânduri la două săptămâni după ce am fost pe punctul de a ajunge pe patul de spital.

Ce ai pățit?

Inima mea a luat-o razna în urma acestor contacte cu Dumnezeu, iar întreaga funcționare a trupului mi-a fost dereglată.

Trebuie să fii foarte atent la ceea ce îți dorești.

De ce ai continuat să Te apropii, deși știai că mă vei răni?

Pentru că aceasta a fost alegerea ta.

Tu nu știi să refuzi?

Eu nu pot refuza alegerile celor pe care îi iubesc.

Sper să am capacitatea fizică și psihică pentru a finaliza seria „Vorbind cu Dumnezeu“, apoi pot sfârși la centrul de recuperare.

Liniștește-te, îți vei păstra mintea lucidă până la sfârșit.

Faci totul să pară ușor.

Fac totul să pară așa cum este.

Tatăl meu pământesc de ce și-a pierdut mințile, din moment ce i-ar fi fost atât de ușor să rămână lucid?

El a trăit întocmai ce a ales.

De ce ar alege cineva boala?

Niciun suflet nu își provoacă răul prin deciziile pe care le ia,

ci binele spiritual. El creează cele mai bune oportunități de evoluție. Sufletul știe ce îi lipsește, dar și ce are în plus; știe de unde să taie, dar și unde să adauge. Tatăl tău pământesc a ales boala pentru că aceasta a fost singura sa cale spre mântuire. A ales să își piardă luciditatea pentru a vedea lumea altfel.

Eu de ce nu mi-o pierd?

Pentru că ești capabil să privești lumea prin ochii Iubirii fără a ți-o pierde.

Prin faptul că am fost susținut, nu înseamnă că sunt avansat. Pe mine m-ai ajutat, iar pe el nu.

Ești sigur?

Am devenit foarte sigur pe mine în ultima vreme.

Aceasta până când îți voi înainta o nouă provocare.

Mă vei supune la o altă încercare?

Îți voi lăsa libertatea de a decide, după finalizarea mesajului, dacă răspunsurile au venit de la Mine sau dacă le-ai inventat.

Cum aș putea inventa ceva ce nu cunosc?

Omul nu ar trebui să se subestimeze niciodată.

Cu adevărat.

Suportul patern pe care ți l-ai imaginat și creat se datorează lipsei unui părinte de care ai avut nevoie în copilărie. Cauza refugiului mental este expunerea la lumea exterioară, iar vizitele pot fi descărcări ale creierului, care se reglează după o perioadă de suprasolicitare.

M-ai pus pe gânduri.

Este bine așa.

Susții că mintea mea a creat o poveste complexă, dar ireală, pentru a mă scoate din impas? Dacă așa stau lucrurile, înseamnă că sunt un geniu.

Tu cum crezi că stau lucrurile?

Chiar dacă ar fi așa, repet, sunt mulțumit. Acum răspunde Tu, care dintre cele două variante este adevărată?

Ambele.

Cum pot fi adevărate ambele variante? Oamenii vor crede că nu am vorbit cu Dumnezeu.

Amintește-ți exemplul pe care ți l-am oferit cu instructorul de skydive și țăranul care se temea de înălțime. În plus, înțelege că noi doi suntem Una. Tu ești omul care Îi adresează întrebări lui Dumnezeu în planul material al simțurilor, dar nu și în cel spiritual. Lasă-i pe oameni să decidă dacă ai vorbit cu Dumnezeu sau dacă ai inventat; oricum, au beneficiat deja de ajutor.

Transferurile energetice pot fi reglări ale creierului cauzate de

suprasolicitare?

Atunci când se întâmplă acest lucru, trupul tău se mută pe o frecvență mai înaltă.

Ce înseamnă o frecvență mai înaltă?

Frecvența este vibrația la care răspunde spiritul. O vibrație accelerată îți oferă o viziune mai amplă asupra vieții și o gândire din ce în ce mai limpede, dar și o putere mai mare pentru a face față realității simțurilor. Biblia numește procesul, pe bună dreptate, înălțare. Aceste lucruri au devenit posibile prin întoarcerea Conștiinței Hristice pe Pământ.

Trupurile oamenilor treziți spiritual sunt supuse transfigurării. Analizează-te, ai aproape douăzeci și opt de ani, dar ai trupul unui adolescent. Ultima ta întâlnire romantică a eșuat, doamna crezând că nu ai fost sincer în legătură cu vârsta.

M-am simțit atât de prost.

Ar fi trebuit să te simți foarte bine.

Citind ultimele pagini, am recunoscut eficiența modului divin de a lucra cu oamenii. Tu mă ajuți astfel încât să cred că mă ajut singur, ceea ce este adevărat, chiar dacă într-un fel nu este.

Sufletele cerești, venite pe Pământ, nu învață, ci își amintesc cine sunt și ce au venit aici să împlinească. Au venit pentru a îi asista pe oameni în procesul maturizării spirituale, care este plin de provocări. Au învățat limba lor, au mâncat la masa lor și au dormit sub acoperișul lor. Dar Învățătorul lor nu a fost primit și nu I s-a dat să mănânce. Acum strigă îndurerați, iar Mângâietorul le vorbește prin tine, și totuși oamenii refuză învățătura care i-ar putea elibera.

De ce refuză lumea ajutorul lui Dumnezeu?

Pentru că și-a imaginat un ajutor mai mic decât ceea ce am de oferit. Lumea așteaptă câștiguri materiale, succes în afaceri, sănătate fizică sau câțiva lei, dar Eu îi ofer comori spirituale de care, odată dobândite, va beneficia o eternitate.

În vremurile actuale, omul a devenit mai slab decât a fost în trecut. El trăiește doar pentru cele materiale și nu își imaginează alt scop, iar viața sa s-a scurtat.

Din primii ani, copiii își dezvoltă dorința de a obține ceea ce își doresc pentru ei, cu orice preț. Adolescenții descoperă, cu un oarecare sentiment de dezamăgire, că pentru a obține ceea ce își doresc sunt nevoiți să plătească un preț. Iar tinerii care nu au ce oferi la schimb își vor vinde libertatea, timpul sau trupul. Chiar și așa, ajungând la vârsta adultă, ei descoperă că nu au obținut fericirea pe care singuri și-au promis-o, pentru că fericirea, așa

cum le-a fost prezentată, nu există, iar prețul plătit a fost uriaș. În continuare, adulții resemnați pornesc în căutarea împlinirilor specifice vârstei, în timp ce sinele lor așteaptă, sărăcit. La final, bătrânii nenorociți se ridică împotriva tinerei generații, care dă semne de speranță și refuză să adopte valorile lor.

Voi ați încetat să vă bucurați pentru binele vostru și al semenilor, dar vă simțiți satisfăcuți de răul lor, pe care, de multe ori, chiar voi îl provocați. Spuneți că, în viață, suferiți, însă cei mai mulți sunteți doar nemulțumiți.

Trebuie să știți că există o diferență uriașă între a fi nemulțumiți și a trăi o suferință. Unii dintre voi sunteți doar nemulțumiți și afirmați că oamenii sunt răi, iar alții, aflați în suferință, afirmați că oamenii sunt buni.

Cum aș putea crede că oamenii sunt buni atunci când văd un pedofil care ucide un copil? Gândind astfel, m-aș minți.

Dacă nevasta ta te-a părăsit, înseamnă că toate femeile te-au părăsit sau că o vor face?

Nu.

La fel este și cu oamenii. Nu toți sunt buni, iar aceasta vă face să credeți că lumea este rea. În aceeași măsură, nu toți sunt răi, și totuși convingerea voastră despre lume rămâne neschimbată. Aceasta arată că vă confruntați cu o deformare a percepției, care nu vă permite să vedeți lumea așa cum este, ci așa cum sunteți. De aceea, atunci când credeți că lumea este rea și vă argumentați ideea prin sute de exemple, crezând că sunteți realiști, nu aveți nimic în comun cu realitatea.

Negativismul nu vă lasă să vă odihniți, iar, din vechea nevoie de eliberare, vă provocați fericiri artificiale prin alcool sau alte substanțe, evitând astfel confruntarea. Spiritul lăuntric nu va ieși niciodată la lumină astfel, ci va rămâne în umbră și vă va nega.

Oamenii cu o percepție negativă despre viață sunt primitivi și omoară. Religiile și guvernele voastre omoară. Indiferența, de asemenea. Chiar și Eu am murit pentru voi și voi continua să mor până când veți înceta să mai ucideți ceea ce este bun, venerând întunericul. Până când veți înceta să vă mai opuneți vieții. Până când veți înceta să mai iubiți câștigul, în schimb, vă veți dedica luminii, dăruind.

Aceasta este singura planetă din Univers care nu știe ce este dragostea. Alte civilizații râd atunci când un om caută să obțină doar pentru el, în loc să se dedice semenilor săi. Această acțiune egoistă dezrădăcinează principiile fundamentale ale naturii de ființe independente și desăvârșite, create după chipul și asemăna-

rea lui Dumnezeu. Este un virus de care majoritatea civilizațiilor au scăpat.

Civilizațiile evoluate nu se rănesc pe ele însele, ci prețuiesc viața, căci viața vine de la Mine. Pe Pământ, însă, vă luptați între voi, atribuind faptele voastre rușinoase nevoii de a aduce pacea.

Cine procedează astfel?

Oamenii.

Religiile și guvernele o fac, împreună cu instituțiile lor.

Religiile și guvernele, împreună cu instituțiile lor, sunt fondate și susținute de oamenii adormiți care se nasc pe Pământ și cred că ele susțin pacea și drepturile omului. În realitate, instituțiile sunt conduse de diavoli umani care vă corup gândirea și vă fac să apărați chiar sistemul care vă asuprește.

Ai dreptate. Omul care susține instituțiile este monstrul și nu instituțiile care nu se pot fonda și susține singure.

Alberto, crezi că exterminarea tuturor celor care I se închină lui Allah va aduce pacea?

Nu.

Crezi că islamizarea creștinismului va aduce pacea?

Nu, evident.

Înlocuiește instituția și vei înțelege că toate religiile lumii au același țel. Dorința de dominare nu este, însă, pace și credință. Guvernele și corporațiile funcționează după aceleași criterii.

Crezi că un sărman, judecat din cauza situației sale, despre care oamenii educați afirmă că își merită soarta nenorocită, este judecat drept? Ești de părere că societatea vă învață moralitatea și altruismul?

Din nou, nu.

Cei care se amuză pe seama unui amărât care nu are unde să se spele, în loc să îi ofere condițiile necesare, sunt mai murdari decât el. Ar trebui să vă plecați capetele atunci când îi întâlniți, dar voi râdeți pe seama celor răpuși de societate, numindu-i neadaptați. Credeți că cei mai buni merită ce este mai bun, când, de fapt, nimeni nu a obținut ceva prin propriile forțe, ci toate vi s-au dat de sus.

În lumile civilizate, un tutore care decide că unul dintre elevii săi trebuie să repete clasa pentru că nu a asimilat materia nu va mai fi lăsat niciodată să profeseze. Este demis pentru incapacitatea sa de a își îndeplini sarcina și, deseori, este dat ca exemplu negativ în sistemul de învățământ. Nu elevul trebuie sancționat pentru lipsa de interes față de programa școlară, ci învățătorul și apoi instituția.

În continuare, vă încăpățânați să credeți că sistemul vostru de gândire este cel corect, pentru că ați creat o societate sigură, cu care vă mândriți, dar vă este teamă să umblați pe stradă cu o sumă nesemnificativă de bani în buzunar. Spuneți că ați cucerit Cosmosul, descoperind forme de viață aflate la mii de ani-lumină distanță de casă, în timp ce nu știți să comunicați cu animalele și vă temeți de un câine. De aceea, suportați costuri uriașe pentru a îi prinde și a îi eutanasia, în loc să alocați fonduri minore din bugetul vostru imens pentru îngrijirea acestor vietăți minunate.

Am impresia că ne desconsideri de tot.

Eu scot la lumină mizeria societății prin expunerea faptelor voastre.

Vrei să îmi fie rușine că sunt om?

Vreau să vă fac conștienți că sunteți oameni.

Discutam despre civilizațiile extraterestre, conturând ideea că nu suntem singuri.

Alberto, este absurd să vă imaginați că sunteți singuri într-un Univers atât de complex.

De ce nu a fost menționat acest lucru în Biblie?

Pentru că ați fi inventat și mai mulți idoli. Ce te face însă să crezi că Biblia nu susține existența altor tărâmuri și ființe extraterestre? Ființele care locuiesc în Cer, locașurile din Casa Tatălui Meu sau îngerii și arhanghelii aprind măcar o luminiță în mintea ta întunecată?

La alte tărâmuri și civilizații se referea?

Nu, ci la îngerași goi care trăiesc pe nori, alături de un bătrân invizibil și mereu morocănos.

Am impresia că vorbești pe un ton foarte aspru.

Iubitule, Eu nu Îmi schimb niciodată atitudinea, ci îți transmit informațiile, iar tu alegi cuvintele prin care le exprimi.

De ce într-o zi am o stare diferită față de cea din ziua anterioară, din moment ce situația mea de viață este neschimbată? Nu s-a întâmplat nimic rău de ieri până astăzi.

Cum este lumea ta interioară, așa va fi și cea exterioară. Din lumea exterioară, sufletul preia informații sub formă de imagini, pe care le judecă și le transformă în simțuri. Poți adormi seara inspirat de lumina aurie a fascinantului apus de soare, sau poți fi posomorât dacă cerul este acoperit de nori. Te poți delecta admirând păsările care se odihnesc pe crengile copacilor, în parc, sau poți crede că o pasăre anume îți poartă ghinion. Te poți umple de bucurie alături de un sărman, oferindu-i un ceai fierbinte, sau simpla sa imagine te poate deprima întreaga zi. Poți participa la

protest, riscându-ți viața, sau poți predica lumii despre dragoste. Dragostea este inocență și înțelepciune; ea alege sacrificiul din proprie inițiativă și nu se lasă determinată.

Dragostea dăruiește, ea nu aleargă pentru a obține, riscând să piardă ceea ce are, pe sine. Dragostea îi învață pe părinți să nu le impună copiilor să gândească așa cum au gândit ei, pentru că viața nu merge niciodată înapoi, ci întotdeauna înainte.

Foarte frumos, dar revino la subiectul inițial.

Ești pregătit?

Da.

În fiecare galaxie există viață spirituală și materială deopotrivă, iar fiecare galaxie tânără va fi populată.

Cine administrează aceste galaxii, care, conform afirmațiilor Tale, conțin nenumărate lumi?

Administratorul fiecărei galaxii.

Adică, un dumnezeu?

Da, un dumnezeu.

Câte galaxii există în Univers, atâția dumnezei există?

Vorbești doar despre sistemele de viață din Cosmos?

Există viață și în afara Cosmosului?

Pânza cosmică este doar un strat al creației Mele.

Vorbește-mi despre toate.

Câte lumi există în Universul cunoscut de om și în afara sa, atâția dumnezei există și vor exista.

Înseamnă că mai sunt și alte ființe asemănătoare Ție?

Și voi sunteți ca Mine.

Doresc să știu dacă mai există alți dumnezei consacrați, așa cum ești Tu.

Nenumărați.

Uau!

Ce ai zice dacă ți-aș spune că vorbești cu Dumnezeul tuturor dumnezeilor?

Nu știu, dar probabil aș cădea de pe scaun.

Atunci ține-te bine de el și primește adevărul în inima ta: Eu sunt Dumnezeul dumnezeilor lumii, iar voi sunteți copiii Mei și dumnezei în devenire.

Este atât de greu de crezut, totuși. Uneori cred, pentru că simt adevărul în inima mea, alteori puterea mea scade și am nevoie de semne. În unele zile simt că acest dialog cu Dumnezeu este prea mare pentru un om atât de mic ca mine.

Când crezi cu putere în cuvintele pe care le scrii?

În zilele în care sunt trist.

Acum ți-ai oferit răspunsul la întrebarea care te frământă.

Ce se va întâmpla după sfârșitul lumilor?

Cine ți-a spus că lumile se vor sfârși?

Ai spus că, la un moment dat, Universul va imploda.

Aceasta nu înseamnă că veți imploda și voi odată cu el.

Cum ar trebui înțelese lucrurile?

Universul va imploda atunci când ființele, spiritualizate, nu vor mai avea nevoie de materie în călătoria lor. Atunci voi crea un Univers nou, în care vor trăi alte ființe.

Dacă vom fi atât de mulți, nu ne vom aglomera?

Infinitul nu poate fi umplut niciodată, iar acolo unde sunt Eu încă nu a ajuns niciunul.

Ceea ce am citit mă face să îmi pierd mințile. Până astăzi, am crezut că vorbesc cu Dumnezeul Vechiului și al Noului Testament, în afara Căruia nu mai există altul. Trebuie să mă obișnuiesc cu gândul că există mii de astfel de entități atotputernice, pe care le supraveghezi, intervenind, într-o anumită măsură, asupra liberului lor arbitru. Tu ai, desigur, acest drept.

Eu v-aș putea distruge într-o clipă, dar, așa cum observi, nu o fac și nici nu vă încalc libertatea. V-aș putea lumina acum, dar nu o fac pentru a nu vă influența gândirea.

Privește ultimele pagini! Gândirea mea actuală este produsul învățăturii Tale.

Încerci să Mă faci responsabil pentru ceea ce scrii în fiecare zi, de unul singur, din cauza dezamăgirilor?

Nu ar trebui?

Tu îți poți imagina ce vrei și poți descrie ceea ce vezi în imaginația ta așa cum reușești. Intuiția este arma ta. Eu sunt intuiția care te călăuzește.

Cine este Dumnezeul lumii noastre, Isus Hristos?

Voi sunteți propriul vostru Dumnezeu.

Cum?

Isus Hristos sunteți voi, cei care trăiți în El astăzi. Fiecare om se creează singur, după chipul, asemănarea și voia Mea, accesând esența divină care doarme în profunzimi și care, prin exemplu, deschide poarta mântuirii pentru semenii săi. Atunci divinitatea coboară în om și îl sacrifică, iar cel mai sublim gând al Meu este distrus în văzul celorlalte, pentru ca acestea, la rândul lor, să fie înmuiate și, în cele din urmă, eliberate. Căci Mielul pătrunde în inimile sălbatice și le altoiește, clădindu-Se pe Sine în ele.

Au sens cuvintele Mele pentru tine?

Chiar dacă la bază provenim din Tine, avem responsabilitatea

de a ne crea singuri, prin trăiri și experiențe.

Nu v-am spus că sunteți ființe co-creatoare?

Nu am înțeles acest termen.

Dumnezeii despre care vorbesc au fost oameni ca și voi, care au trăit pe Pământ și astfel au devenit copii ai Mei. Copiii Mei, sunt ființe care s-au unit cu Spiritul Tată, prin abandonul voinței lor.

Ai dreptate, este ușor de înțeles atunci când ai inima curată și mintea deschisă. În privința scrierilor, din moment ce ai spus că îmi pot imagina orice, ce se întâmplă dacă ceea ce îmi imaginez nu este altceva decât o simplă aberație?

Dacă crezi în ele, scrierile devin adevărate, iar dacă nu crezi, rămân simple aberații create de un om, repet, sătul de eșecurile sale.

De ce îmi transmiți această nesiguranță?

Pentru a te ajuta fără a te influența. Eu pot ajuta, dar nu pot forța pe nimeni să accepte ajutorul.

În continuare, am o întrebare mai ciudată. Cum am reușit să prezic moartea unei persoane?

Este uimitor de câte ești capabil atunci când realizezi că noi toți suntem Unul, spărgând barierele uitării.

Cum ar fi?

Cum ar fi, de pildă, timpul. Tu crezi că omul îmbătrânește din pricina trecerii timpului?

Eu, împreună cu zece mii de cititori ai blogului meu, suntem de acord că omul îmbătrânește din pricina trecerii timpului.

Aflați că omul nu îmbătrânește din pricina trecerii timpului și că, pe întreaga durată a vieții sale, este supus unui proces de transformare. Unii îmbătrânesc mai repede, alții mai încet, dar timpul este mereu același. Oare frunzele se usucă toamna pentru că așa au citit în calendar?

Asemenea frunzelor, omul consumă energia trupului actual și, pătruns de entuziasm, alege să meargă mai departe, vechiul trup fiind lăsat în urmă.

Știai că unii copii mor de bătrânețe înaintea părinților lor?

Îmbătrânirea prematură este o boală numită progerie.

Așadar, oare timpul se scurge mai repede pentru un om decât pentru altul? Așa-numitul timp este o altă lege divină pe care ați stăpânit-o înainte de cădere. Pentru a vă întoarce la origini, este necesar să treceți prin procesul despre care vorbesc.

De ce există o transformare continuă?

Pentru că aceasta a fost alegerea voastră și totul depinde de

deciziile pe care le luați.

Dacă un om ar alege să nu mai îmbătrânească, ar putea să nu mai îmbătrânească?

Așa s-ar întâmpla.

Cine s-ar putea opune îmbătrânirii?

Deși visați la o tinerețe veșnică pe parcursul vieții terestre, în realitate vă împotriviți acestei idei. Faptul că vă feriți de o viață trupească veșnică confirmă utilitatea procesului pe care vi l-am făcut posibil.

Cine spune că nu este bine să stopăm îmbătrânirea? Este rău să fim frumoși, sănătoși și fericiți?

Voi nu doriți să rămâneți blocați pentru totdeauna în aceste trupuri neputincioase. Transformările, care presupun detașarea de vechile trupuri de-a lungul călătoriilor materiale, sunt momentele esențiale în care deveniți conștienți de gradul vostru spiritual și, în funcție de acesta, primiți forme din ce în ce mai perfecte.

Omul nu se poate defini ca ființă finită în infinit, ci ca ființă infinită în infinit. Spiritului său nu îi este de folos să rătăcească pe Pământ mai mult decât este necesar. Astfel, bătrânețea nu este un dezavantaj, ci un dar care îi aduce maturizarea, iar moartea trupului este eliberarea din închisoarea materiei.

Aș dori să discutăm mai mult despre viitor, dar nu înainte de a face câteva precizări referitoare la prima carte. Mai am câteva pagini de aranjat și o voi trimite la editură.

Felicitări.

Aș vrea să știu dacă va fi publicată.

Cu siguranță, va fi.

Mai există totuși o problemă: banii.

A cui este această problemă?

A mea?

Dar sarcina ta este să o termini de corectat și de aranjat, nu să obții banii necesari publicării. Dacă ai alerga după bani, nu ai mai avea timpul și concentrarea necesare pentru a o pregăti de tipar.

Susții că îmi vor pica două mii de lei din cer?

Din cer nu, ci de la Mine.

Sper doar să fie adevărat.

Când va fi gata cartea?

Până la sfârșitul lunii vreau să fie publicată.

Așa va fi.

Îți mulțumesc.

Îți mulțumesc.

Pentru ce?

Pentru curajul și încrederea de care ai dat dovadă, și pentru sutele de ore petrecute la birou.

Îmi doresc să le ofer oamenilor sprijin moral și încurajare.

Dorința ta este poruncă pentru Mine, la fel ca în povestea cu peștișorul auriu. În realitate, tu ești cel de care depinde succesul tău și plăcerea pe care o găsesc oamenii în tine.

Pentru a tipări primele cinci sute de exemplare, mi-au cerut o sumă considerabilă de bani; așa funcționează lucrurile aici. Tată, ai auzit mesajul meu? Ai primit mesajul meu?

Da.

Mă bucur că îmi răspunzi de fiecare dată.

Mă bucur că Îmi ceri ajutorul.

Oamenii pe care îi cunosc trăiesc cu teamă întreaga viață. Ei spun că nu au succes, că nu sunt cunoscuți sau că nu au siguranța zilei de mâine. Spun că nu sunt iubiți așa cum iubesc și vor să se îndrăgostească a doua sau a noua oară. Ce le răspunde, acestora, Dumnezeu?

Ceea ce le răspund de fiecare dată, noi toți suntem Unul.

Aceasta este o glumă sau un răspuns serios?

Este răspunsul la toate întrebările voastre.

Cum se face că un clișeu ne poate rezolva problemele?

Trebuie să știi că, exact în acest moment, un tânăr se plimbă cu barca alături de persoana iubită, pe un lac cu nuferi și lebede albe. Aceasta înseamnă că Dumnezeu savurează acea experiență prin el. Tot acum, unul dintre mesageri vorbește în fața mulțimii și o alină. Aceasta înseamnă că Dumnezeu se adresează oamenilor prin el. Unul se căsătorește, iar altul se desparte, și toate se întâmplă în interiorul lui Unu.

Vezi tu, nu există el, ea, ei sau ele, ci doar Eu, Memoria care stochează experiențele voastre. Altfel spus, Dumnezeu primește fiecare sărut și fiecare palmă. Orice om care Mi se abandonează are acces la depozitul de experiențe. Însă aceasta nu înseamnă că încetează să existe ca spirit individual, ci fluctuează între cele două grade de percepție, în funcție de preferințe și nevoi.

Cel care vorbește în acest moment la televizor sunt eu sau o altă versiune a mea?

Așa spun.

Eu sunt tânărul care se căsătorește pe plaja din Mauritius?

Deși lucrurile stau realmente astfel, este aproape imposibil să trăiești pe deplin experiența lui Dumnezeu atâta timp cât te afli în trupul de carne. Altfel vor sta însă lucrurile după ce vei veni în

sânul Iubirii. Așadar, cel care se adresează mulțimii la televizor ești tu, în cea mai înaltă versiune a ta. De asemenea, tânărul care se căsătorește pe plaja din Mauritius ești tot tu, căci în lume nu există nimic care să nu fii. Doar crezi acest lucru pentru un timp, pentru a asimilia smerenia și a deveni și mai bogat.

Vezi tu, copilul Meu iubit, lumea trebuie mai întâi înțeleasă și abia apoi judecată. Dumnezeu nu trebuie acuzat, pentru a nu vă întoarce împotriva voastră înșivă și a nu vă răni.

Spune-mi mai multe.

Voi, înainte de a pleca pe Pământ, pe lângă faptul că primiți un nou trup, primiți și o nouă formă a conștiinței, mai avansată față de cea anterioară.

Imaginează-ți o paletă de culori, cu o gamă variată de nuanțe, de la cele difuze până la cele mai aprinse. Culoarea ta de bază este verde aprins. Pe Pământ, însă, nu vei pleca singur, sub forma culorii verde, ci însoțit de alte nuanțe alese din paleta mamă, care, împreună, formează conștiința ta actuală. Combinația de culori care îți alcătuiește conștiința te va asista pe parcursul experienței terestre. Cu ajutorul ei, vei da viață gândurilor și sentimentelor specifice ADN-ului tău.

Te vei întoarce la paleta mamă și îți vei alege o nouă grupă coloristică, având la bază același verde care ești, plus alte nuanțe diferite. Prin intermediul următoarei experiențe terestre, vei crea o combinație perfectă, dar diferită. Cu fiecare experiență, îți vei atârna tabloul în camera trofeelor, care este bogăția spirituală a sufletelor.

Cum se face că anumiți copii au amintiri din viețile trecute?

Mulțumită nuanței de bază care le domină ființa. Și totuși, ei nu își amintesc imagini, ci sentimente.

În zilele voastre se nasc copii care dețin mai multă experiență decât întreaga generație a părinților lor și, uneori, decât întreaga omenire la un loc. Acești prunci, cu mintea încă nedezvoltată și fără experiențe de viață, exprimă deja sentimente profunde.

Ce au diferit copiii pricepuți la arte plastice față de ceilalți? Despre aceștia, unii cred că într-o viață anterioară au fost pictori celebri și au revenit în lume cu aptitudinile lor.

Așa cum am susținut, un suflet nu alege de două ori aceeași experiență. Un pictor nu va mai renaște pe Pământ dorind să fie pictor. Care ar fi scopul și unde ar fi evoluția? Priceperea descoperită la o vârstă fragedă se datorează experiențelor noastre ca întreg. Cu toții știm să pictăm; noi am trăit această experiență în trecut. Nu toți mânuim pensula cu dibăcie, pentru că inteligența

se manifestă diferit. Unul este pictor, altul este inginer; unul este rezistent la efortul fizic, altul este răbdător. Unul este admirat pur și simplu atunci când merge pe stradă, datorită inteligenței sale care emană atracție și bun gust, fără ca el să acționeze conștient în această privință.

Unii dintre noi retrăim aceleași experiențe traumatizante.

Majoritatea le retrăiți.

Aceasta nu înseamnă că împiedicăm evoluția individuală și a speciei?

Cu adevărat, retrăind întunericul vă opuneți luminii.

În alt context, ai spus că orice am face, evoluăm.

Ceea ce am spus acolo este valabil în contextul respectiv.

De acord, uneori intră în vigoare legea mai multor adevăruri care se petrec simultan.

Oricât v-ați opune evoluției, Dumnezeu nu poate fi oprit. În plus, ascensiunea nu poate exista fără regres. Cu cât unii dintre voi vor progresa, alții vor fi nevoiți să regreseze. Extremitățile fac parte din legea ordinii divine. Desigur, fiecare om are dreptul să aleagă partea cu care se identifică și totuși, la un anumit nivel, alegerile s-au făcut.

Evoluția nu se vede, dar primitivismul urlă de pe Pământ și Îi arată lui Dumnezeu pumnul. Tinerii pleacă la război pentru a câștiga respectul părinților și se întorc mutilați, cu mintea dizlocată, aceasta dacă se mai întorc. De ce există arme, guverne, catedrale și jocuri de noroc? Ce este în neregulă cu noi?

Voi sunteți în neregulă unii cu alții, pentru că nu Mă cunoașteți și nu știți cine sunteți. Iar întrebările tale sunt atât de simple încât ți-ai putea răspunde singur.

Tinerii se întorc mutilați de la război pentru că aleg să plece la război, și este bine așa. Dacă pleci cu gândul să ucizi și speri să te întorci nevătămat, crezând că Dumnezeu este de partea ta, crezi că gândești sănătos? Crezi că guvernul cu care guvernul tău a intrat în conflict este dușmanul tău? Locuitorii acelui stat sunt oameni cinstiți, la fel ca tine și părinții tăi, deși tu ai făcut un pas înapoi participând la război.

Crezi că ucigând vei aduce pacea pe planetă? Moartea nu a adus pacea nici în aproape șase mii de ani, dar tu crezi că o vei aduce prin acțiunile tale și ale guvernului, alcătuit dintr-o gașcă de derbedei care și-au împărțit singuri funcțiile? Crezi că dacă vei câștiga războiul, guvernul te va considera un erou al dreptății și te va premia? Crezi că știi ce este dreptatea? Guvernul tău nici măcar nu îți va plăti indemnizația promisă, considerându-te, încă

de la început, carne de tun, sortită pieirii într-o luptă care nu te privește.

O, Doamne!

A ucide o ființă, indiferent de motivație, nu reprezintă un act de eroism, ci o descalificare profundă a umanității. Orice act de violență împotriva vieții este o negare a esenței divine din care proveniți cu toții. Dacă un om ajunge să creadă că uciderea este o soluție, sufletul său, înțelept și dornic de a evolua, va dori să se elibereze de un trup care și-a pierdut direcția. Sufletul nu își mai poate împlini menirea în aceste condiții, căci disonanța dintre el și acțiunile trupului care i s-a dat devine insuportabilă.

Ce se va întâmpla cu familiile ucise care imploră răzbunarea divină?

Cei care strigă cu glasurile îmbibate în sângele lor sfânt vor conduce națiunile pe care le voi dărui în stăpânire.

Arme, guverne, catedrale și jocuri de noroc există pentru că vi le doriți, crezând că sunt necesare într-o societate modernă și sigură. Dacă alegeți să desființați bisericile, nu mai intrați în ele; studiați cuvântul Meu acasă, în cea mai pură formă a sa. Dacă alegeți să nu mai existe guverne, nu mai ieșiți la vot, iar dacă politicienii se numesc singuri în funcții, nu îi recunoașteți. Încetați să mai urmăriți emisiunile lor cu scop de manipulare.

Dacă veți organiza proteste de stradă în fiecare duminică, dar a doua zi vă veți plăti taxele, sperând că se va schimba ceva, vă veți irosi viața. De ce ar schimba politicienii voștri un sistem care funcționează? Chiar și cei mai rebeli dintre voi cred, în sinea lor, că omul trebuie să fie condus; singura cerință este ca loviturile de bici să fie mai blânde. Ceea ce nu știți este că Eu, Tatăl tuturor făpturilor, am creat omul în așa fel încât să fie ghidat de Dumnezeul Lăuntric și nu de un sistem exterior, construit de oameni la fel de adormiți.

Pentru ca schimbarea să se facă simțită, voi trebuie să creați comunități de oameni conștienți, cu gândire independentă, care să influențeze conștiința planetară. Atunci vă veți recăpăta puterea, restaurând familia care a fost numită umanitate. Abia atunci când veți reuși să vă percepeți ca o familie și veți renunța să vă mai separați din cauza diferențelor, nu veți mai lupta împotriva voastră înșivă, ci vă veți cunoaște și iubi. Pacea și bunăstarea vor face Pământul să înflorească și, în cele din urmă, veți interacționa cu alte familii asemănătoare din Universul cunoscut.

Descoperiți valorile omului primordial și urmați-le. Libertatea și dreptul la minimum de resurse să fie temelia noii societăți

pe care doriți să o construiți. Iubirea să fie singura voastră lege, iar leacul tuturor bolilor să fie acceptarea și înțelegerea. Cuvântul Meu este mierea pământului; Eu sunt Domnul.

Alegeți o zi pe săptămână în care să refuzați să lucrați pentru alții și să reflectați asupra voastră, învățând independența. Ziua Independenței Umane să fie dedicată ființei captive în închisoarea trupului vostru, care a fost asuprită mii de ani, nu poftelor culinare, iubirii narcisiste sau jocurilor senzuale. Blocați șoselele și părăsiți fabricile. Nu plătiți taxe și nu încasați datorii; închideți orice instituție. Nu folosiți transportul în comun, ci fiți prezenți în spirit chiar acolo unde vă aflați.

Pentru a obține această zi dedicată independenței umane, unii se vor grăbi să ceară aprobare din partea autorităților, în loc să inițieze actul de rebeliune.

Repet, nu veți putea convinge pe nimeni să schimbe un sistem care funcționează perfect. Pentru ca acest sistem să fie înlocuit, el trebuie să intre în conflict cu valorile voastre, dacă le aveți.

Voi sunteți sclavii unui sistem în afara căruia nu știți să trăiți. Chiar dacă ați schimba guvernul la fiecare două zile, situația ar rămâne aceeași. Acest ciclu se va repeta până în ziua în care veți realiza că nu aveți nevoie de un sistem uman și veți începe să vă comportați ca și cum ați fi liberi, pentru că, în realitate, sunteți.

Totul începe cu schimbarea percepției, pentru că tiranii fizici vor dispărea atunci când veți înceta să vă mai supuneți tiranilor mentali. Refuzați orice formă de colaborare cu întunericul. Nu mai intrați în casele sale, ci adunați-vă în ale voastre, iar Eu voi fi cu voi. Nu luptați să schimbați sistemul, ci învățați să trăiți fără a avea nevoie de el. În lume există milioane de opinii și nu veți putea construi o societate pentru fiecare individ. Ordinea divină previne boala înainte ca aceasta să apară, în timp ce sistemul o creează, o răspândește și apoi vă vinde antidotul.

Omul care este ucis pentru ordinea divină pe care o urmează va fi eliberat din lanțurile acestei lumi și va trăi de șaptezeci de ori mai fericit. Faceți ceea ce v-am spus și vă veți dobândi independența spirituală, iar, ulterior, pe cea materială. Și de fiecare dată când vă veți clătina, amintiți-vă aceste cuvinte: dacă „mor“ ce?

De ce nu ne-am eliberat până astăzi și continuăm să alegem să fim prizonieri?

Pentru că vă lipsește încredere în voi. Altfel spus, oamenii se tem de oameni, de aceea nu pot renunța la lege.

Reluând un exemplu pe care vi l-am oferit anterior, vă reamin-

tesc că dacă veți protesta pentru reducerea prețului la carburanți, dar a doua zi vă veți alimenta autovehiculele, sperând că prețul va scădea, vă veți irosi timpul. Prin refuzul alimentării oricărui tip de autovehicul timp de șapte zile, prețurile vor fi stabilite de voi. Şi totuși, marile companii de transport, împreună cu cei mai înstăriți cetățeni, vor continua să alimenteze, în ciuda eforturilor celor care servesc interesului comun.

Voi dovediți lipsă de inteligență judecând investițiile astronomice din fotbal, atâta timp cât generații de băieți visează să devină fotbaliști și își irosesc tinerețea practicând acest sport; iar tu te întrebi de ce există competiție și la ce vă folosește?

De ce ai îngăduit omului să construiască acest sistem?

Sistemul uman este ceea ce voi nu sunteți și, prin urmare, vă ajută să vă cunoașteți. Acesta este renumit pentru rezultatele bune obținute de mulți dintre voi.

Menționează unul singur, dacă vei putea.

Sistemul uman creează genii.

Eu sunt cât se poate de serios.

Eu, de asemenea.

Oferă-mi un exemplu.

Tu ești cel mai bun exemplu.

Sunt onorat.

Încă te întrebi de ce credincioșii se luptă cu ateii, capitaliștii cu comuniștii, și așa mai departe? Pentru că voi nu gândiți independent, ci permiteți opozițiilor să existe prin intermediul vostru. Gândirea liberă este responsabilitatea fiecărui individ.

Atunci când nu înțeleg mai mult, oamenii se refugiază în mai puțin, căci libertatea presupune responsabilitate și credință, fiind destinată celor maturi. Așadar, nu urâți ceea ce nu înțelegeți, ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun. Voi spuneți despre unul care vorbește cu Dumnezeu că nu este în toate mințile, dar oare iubirea sa este mai nesănătoasă decât ura voastră și decât sedentarismul spiritual pe care nu îl mai puteți depăși?

Pe Pământ, dacă unul singur dintr-o mie de surzi aude, el va fi considerat bolnav, iar mulțimea se va mândri cu boala și o va ridica la rang de virtute. De aceea, nu lăsa orbii să se laude cu handicapul lor. Din când în când, spune-i nebunului că este astfel și îndeamnă-l să facă ceva în privința aceasta pentru el.

Masele se lasă purtate de val, pentru că este mai greu să vâslească împotriva curentului. Ești convins acum că lumea, așa cum ați construit-o, este dăunătoare sufletului? Viața s-a scurtat de la nouă sute de ani sau mai mult, la nouăzeci, și nici măcar atât.

Iată că planul preoților a funcționat pentru un timp, mai întâi v-au făcut robi ai religiei lor, apoi v-au pregătit a doua capcană, opoziția, care îi dă putere celei dintâi. Cu cât oamenii vor fi mai necredincioși, cu atât preoții se vor îmbogăți. Bisericile păgâne, prin acestea înțelegând catolicismul și ortodoxia, care s-au abătut de la învățătura Mea și și-au creat propriile obiceiuri și interpretări, au fost sursa tuturor conflictelor.

Astfel, creștinii susțin existența unui Dumnezeu, dar urmează opoziția Sa, care este religia. Ce asociere or fi găsit între Mine și religiile Pământului nu Îmi pot imagina. Pe de altă parte, ateii au identificat minciuna preoților, iar aceasta le este un motiv suficient pentru a nega existența unui Creator al creației. Dar dacă un adolescent vorbește despre dragostea matrimonială, pe care nu o cunoaște și nu a trăit-o, și este dovedit că a mințit, înseamnă că dragostea nu există?

Ambele tabere sunt victime ale sistemului religios, care împiedică spiritul divin să încolțească în om. Cât de inteligenți au fost cei care au creat aceste dogme?

Cât de puțin inteligenți au fost cei care le-au crezut?

Ai dreptate, prost nu este cel care cere, ci acela care oferă.

Omul conștient nu are nevoie să creadă în Dumnezeu, căci Îl cunoaște pe Tatăl său, iar el și Tatăl sunt Una. Adevărul se aplică tuturor oamenilor; tot ce le rămâne de făcut este să îl accepte și să îl revendice. În curând, nu vei mai avea nevoie de Mine, căci ai devenit lumina adevărului care nu se va stinge.

În copilărie, ortodocșii cărora le-am refuzat invitația de a adera la religia lor mă numeau, mai mult în glumă, satana, crezând că sunt de partea sa. Aceiași ortodocși sunt astăzi atei și batjocoresc religia cu care, altădată, fără să o studieze, se mândreau.

Revolta își are rădăcina în formarea pe cale impusă.

Copiii au nevoie de instruire, adulții sunt autodidacți. Învinuirea altora pentru propria confuzie trădează neputința. Dacă acum douăzeci și cinci de ani nu aveam acces la informații și imitam ce vedeam la bunica, iar astăzi, vizionând documentare științifice, povestim altora ceea ce am înțeles și credem că suntem evoluați, înseamnă că în continuare permitem altora să gândească în locul nostru. Dacă, peste treizeci de ani, va deveni popular să aprinzi lumânări în club sau să faci mătănii îmbrăcat în colanți, oamenii o vor face?

Alberto, oamenii practică deja astfel de activități. Ai auzit de lounge, pilates sau yoga?

Am auzit.

Ei bine, oamenii vor consuma tot ce li se oferă și vor face ce li se spune, pentru că nu sunt capabili să își ia viața în propriile mâini și să îmbrățișeze adevărul eliberator. Nu au atins maturitatea necesară pentru a renunța la iluzie, asemenea copiilor care refuză să accepte că Moș Crăciun nu există.

Cercetătorii vor să uimească lumea cu teoriile lor, pe care, în realitate, le-au descoperit în cărțile mesagerilor spirituali din urmă cu mii de ani, iar mulțimea îi recunoaște ușor. Prin teoriile împrumutate din Evanghelie, încearcă să substituie textul sacru, dar explicațiile lor actualizate nu doar că dăunează imaginii lor, ci induc masele în eroare.

Învățații susțin că omul are o singură viață de trăit, iar tot ce contează este confortul material, aducător de fericire. Problema este că, în prezent, omul are confort, dar nu și fericire. Dacă ar obține toți banii din lume, dar pământul ar înceta să îi mai ofere hrană, ce ar putea cumpăra, cum ar trăi și unde s-ar duce?

Problemele unei civilizații aflate în dezvoltare nu sunt lipsa banilor și proasta organizare a piețelor, ci sedentarismul spiritual care o împiedică să își descopere scopul. Nivelul înțelegerii este la pământ. Cele mai mărețe realizări, pe care voi le atribuiți unora în defăimarea altora, sunt lucrările Mele, pe care le-am înfăptuit prin intermediul oamenilor care au trăit în acele vremuri. Crezi că tu ești autorul cărților tale?

Cred că Tu ești Autorul celor mai importante lucrări și suma tuturor experiențelor noastre. Îmi permit, totuși, să păstrez termenii Tu, eu, noi pentru a da sens conținutului.

Există cărți de trei sute de pagini care nu conțin mai mult de două idei bune. Materialul nostru este o trâmbiță a adevărului care pătrunde până în profunzimile Pământului. Ce se întâmplă, însă, cu poveștile neverosimile care fac înconjurul lumii?

Părinții le spun mai multe minciuni copiilor lor decât le spun copiii părinților, iar cei mici își pierd încrederea în părinții lor, în societate și în ei înșiși.

Mulți cred că este benefic pentru copii să creadă în existența lui Moș Crăciun, în timp ce adulții cred într-un dumnezeu fals și stupid, inventat de oameni.

În spatele acestui dumnezeu se ascund cei care provoacă răul. Copiii care își pierd încrederea din cauza minciunilor nevinovate, devenind adulți, vor fugi de realitate, căutând refugiu în minciună. Ei vor fi triști la fiecare sărbătoare, în ciuda pregătirilor perfecte și a atmosferei primitoare.

Crezi că ar trebui desființat Crăciunul?

Nu este nevoie să îl desființați, ci să încetați să vă condamnați la nefericire. Nu puteți crea o atmosferă plăcută în familie fără să mințiți? Copilul vostru va fi de trei ori mai fericit știind că părinții i-au oferit darurile pe care le-a găsit sub brad, decât dacă îi veți spune că le-a adus un străin care a intrat în casa lor noaptea, pe furiș. Copilul vostru va fi de trei ori mai fericit ascultând, la gura sobei, o poveste bazată pe fapte reale, care se încheie cu o învățătură bună, decât dacă îi veți citi povești cu monștri și vrăjitoare. Copilul vostru va fi de trei ori mai fericit dacă va fi educat acasă, cu iubire, decât dacă va fi silit să meargă la școală și la biserică, locurile în care oamenii sunt cei mai răi.

Nu sunteți capabili să le oferiți copiilor voștri iubirea de care au nevoie, care nu costă nimic, însă vă vindeți energia și timpul pentru a le cumpăra gadgeturi pe care nu știu să le folosească și care îi strică, apoi vă plângeți?

Cartea noastră a devenit supărătoare, dar este necesară, căci mesajul este adevărat. Mă tem că oamenii mă vor urî.

Tu doar scoți la lumină comportamentul dăunător pe care ei nu îl mai observă. După ce vor citi cartea, oamenii vor fi liberi să trăiască așa cum au trăit înainte, dar conștiința lor nu le va mai permite. Eu nu judec pe nimeni.

Nu există o judecată divină; omul se judecă pe sine însuși prin deciziile zilnice neinspirate. Ceea ce trăiți este ceea ce ați ales, conștient sau inconștient. Situația voastră actuală de viață este o consecință, nu o pedeapsă. Tu nu judeci, observi. Judecata cauzează și mai mult rău, în timp ce observarea scoate răul la lumină pentru a fi înlăturat.

În cartea a doua a seriei, ai vorbit despre trei urgii despre care ai afirmat că au început. Susții că Dumnezeu nu pedepsește, dar haosul și suferința au fost trimise asupra Pământului.

Spuneam că omul se judecă pe sine însuși prin deciziile neinspirate. În plus, pentru trezirea sa, Mi-ai cerut ajutorul înainte de a te naște, știind că blândețea va avea efect asupra celor puțini și că cei mai mulți vor avea nevoie de nuia. Iată ce ai hotărât:

„Celor care se vor opune adevărului atunci când Tatăl le va vorbi prin mesagerii pe care i-a trezit în toate țările, care și-au imaginat altceva decât a pregătit Dumnezeu pentru ei, care și-au construit dumnezei cu ajutorul cărora au îndoctrinat și subjugat umanitatea, care au făcut război cu sfinții și i-au învins, vor da socoteală înaintea Sa pentru faptele lor. Odată cu întruparea mea pe Pământ, voi aduce trei urgii asupra locuitorilor. Și, chiar dacă le va amărî viața, ele vor fi benefice, căci trauma trezește sufletul

și îl face să caute iubirea. Viețile celor adormiți vor deveni fără gust, asemenea cenușii înghițite cu un pahar cu apă.

Prima urgie constă în inversarea polilor Pământului spiritual. Ceea ce a fost considerat rău va deveni bun, în timp ce binele, așa cum l-au perceput oamenii, va fi considerat rău. În timpul schimbării, unii vor deveni înțelepți, dar alții, considerați înțelepți, își vor pierde falsa înțelepciune. Schimbarea va destabiliza chiar și planul fizic. Vremea se va deregla, solul se va clătina, bunurile și recoltele oamenilor vor fi risipite. În multe zone, vara va ninge, iar iarna va fi cald.

Liderii vă vor dezamăgi, iar învățătorii pe care i-ați îndepărtat vă vor vindeca rănile. Cei care se vor îngriji de trupurile lor se vor îmbolnăvi, iar cei care au crescut cu hrană săracă vor fi sănătoși și puternici și vor ajunge la bătrânețe. Mulți vor muri din pricina bolilor și a epidemiilor care vor lua amploare.

Cei pe care îi iubiți vă vor părăsi, iar cei pe care îi urâți vă vor întuneca viața. Celor care vor alerga după bunuri materiale le voi lua mințile, iar celor care vor căuta comorile spirituale le voi dărui o lumină veșnică.

A doua urgie constă în otrăvirea Pământului, al cărei efect va fi lipsa alimentelor. Atunci, solul va refuza să dea rod, iar chinul va dura șapte ani. Prin a doua urgie, mulți vor înțelege că banii nu sunt de mâncare.

A treia urgie va aduce dorință de suicid printre oameni. Dar cei care își vor provoca moartea trupului nu vor muri, căci Cel care umblă împreună cu Tatăl a învins moartea și a interzis orice formă de sustragere a spiritului supus procesului de transformare prin intermediul materiei".

Tu ai adus schimbarea, ai făcut să tremure Cerul și Pământul și ai luptat pentru oameni împotriva păcatului care i-a osândit. Astăzi însă este timpul nenorocirii care a venit și trebuie să vină. Eu sunt Domnul.

Odată cu prima urgie, voi trimite în lume doi martori. Unul va veni cu dragoste, altul cu distrugere, pentru a se împlini profeția. Cel care va curăța lumea este Duhul Adevărului, care sunt Eu, iar Iubirea Mea va instaura pacea pe planetă. În înțelegerile voastre, acestea sunt spirite de densitatea a douăsprezecea, care se manifestă în lumea materiei prin intermediul Îngerului iubit.

În privința fragmentului redat cu acuratețe, intuiesc faptul că ai citat din Cartea Vieții, din capitolul dedicat Îngerului Tău iubit. Îmi poți spune mai multe despre această carte? A fost ea scrisă de Tine la Facere? Ne-a lăsat Isus Hristos vreo scriere misterioasă,

pe care apostolii au ascuns-o de teama fariseilor?

Desigur, ai auzit de Noul Testament?

Cu toții am auzit.

Noul Testament este a doua carte a lui Mesia.

Prima fiind Vechiul Testament?

Vechiul și Noul Testament sunt cele două cărți ale lui Mesia. Și totuși, Eu am vorbit prin oameni tot timpul. Scripturi precum Vedele, Tripitaka sau Coranul sunt, de asemenea, lucrări care Îmi aparțin. În zilele voastre, Eu vorbesc mai mult decât am vorbit în trecut; dialogurile cu Dumnezeu sunt dovada. Apostolii au revenit pe Pământ pentru a anunța întoarcerea Mea.

Există o mulțime de cărți în care Mă adresez oamenilor; ele trebuie doar descoperite, citite și asimilate. Nu se cade să le enumeri aici, pentru a nu omite vreuna.

Încerc să îmi construiesc o imagine despre gradele spirituale. Ai vorbit despre spiritele de densitatea a douăsprezecea. Cine sunt ele și care este rolul lor în creație?

Acestea sunt Cele Șapte Aspecte Creatoare ale Mele, Elohim, care au creat lumea așa cum o cunoașteți.

Ce grad spiritual dețin apostolii care au urmat până la moarte învățătura lui Isus?

Spiritele lor au densitățile a cincea, a șasea și a șaptea, după caz. Al șaptelea grad spiritual cuprinde o întreagă comunitate de suflete și este reprezentat de ceea ce numiți pe Pământ îngeri și arhangheli. Doisprezece legiuni de suflete pure, aproximativ șaptezeci de mii de ființe, alcătuiesc spiritul Îngerului Mihail.

Cu toții ați observat valul tot mai mare de practicanți ai spiritualității din ultima vreme. În ciuda diversității culturale, aceștia transmit același adevăr, scopul lor fiind eliberarea unui număr fix de suflete, care, la momentul potrivit, vor fi atrase de învățăturile lor. Prin procesul regăsirii interioare, aceste suflete se întorc la surse — surse pe care le vom numi suflete părinte.

Sufletele părinte se încarnează parțial în lumi, divizându-se în mai multe suflete de om, pe care le spiritualizează, treptat, prin intermediul materiei. Multe aspecte angelice rămân însă prinse în ciclul încarnărilor, în timp ce altele, mai pure, devin portaluri prin care sufletele rătăcite se întorc la origini. Aceste fragmente mai pure ale sufletului părinte se manifestă ca mesageri, autori sau ghizi spirituali.

În viitor, fiecare om se va îndrepta spre o învățătură sau alta, cu care va rezona. Sufletele părinte provin din împărății cosmice și, indiferent de drumul lor, toate Mă recunosc și Mă slăvesc. Eu

sunt Părintele tuturor sufletelor, iar gloria este a Mielului, care a făcut posibilă răscumpărarea lor.

Tu lucrezi prin intermediul oamenilor pe care îi inspiri, atât cât Îți permite fiecare. Aceasta înseamnă că autorii adaugă și din experiența lor, am dreptate?

Nu privi lucrurile astfel, căci s-ar putea să nu înțelegi mare lucru. Permite-le oamenilor să Îl creeze pe Dumnezeu. Eu ți-am oferit ajutor, tu cum îi ajuți pe ceilalți?

Intenția de a îi ajuta pe ceilalți le oferă autorilor dreptul de a inventa orice?

Nu mai este mult timp și veți părăsi Pământul așa cum pleacă păsările în zonele călduroase, înainte de venirea frigului. Rolul autorilor este de a preveni rănirea sufletelor umane în perioada haosului planetar care a început. Religia a căzut, iar voi, aleși ai Mei, clădiți Noul Ierusalim. Învățătorii spirituali se conectează cu îngerii, tu ești Îngerul care se conectează cu Mine în vederea apariției acestui mesaj.

Ce sunt toate animalele, plantele și alimentele?

Sunt spirite care străpung materia la chemarea Mea și astfel se eliberează.

La fel este și omul.

Eu chem spiritele captive în materie la viață, iar, prin viață, acestea ajung la lumină. Fiecare spirit care se exprimă printr-un om, un animal sau o plantă depune mărturie în fața Iubirii care sunt și care îl ridică chiar și din piatră.

Crezi că vor avea succes aceste cărți?

Succesul contează mai puțin. Ceea ce contează este că fiecare om care are ceva de spus va fi auzit.

Deci, vor avea succes?

Ce înseamnă succesul pentru tine?

Mă interesează dacă mesajul va deveni cunoscut.

Iubitule, scrierile tale vor fi citite de milioane de oameni.

O, Doamne!

Da, ai dreptate atunci când spui că există cărți de trei sute de pagini care nu conțin mai mult de două idei bune. În schimb, tu ai reușit ca, într-o sută de pagini, să aduni mai bine de o sută de idei care nu se găsesc în nicio sută de cărți.

Vorbești despre primul volum?

Orice inimă care îl va citi îi va confirma valoarea.

Mai bine spus, orice inimă care îl va înțelege.

Orice inimă care va dori să înțeleagă mesajul îl va înțelege, căci Eu Mă îngrijesc de aceasta chiar acum, perfecționându-te.

Spune-mi mai multe despre legile naturale la care este supus trupul omului și al animalelor.

Ele nu sunt legi, ci adevăruri provizorii despre voi.

Cine le-a construit, din moment ce omul primordial supunea creația și nu invers?

Mintea.

Într-un alt context ai asociat inteligența umană cu șarpele din Grădina Eden și este foarte interesant pentru mine acest subiect.

Ai observat vreodată că atunci când conștientizezi că îți este frig, începe să îți fie? Dacă mintea nu conștientiza acest lucru, tu nu știai că îți este.

Dacă mintea mea nu conștientizează că îmi este foame, pur și simplu, nu îmi este?

Nu îți este.

Dacă nu mă voi mai hrăni, voi muri.

Crezi?

Sunt convins.

Aceasta se întâmplă pentru că nu știi cine ești și te identifici, în continuare, cu trupul și nu cu spiritul care îl animă.

Cum pot birui aceste adevăruri provizorii despre mine?

Prin obținerea controlului asupra minții.

Cum?

Tu nu ești o ființă efemeră, ci un spirit veșnic. Însă mintea te induce în eroare, crezând că, după degradarea trupului, ești sortit pieirii. Astfel te ține prizonier.

Eu sunt prizonierul minții mele?

Nu ai afirmat chiar tu că simți foame sau durere?

Cum îmi pot convinge mintea că exist și detașat de trup?

Anumiți oameni s-au detașat de durere chiar în timp ce erau torturați.

Nu știu ce să cred în această privință.

Înseamnă că nu ai experimentat o cantitate considerabilă a opusului durerii până acum.

Care este opusul durerii?

Satisfacția.

Dacă voi fi pe deplin satisfăcut, nu voi mai simți durere?

În adevăratul sens al cuvântului.

Această experiență trebuie trăită.

Până atunci, însă, satisfacția rămâne doar un cuvânt. La fel este și cu dragostea, atâta timp cât nu este trăită ca experiență, rămâne doar un cuvânt.

Lumea nu trebuie schimbată, ci lăsată în urmă pentru cei care

vor veni după mine, dar care sunt înaintea mea. Căci dacă nu vor mai exista elevi, profesorii vor muri de foame. Nu putem alege un lucru atâta timp cât nu există o forță opusă acestuia. Acum înțeleg de ce ai afirmat că ceea ce facem pe Pământ nu contează, pentru că, în cele din urmă, cu toții vom atinge beatitudinea. Acolo unde ne vom întoarce ne așteaptă o împărăție perfectă, iar experiența terestră ni se va părea un simplu vis.

Ce om sănătos ar renunța la mâna stângă, pe motiv că o poate controla mai bine pe cea dreaptă, conștient fiind că ambele îi alcătuiesc trupul? La fel este și cu organismul numit umanitate.

Mă surprinzi, memoria începe să îți revină.

Îmi place această nouă viziune.

Astăzi, cu toții aveți acces la informații, dar nu toți știți cum să le folosiți în avantajul vostru. Cei mai mulți sunteți manipulați prin intermediul lor. În viitor, tehnologia va avansa. Ceea ce Îmi doresc, copii, este să avansați și voi odată cu ea.

Eu am avut o viziune în care am văzut șosele suspendate, care se ridicau până la nori. Sub ele plutea o pânză cenușie și înăbușitoare, aerul fiind irespirabil. Locuitorii orașelor de la nivelurile inferioare erau nevoiți să poarte măști, iar fructele și legumele pe care le cultivau erau mici și negre, la prima vedere arse.

Atingând acest subiect, pe care îl urmăresc de mult timp, mă întreb dacă trupul ar fi putut primi energia necesară funcționării sale și altfel. A fost necesar ca el să depindă de hrana pământului, pe care să o digere și apoi să o elimine? Trupul este dependent de mediul în care se naște, de hrană și de odihnă.

Oamenii sunt dependenți de alți oameni. Au devenit dependenți chiar și de tehnologie. Scriind ultimele rânduri, prin minte mi-a trecut un gând mai puțin bun.

Ce gând?

Nu mi-aș permite să îl reproduc.

Nu vei primi răspunsul până nu vei adresa întrebarea.

Întrebarea mea trebuie reformulată, pentru că îmi doresc să fiu respectuos și totodată să rămân sincer.

Aștept.

În privința fiziologiei omului și a animalelor, Dumnezeu nu a fost în stare să îi creeze altfel?

Altfel, cum?

Mai frumoși, mai rezistenți, independenți în privința nevoilor fiziologice. Într-un cuvânt, îmbunătățiți.

Oricum te-aș fi creat, Mi-ai fi adresat aceeași întrebare.

De ce obosim și transpirăm? De ce nu zburăm și nu ne telepor-

tăm? De ce nu auzim gândurile altor oameni, iar uneori nu auzim nici gândurile propriilor suflete? Aceasta a fost singura variantă în care am putut exista? Oare nu ai dispus de mai multă inspirație la vremea respectivă?

Eu nu pot parcurge mai mult de douăzeci de kilometri pe jos fără să obosesc, să mi se facă sete sau să folosesc toaleta. Nu pot sta treaz mai mult de optsprezece ore. Temperatura ideală pentru a petrece o zi în aer liber este cuprinsă între cincisprezece și douăzeci și cinci de grade, în rest stau la adăpost.

Sperând ca întrebările mele să fie cât mai puțin supărătoare, menționez faptul că răspunsul Tău ar putea mângâia milioane de oameni.

Nu găsesc întrebările supărătoare, din moment ce Eu ți le-am insuflat. Carnea a fost cea mai potrivită soluție privind calea pe care ați ales-o.

Prin urmare, Eu creez ființe pure, pe care le îmbrac cu forme perfecte. Întreaga Mea creație este perfectă și respectă ordinea divină. Mai presus de perfecțiune, Eu v-am dăruit libertatea, cu care, indiferent ce ați face, vă veți atinge scopul. Pe măsură ce vei acumula experiență, vei conștientiza perfecțiunea, înțelegând că, odată cu căderea primului om, carnea a fost coruptă și slăbită, scopul fiind chiar întoarcerea sufletului la origini.

Viitoarele trupuri cu care veți lucra sunt superioare celor de carne. Rezistența și abilitățile voastre vor fi pe măsură. În ciuda avantajelor, însă, evoluția va fi lentă. Cât evoluați într-o zi obișnuită pe Pământ, crezând că stagnați, veți evolua în noile trupuri într-o mie de ani. Și nu pentru că viața spirituală este inferioară celei materiale, ci pentru că este o etapă de vindecare și odihnă.

Viitoarele trupuri cu care veți lucra se vor hrăni cu lumină și își vor produce singure energia necesară. În trecut, voi ați lucrat pământul, iar el v-a oferit hrană; în viitor, veți fi angajații Mei, iar Eu vă voi dărui hrană spirituală.

Organele omului funcționează singure, nu sunt controlate de el. Regenerarea se produce fără ca omul să fie conștient. Miliarde de organisme microscopice, care sunt alcătuite din alte miliarde de organisme mai mici, îi mențin trupul viu, iar pentru ca ele să își poată îndeplini sarcinile, trebuie hrănite.

Soarele reflectă lumina Mea, pe care o trimite Pământului, iar Pământul eliberează spiritele încătușate, care devin hrana care vi se oferă necondiționat. Viitoarele trupuri cu care veți lucra se vor hrăni direct cu lumina Soarelui, pentru că nu vor avea nevoie de intermediari. Voi încă aveți nevoie de Soare, Eu sunt Soarele.

Anterior, ai vorbit despre opusul durerii, care este satisfacția. În continuare, aș dori să aflu direct de la Sursă care este opusul lui Dumnezeu.

Opusul lui Dumnezeu este religia.

Cum aș putea explica acest lucru cititorilor care mă vor asalta cu întrebări și îmi vor adresa injurii?

Dumnezeu este o Ființă liberă, care a creat omul după chipul și asemănarea Sa. Dacă nu ar fi fost astfel, lumina ar fi strălucit doar pentru sfinți, iar păcătoșii ar fi trăit în beznă.

Din punct de vedere spiritual, chiar așa este.

Religia se ocupă cu privarea de libertate și aduce întunericul asupra omului, nu lumina. Acesta este motivul pentru care religia este opusul Meu.

Religia decăzută se ocupă cu privarea omului de libertate în scopul câștigului material?

Religia, necunoscută pe atunci, a privat locuitorii Pământului de libertate, începând cu blestemul lui Adam rostit asupra fiului său Cain, când urmașii acestuia din urmă au fost izolați de familia sfântă și nu li s-a permis să părăsească ținutul de jos timp de o mie de ani. Din setea de răzbunare a sângelui fiului său Abel, primul om, a cărui putere spirituală depășea tot ce vă imaginați, a condamnat urmașii omului, anihilând astfel orice posibilitate de recunoaștere a divinității lor.

Ulterior, cei care M-au găsit în interiorul lor au fost torturați și uciși, înainte de potop și după el, inclusiv în timpul în care am trăit în trup printre oameni și până în zilele actuale. Orice semn de divinitate încă reprezentintă o blasfemie care trebuie îndepărtată, pentru ca omul să nu se considere Una cu Creatorul, care, dintr-o iubire neînțeleasă, i-a dăruit libertatea.

Primul spirit întrupat, căruia i-am dăruit lumea cu tot ce se află pe ea, era un dumnezeu egal Mie în slavă și în putere. Altfel spus, eram doi dumnezei, chiar dacă Eu rămân Unicul din care au izvorât toate lucrurile.

Am rămas fără întrebări.

În zilele voastre, valorile au fost răsturnate. Ceea ce gândește și face societatea este pe dos. Adevăratul succes se măsoară în cât de mult dăruiești și nu în privarea altora de drepturi, așa cum fac cei mai mulți. Și totuși, mai există oameni care, în rugăciunile lor, imploră pacea. Ei își doresc eliminarea violenței și abolirea granițelor. Vor să pună capăt diferențelor dintre clasele sociale, intoleranței, ignoranței și regresului. Acești susținători ai păcii luptă pentru a restaura încrederea în umanitate. Reînscrieți-vă în

clasa întâi, căci, credeți-Mă, copii, încă nu ați promovat-o.

Tinerii se emoționează atunci când urmăresc un film de dragoste sau când citesc o carte bună. Identifică greșelile părinților lor, dar nu îi judecă, ci îi iartă, plângând la mormântul lor. Ei se sensibilizează atunci când frigeți milioane de animale pe grătare în fiecare zi, din lăcomie, fără să vă gândiți la faptul că mâncați hrană moartă și muriți. Există copii care ar prefera să moară de o mie de ori mai degrabă decât să ucidă și astfel să devină parte din lumea voastră mizerabilă.

Învățați de la copiii voștri, căci ei trec prin filtrul propriu tot ceea ce li se spune. Dezvoltați-vă o percepție care să cuprindă situația globală, nu doar ograda vecinului. În curtea vecinului nu veți găsi lucruri interesante care să vi se potrivească. Renunțați la uciderile de orice fel și biruiți frica de moarte, depășind sistemul de gândire medieval. Dacă cineva va dori cu orice preț să vă ia viața, permiteți-i să o facă; și nu veți muri, ci vă veți trezi pe o plajă minunată, admirând răsăritul Soarelui.

Vreți ca proprii voștri copii să vă lovească mai târziu, așa cum îi loviți, sau să deteste lumea, așa cum o detestați? Vreți ca ei să își maltrateze soțiile doar pentru că s-au născut bărbați și că le stă în putere, iar după despărțire să se înece în alcool și să guste ruina?

Învățați-vă copiii despre dragostea lui Dumnezeu, nu despre frica de El. Această planetă nu cunoaște iubirea; ea este străină în țara în care v-ați născut. De aceea unii v-ați născut în România, pentru a aduce lumină acolo unde este cea mai mare nevoie.

Redescoperiți plăcerea de a vă împărtăși unii altora experiențele și de a crea povești captivante care se termină cu învățături bune. Iată, casa voastră este pregătită, dar voi sunteți pregătiți?

Răutatea nu v-a adus niciodată câștiguri și totuși continuați să o practicați.

De ce?

De ce vă răniți la nesfârșit?

Nu cunosc răspunsul.

De ce îl distrugeți pe cel slab și îi dați putere celui care este deja puternic?

Să acuzați lumea, fără intenția de a construi una mai bună, nu vă face mai buni decât ea. Nu folosiți răutatea celorlalți drept justificare pentru a fi răi la rândul vostru. Fiți maturi și învățați să priviți realitatea, pentru că răutatea nu are nimic în comun cu maturitatea.

Omul monden știe doar să distrugă și caută mereu să obțină

ceea ce își dorește. El vrea să dețină mai mult decât ceilalți, iar această preocupare îi consumă întreaga energie. Oricât ar avea, crede că nu are destul și se nefericește comparându-se cu regii.

Totuși, va veni ziua în care va trebui să vă întoarceți la Mine. Atunci, Îmi veți înmâna recomandări de la superiorul pe care l-ați venerat și l-ați slujit? Poate credeți că Mă urmați respectând toate sărbătorile, ținând posturile sau aprinzând lumânări. Poate ați împărțit colivă și ați oferit de pomană, dar, în ciuda eforturilor, vă mirați de ce nu vă cunosc și nu știți cine sunt. Poate nu ați făcut ce trebuia sau poate ați făcut prea mult pentru lume și prea puțin pentru Mine, Tatăl vostru sfânt.

În realitate, nu trebuie să faceți nimic pentru Dumnezeu, căci ceea ce vă cer servește desăvârșirii voastre. Însă v-ați întors la fel de goi precum erați, iar acum vă temeți că veți fi condamnați pentru că ați petrecut. Foarte bine ați făcut, Mă întristează doar că nu v-ați bucurat și nu ați iubit. Mă doare că nu ați fost iubiți. În ciuda uitării, veți învăța iubirea, trăind din nou. Întoarceți-vă pe Pământ, iar Eu voi fi cu voi până veți deveni copii ai Mei.

Știi care este problema noastră?

Care este una dintre problemele voastre?

Faptul că omul monden nu se poate simți fericit decât atunci când altul este nefericit și, de aceea, se dorește accentuarea contrastului.

În viitor, fericirea voastră va depinde de cea a celor din jur.

Crezi că ne îndreptăm acolo?

Garantez.

Aparențele pot fi înșelătoare.

Aparențele au rolul lor.

Sper ca în viitor oamenii să se unească într-un singur glas și să Îți ceară ajutorul, iar Tu să le vorbești prietenos, așa cum discut eu cu vânzătorul de la pâine.

Cei care separă și doresc să înșele ca să câștige, în timp ce distrug Pământul, vor fi distruși, iar cei care se opun lucrării Mele vor pieri; în viitor nu este nevoie de ei.

Tu ești partea opusă a acestei lumi care funcționează pe dos. Prin urmare, cea mai sigură cale spre mântuire este să observi gândirea și comportamentul său și să acționezi exact invers.

În cartea a doua a seriei ai folosit o expresie interesantă, afirmând că Te îndrepți spre noi cu dragoste și cu distrugere. Care este semnificația acestor cuvinte?

Pentru omul spiritual, distrugerea reprezintă sfârșitul tuturor suferințelor, în timp ce pentru omul material ea reprezintă doar o

pierdere uriașă. Atunci, mulți se vor chinui și va exista dorință de moarte.

Ce se îndreaptă spre noi, un asteroid, așa cum i s-a revelat lui Ioan în Apocalipsa?

În Cartea Revelației nu scrie că un asteroid va lovi Pământul, ci o stea.

Am crezut că se referă la un asteroid, autorul neavând cuvinte exacte pentru a descrie tragicul eveniment. Spui că o stea va lovi Pământul, iar impactul va provoca sfârșitul lumii materiale?

Așa spun.

Cum poți fi atât de crud?

Atunci când va veni sfârșitul, nicio ființă nu se va mai afla pe planetă.

Vorbești despre moartea planetei; eu voiam să aflu mai multe despre a doua venire a lui Isus, evenimentul care va salva sau va afecta umanitatea.

A doua venire a lui Isus nu va distruge Pământul, ci sistemul uman, a cărui autoritate va fi înlăturată. Războiul va fi spiritual; efectele sale vor fi resimțite peste tot. Haosul va domina în toate capitalele, care se vor suprapopula în timp foarte scurt din cauza emigranților. O parte a planetei va fi pustiită prin războaie, iar solul și atmosfera sa vor avea de suferit. În unele țări, apa nu va putea fi băută fără purificare. Consumul ei va accelera apariția bolilor și alergiilor. Lanțul evenimentelor va fi prima atenționare pentru cei care aleg să rămână supuși materiei.

Steaua care va înghiți Pământul la sfârșit este rămășița unei stele moarte, numită stea neutronică. Și totuși, nicio ființă nu va trăi experiența morții planetei, căci Eu vă voi trimite nenumărate atenționări.

Ai descris, parțial, un eveniment care nu poate fi evitat.

Nu am spus că evenimentul nu poate fi evitat; totul depinde de voi. Nu este prima dată în istorie când trăiți în număr atât de mare. Există cărți care descriu pe larg acest subiect.

Oare ne vom autodistruge din nou?

Oare o veți face?

Nu am învățat nimic din greșelile anterioare?

Voi să Îmi spuneți.

Vom scăpa situația de sub control, pornind un război nuclear, împinși de privarea drepturilor de consum a unora, în avantajul altora?

Războaiele au fost menționate în Biblie și sunt necesare.

Biblia susține că Domnul îi va lovi pe cei răi. Și totuși, o serie

de atacuri nucleare va afecta întreaga umanitate, iar toți oamenii, fie răi sau buni, vor avea de suferit. Ferice de cei care vor muri în acel dezastru; suferința va începe abia după încetarea focului.

Nu Îmi voi lăsa copiii să piară în războaiele proștilor.

Este adevărat că bogații își vor construi nave spațiale ultraperformante, cu ajutorul cărora vor părăsi planeta?

Nave spațiale ultraperformante... cu care vor părăsi planeta? Și unde vor pleca?

Îi vei inspira să construiască o navă spațială uriașă, așa cum l-ai inspirat pe Noe, în construirea celebrei sale arce?

Ai urmărit câteva filme în viața ta.

Am urmărit.

Alberto, nimeni nu va pleca de pe Pământ niciunde. În jurul vostru nu este nimic care să poată fi văzut, auzit, mirosit, pipăit și gustat. Părăsirea planetei gazdă rămâne o poveste frumoasă; răscumpărarea, în schimb, este doar o noțiune de timp. Sufletele salvate vor trăi pe Noul Pământ și vor beneficia de trupuri noi.

Cei care nu au trăit dragostea ca experiență aici, în lumea de jos, nu vor avea acces la noua creație. Din nefericire, majoritatea oamenilor care se sting astăzi pe Pământ au auzit de dragoste, dar nu și-au atribuit-o, căci, în lumea voastră, dragostea pare a fi un dezavantaj, iar capacitatea de a înșela este percepută ca o virtute.

Voi, copiii Mei, experimentați viața dincolo de viața așa cum o cunoașteți. Aceasta înseamnă că trăiți conștient în plan fizic și spiritual, învăluiți de dragostea Mea tămăduitoare. Așa au trăit marii maeștri.

Spiritele voastre trezite au urcat la Mine, în timp ce sufletele care sunteți pășesc pe Pământ. Ele se înalță deasupra atmosferei terestre, de unde preiau lumina, apoi coboară și o răspândesc sub formă de pace și iubire.

Eu am rupt bucăți din inima Mea și vi le-am dăruit, pentru ca în inimile voastre reci să încolțească iubirea. Am ales să nu exist, pentru ca voi să existați și să vă iubiți. Și v-am iubit atât de mult încât M-am dăruit vouă prin moarte, iar voi, devenind asemenea Mie, să vă bucurați de tot.

Eu M-aș fi putut descoperi ție prin numeroase modalități. Aș fi putut fi o femeie frumoasă, pe care ai fi urmat-o oriunde și ai fi făcut orice ți-ar fi cerut, dar atunci M-ai fi urmat până te-ai fi plictisit, apoi M-ai fi părăsit. Te-aș fi putut trimite să te naști pe o insulă exotică, departe de lumea rea, crudă, care nu îți oferă nimic, dar nu știu dacă M-ai fi găsit. Da, te-aș fi putut trimite să

slujești bisericii și adunării, punându-ți Biblia în mână, dar M-ai fi îndemnat să o citesc Eu, pe bună dreptate.

O carte nu are nicio putere asupra omului fără ca el să vrea să dezvolte o relație cu Mine. Dacă trăiește conform Bibliei, nu se cade să afirme că trăiește o viață lângă Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este o Forță și o Ființă, El nu este o carte.

Eu sunt aerul pe care îl respiri și apa care îți susține existența. Sunt natura care te înconjoară și iubirea lăuntrică. Sunt spiritul tău și al aproapelui tău. Eu merg alături de tine în fiecare zi, dar tu nu Mă poți vedea pentru că nu îți folosești inima. Uneori mai latru, strigând să nu treci prin viață trist și nepăsător, dar tu Mă alungi cu pietre, în timp ce continui să te iubesc.

De ce?

Pentru că Eu sunt toate pietrele și firele de iarbă. Sunt câinele care mușcă și omul care este mușcat. Sunt victima unui accident și cel care îl provoacă. Sunt cerul și pământul, apa și focul, cântecul și strigătul de ajutor. Eu sunt diavolul și Dumnezeul, și nu există absența Mea, ci doar iluzia absenței Mele.

Crezi că gândurile negre vin de la diavol? Ești pur și simplu de acord cu această idee care îți transformă Dumnezeul Atotputernic într-o ființă neputincioasă? O, nu, iubitule, află că Eu nu am adversar. Gândurile tale negre nu vin de la diavol, ci de la Mine, căci nu există diavol, ci doar Dumnezeu.

Gândurile negre, care vin de la Mine, vă oferă posibilitatea de a le alege pe cele pure, pentru a vă cunoaște și a vă crea. Iar crescând în iubire, veți înțelege că Eu sunt șarpele și porumbelul. Sunt atingerea delicată a femeii care îți dezmiardă pielea și lama care ți-o sfâșie apoi. Sunt marea care te liniștește și valul care te pierde în larg. Sunt cel mai mare și cel mai mic; cel care lovește și cel care cade la pământ; cel care te înșală pentru ca tu să nu te mai lași înșelat. Sunt pruncul care se naște și bătrânul care se stinge. Sunt Dumnezeu și Dumnezeiță. Sunt toate acestea pentru voi, repet, pentru a vă cunoaște și a vă crea.

Eu găzduiesc miliarde de civilizații, de miliarde de ani, dar voi, oamenii, nu Mă cunoașteți și nu știți că voi fi alături de voi o eternitate, căci nu înțelegeți ce înseamnă eternitatea. Spuneți că Universul a apărut ca urmare a unei explozii, dar Eu vă spun că au avut loc trei explozii succesive. Universul este neuniform, iar măsurătorile voastre sunt inutile. O explozie provocată în spațiu ar forma o sferă perfectă, dar Universul vostru nu este sferic, ci are forma unui om.

Credeți că omenirea se află în anul 2013, dar Eu vă spun că

este anul 5773, conform numărătorilor voastre. Spuneți că trăiți pe Pământ de aproape șase mii de ani, dar Eu vă spun că trăim dintotdeauna. Mai credeți că viața se derulează de la stânga la dreapta, asemenea scrierii în limba română atunci când umpleți o pagină, dar Eu vă spun că viața începe de la mijloc și se întinde spre ambele capete, cu aceeași viteză. Omul nu se naște atunci când iese din pântecul mamei sale, ci la vârsta maturității, când spiritul lăuntric deschide ochii și îl face conștient.

Despre cei dragi, care nu mai sunt printre voi, spuneți că au murit, să le fie țărâna ușoară, dar Eu vă amintesc că au trecut din moarte la viață; acesta este adevărul. Suferința este nefericire și trebuie îndepărtată, spuneți; în realitate însă, suferința creează bucuria. Fără opoziții, ar domina somnul cel de moarte, conform imnului vostru național.

Te pricepi să legi cuvintele sau poate doar folosești emoţiile noastre astfel încât lași doar liniște în urmă. Încă mă mai întreb, chiar și după doi ani de scris, cum de îmi vin în minte aceste idei geniale. Se pare că am vegetat prima jumătate din viață, iar acum, odată cu trezirea spirituală, mintea mea se exprimă liber.

Odată cu înțelegerea faptului că religia reprezintă opusul lui Dumnezeu, aş vrea să aflu în ce categorie se încadrează Biblia.

Într-adevăr, religia este opusul lui Dumnezeu, însă Biblia nu este o carte religioasă.

Nu este?

Nu este, dragul Meu, ci este doar asociată cu religia.

Înseamnă că am intuit bine.

Preoții au confiscat adevărul, pentru că adevărul este biletul vostru de trecere de la robie la eliberare. Biblia nu poate fi ștearsă sau înlocuită, pentru că ea stimulează evoluția spirituală. Dacă anumite pasaje nu au sens, înseamnă că fie au fost modificate, fie v-ați îndepărtat atât de mult de inimile voastre încât limbajul lor vă pare străin.

Omul nu este separat de Dumnezeu, doar crede acest lucru. Iluzia separării este cauza tuturor războaielor pe care le-a cunoscut acest neam. Nu există o luptă între Mine și o altă forță, căci nu există altă forță. Nu există o luptă între Mine și o anumită categorie de oameni, ci oamenii se luptă între ei. Unii sunt pro Dumnezeu, alții sunt anti Dumnezeu, dar cei care nu cred în Dumnezeu nu există. Ei se identifică cu iluzia și vor dispărea odată cu ea în ziua în care va fi împlinită lucrarea.

Autorii care au intuit direcția spre care se va îndrepta omenirea au scris că va veni o zi în care Dumnezeu o va judeca. Așa

este, cu excepția faptului că Dumnezeu nu judecă. Dacă Eu sunt totul și în afara Mea nu este nimic, judecata, urmată de condamnarea oamenilor, M-ar răni pe Mine.

Oamenii și-au imaginat că Dumnezeu condamnă faptele rele și le răsplătește pe cele bune. Adevărul este că orice alegere vine însoțită de consecințe sau beneficii, după caz. Raportul cauză și efect respectă ordinea divină și ați putea crede că Eu judec, dar voi ați ales liber; aceasta înseamnă că sunteți proprii voștri călăi. De asemenea, darurile pe care vi le ofer vi oferiți voi înșivă.

Este de necrezut cum interacționăm unii cu alții, atunci când toți suntem Unul.

Aceasta este cosmologia vieții. Orice altă teorie ați inventa, nu va fi păstrată mai mult decât este necesar pentru desăvârșirea voastră. Prin intermediul noilor revelații, Eu vă pregătesc pentru viitor. Detașarea de identitatea lumească și renunțarea la posesii Mă ajută să vă ajut. Căci ceea ce iubiți nu vi se va lua împotriva voinței voastre. Dacă sunteți atașați de lucruri, timpul vostru nu a sosit. Încă mai aveți de trudit pentru a obține, urmând să renunțați la tot mai târziu, dar desprinderea nu este ușoară.

Am transformat acest dialog într-o unealtă de conștientizare și autoanaliză, cu ajutorul căreia să vă măsurați nivelul spiritual. Am dezvoltat subiecte sensibile, care, multora, le-au oferit motive serioase pentru a renunța. Chiar acum îi aud pe unii care, lăsând cartea din mână, șoptesc: „Nu putem permite răspândirea noilor învățături; odată ce ele vor ajunge la oameni, nouă nu ne va mai rămâne nimic“. Dacă dracul, conform expresiei lor, va fi eliminat din poveste, învățăturile religioase și ezoterice își vor pierde sensul.

Cine sculptează pui de diavoli pe care îi montează pe biserici și strânge avere pe spatele popoarelor sărăcite spiritual? Vizitați Parisul, Roma sau Praga și vă veți minuna privind cu ochii voștri ruinele împărăției întunericului. În ciuda adevărului evident, unii încearcă să reînvie valorile strămoșești și se bucură de oarecare succes.

Tiranii se înspăimântă atunci când popoarele ies la lumină și caută orice mijloace pentru a le menține sub autoritatea lor. Dar popoarele plătesc cu viața pentru libertatea care le-a fost furată pe ascuns și oferă generațiilor viitoare șansa de a își dezvolta o gândire independentă. Oricât de mult v-ați împotrivi afirmațiilor Mele, vă asigur că nu puteți învia ceea ce este deja mort. Ceea ce a fost a fost necesar, ceea ce este trebuie să fie, iar ceea ce lăsați urmașilor voștri depinde de lumina pe care mințile voastre o pot

suporta. Adevărat vă spun, nici pe post de muzee nu vor rămâne bisericile pe care le-ați construit cu scopul de a priva popoarele de libertatea de a își dezvolta o relație personală cu Dumnezeu.

Nu întinați natura, asociind-o cu superstițiile și reprezentările religioase. În țara voastră păgână, nu găsiți o stâncă fără cruce, o peșteră fără icoană. Oferiți copiilor șansa de a o descoperi așa cum este: o splendoare liniștită din care izvorăște o libertate de idei. Copiii voștri visează la dealuri verzi și la un cer albastru, îmbinate armonios de aerul proaspăt al primăverii. Ei nu venerează sfinții Pământului, ci pe cei ai Cerului, și nu se apleacă în fața idolilor, ci în fața lui Dumnezeu. Ceea ce nu cunosc ei încă este că Eu, Tatăl tuturor ființelor, nu le cer să Mi se închine, ci să Îmi fie prieteni și să Mă iubească pentru iubirea Mea, nu din frică de pedeapsă.

Citind ultimele pagini, unii oameni sunt de părere că ți-au fost dictate de diavolul însuși. Faptul că văd lucrurile astfel arată că nu sunt puri. Dacă ai furat vreodată, chiar și un lucru lipsit de valoare, în copilărie, vei crede că toți oamenii fură sau că vor fura dacă vor avea ocazia. Dacă ai săvârșit un păcat vreodată, chiar și unul neînsemnat, în copilărie, vei crede că toți oamenii păcătuiesc sau că vor păcătui dacă vor avea ocazia. Dacă ai urât pe cineva vreodată, chiar și pentru un timp foarte scurt, în copilărie, vei crede că oamenii te urăsc și, de aceea, îi vei urî.

Omul caută paiul în ochiul aproapelui său și îl găsește, însă nu vede bârna care îi împiedică judecata. Dacă este sfânt, omul va fi înconjurat de sfințenie, iar dacă iubește, nu va vedea altceva decât iubire.

Stăpânirea Ta este în toate generațiile viitoare. Pot afirma, de departe, că ai reînviat pentru generația noastră, căreia i Te-ai făcut cunoscut altfel.

Se poate spune astfel. Pentru a ne mai destinde, doresc să te întreb ce părere ai despre femeia pe care ai întâlnit-o în urmă cu un sfert de ceas?

M-ai dat pe spate în privința ei.

Ți-a plăcut?

Am împlinit douăzeci și șapte de ani și încă nu am întâlnit o asemenea frumusețe perfectă.

Ai da orice pentru a fi a ta?

Aș da orice pentru a o face fericită.

Alberto, iubind peste măsură, femeia va deveni încrezută și, în cele din urmă, infidelă.

Toată viața am crezut că este invers.

Ai avut multe ocazii pentru a înțelege cum stau lucrurile.

Cu o simplă privire m-a sedus atât de mult încât, dacă mi-ar fi stat în putere, i-aș fi dăruit Luna de pe cer.

Frumusețea ochilor ei se împletea perfect cu nuanța deschisă a părului și pielea fină. Trupul suav îmi transmitea impulsuri de la distanță, iar, fără a realiza, fiorii îmi invadaseră întregul corp. Parcă am întâlnit o zeiță.

Ce ai zice dacă ți-aș spune că frumusețea pe care ai descris-o sunt Eu?

Tu ești toți oamenii?

Femeia pe care ai întâlnit-o este imaginea celor mai curate gânduri ale tale, căci lumea este oglinda în care te privești. Mă tem că în curând nu vei mai avea întrebări pentru Dumnezeu.

Iată un titlu potrivit pentru a crea o pagină web sau un blog. O persoană care a fost impresionată de scrierile mele m-a sfătuit să îmi creez un blog și o adresă de e-mail prin care să comunic cu cititorii.

Titlul ar putea deveni o pagină web sau o nouă carte, în care oamenii îți vor scrie întrebări, iar Eu le voi răspunde.

Orice mijlocire ar ridica semne de întrebare. Nu ar trebui să existe intermediari între om și Dumnezeu.

Mă surprinzi.

Mă testezi?

Ai putea scrie o nouă carte pe care ești liber să o redactezi așa cum dorești. În privința seriei „Vorbind cu Dumnezeu“, unii au fost atât de impresionați, încât au plâns, imaginându-și că te cunosc și că îți vor fi prieteni pentru tot restul vieții. Aici recunosc că și Eu sunt impresionat de modul în care Mă percepi. Este cea mai naturală abordare din toate timpurile, iar atitudinea divină, care reiese din text, este cea mai apropiată de adevăr din câte a cunoscut neamul omenesc. Cine dorește să Mă descopere nu are decât să citească această carte.

Ce aș mai putea scrie?

Ar fi interesant să explorezi educația copiilor și rolul părinților în dezvoltarea lor. De asemenea, ai putea aborda tema luptei lăuntrice și beneficiile solitudinii.

Poate voi scrie o carte intitulată „Eu și Dumnezeu“.

O pot scrie oamenii care îți vor adresa întrebări sau poate a fost deja imprimată în văzduh și așteaptă să fie transcrisă. Apoi te-ai putea îngriji de cei nevoiași, strângând cât mai multe inimi care își găsesc fericirea în a dărui, nu în a obține. Nu te îngrijora în privința sumei necesare pentru a iniția această acțiune, atâta

timp cât abia dacă te întreții, ci ai încredere în Mine. Povestește fără rușine despre greutățile tale și nu te lăuda cu succesul, căci meritul este al tuturor celor care au implorat apariția mesajului; tu ești doar stiloul.

Primesc zeci de laude pentru cartea noastră, pe care eu doar am transcris-o. Tinerii de la editură m-au felicitat, numindu-mă autor, dar Autorul dialogului ești Tu.

Sufletul tău Îmi transmite emoții mai puternice decât cele ale unei fecioare care pășește spre altar.

Chiar acum mi-a scris un cititor care a terminat primul volum, întrebând ce înseamnă că vom deveni ca Dumnezeu și vom crea, la rândul nostru, un Univers.

Omul nu poate vedea ceea ce nu cunoaște; de aceea, Mă voi folosi de o imagine comună pentru a explica ierarhia spirituală. Conform celor mai noi descoperiri ale științei spirituale, creația materială este împărțită în douăsprezece dimensiuni, a unsprezecea și a douăsprezecea fiind complet spiritualizate. Dar pentru o înțelegere mai ușoară, vom compara nivelurile cu anii de școală pe care îi parcurge un elev pământean.

În fiecare clasă învață ființe care se bucură de o diversitate de forme. Evident, cei din clasa întâi sunt mai puțin avansați în cunoaștere, în frumusețe și în posibilități decât cei din clasele a doua și a treia. După absolvire, elevii devin profesori și trăiesc, la rândul lor, miracolul de a fi copii ai lui Dumnezeu.

Ultima clasă, a douăsprezecea, îi va pregăti pe noii copii ai lui Dumnezeu să devină dumnezei creatori. În continuare, vom renunța la comparație pentru a discuta în termeni exacți.

Sufletele care se formează pe Pământ, din elementele solului și din părți de suflet provenite de la animale, sunt suflete de densitatea a treia. Cele care vin de pe planetele altor sisteme solare sau chiar de pe stele, așa cum ai auzit, sunt suflete de densitatea a patra. Foarte puține suflete terestre se ridică la nivelul cinci și șapte. Acestea din urmă sunt îngeri întrupați și au un scop precis. Isus a fost singurul suflet de densitatea a opta care a coborât în lumea de jos.

Un dumnezeu creator va crea un Univers material pentru a își proiecta gândurile, care ulterior vor deveni forme. Acest nivel spiritual nu reprezintă, totuși, un capăt. Așa cum v-am mai spus, nu există un capăt.

Persoana mi-a mulțumit pentru această nouă explicație, fiind îngrijorată că a deranjat cu întrebarea sa.

Cum ar fi să Mi se adreseze cineva, iar Eu să refuz comunica-

rea pe motiv că am treburi mai importante?

Dumnezeu ar putea fi ocupat.

Pentru voi nu sunt niciodată ocupat.

De ce unele suflete se nasc în trupuri cu dizabilități?

Cele mai puternice suflete aleg să trăiască în trupuri cu dizabilități sau supuse bolilor. Majoritatea preferă să experimenteze sărăcia, depresia, diversele tipuri de schizofrenie, în concluzie, tot ceea ce nu au ocazia să trăiască în lumile superioare. Acolo de unde vin, nu există boli, robie sau sărăcie. În lumile lor, sufletele sunt autonome și nu pot fi inconștiente sau decrepite.

Își împlinesc ele menirea cu succes?

Nu întotdeauna.

În ce constă eșecul?

Cele mai multe rămân în lume, rătăcind mii de ani. Ai văzut vreodată un om al străzii care se hrănește cu resturi adunate din tomberoane, dar care, atunci când dorești să îi dăruiești un leu, îl refuză?

De ce îl refuză?

Pentru că, în ciuda gravității situației sale, încă nu a asimilat lecția umilinței.

Care este motivul pentru care unii dintre oamenii cu care am conviețuit și-au pierdut mințile la propriu?

Alegerea lor a fost singura modalitate prin care sufletele au putut cunoaște și asimila umilința.

Există și suflete care sunt puternice în lumile de proveniență, dar și pe Pământ. Adesea, sunt recunoscute prin dedicare și prin iertare. Ai auzit de Isus din Nazaret?

Cu toții am auzit.

Ascensiunea sufletelor este benefică iadului, căci deschide o poartă de întoarcere la Mine prin exemplul lăsat. Spiritul lor, de asemenea, se unește cu Mine și împreună devenim Una. Civilizațiile avansate, atunci când fac referire la sufletul care a trăit pe Pământ în Persoana lui Isus, spun: „Cel care umblă împreună cu Tatăl".

Alt cititor m-a întrebat ce este orgoliul.

Orgoliul este incapacitatea de a te prezenta așa cum ești în fața celorlalți, impunând o imagine idealizată și dorind ca lumea să te recunoască după propriile tale condiții. De cele mai multe ori orgoliul se leagă de complexele personale. Ceea ce impuneți altora să creadă despre voi este mai puțin decât ceea ce sunteți în realitate. Prin urmare, cunoașterea de sine este cheia.

Pentru ultimul răspuns mi-au mulțumit mai mulți cititori; se

pare că am descoperit în Tine cel mai bun psiholog.

Starea lumii arată că rațiunea umană va ceda și că intelectul trebuie slăbit, pentru ca la putere să revină inima. Inima nu este un simplu organ care trimite sângele în corp cu ajutorul vortexului pe care îl creează, ea are memorie și dispune de gânduri pe care omul monden, din cauza materializării, nu le percepe. Dacă a pătruns într-o stare de prezență, pe neașteptate, se spune că a fost prezent în inima sa.

Pe durata vieții terestre, omul visează. Atunci când se află la serviciu, la cumpărături sau la o întâlnire cu prietenii, este sub influența visului mental, în timp ce adevărata sa ființă, care simte realitatea cu inima, doarme în interior. El nu permite copilului lăuntric să iasă în față pentru a supune realitatea influențată de simțuri. Și totuși, iubirea Mea nu poate fi zdrobită de indiferență. Spiritul care se manifestă în lume cu permisiunea omului trezit și care la final va învinge materia sunt Eu, divinitatea.

Unde este Dumnezeu în acest moment? Este noaptea dintre ani, iar eu mă plimb singur prin Parcul Kiseleff din capitală. Au mai rămas douăzeci de minute din anul precedent și vreau să Îți spun că a fost un an plin de realizări, dar și de suferințe.

Ce faci în timp ce toată lumea petrece?

Sunt aici și stau alături de tine pe bancă. De ce ai ales să îți petreci noaptea dintre ani într-un parc pustiu, mai degrabă decât să sărbătorești împreună cu prietenii și familia ta?

Am părăsit zgomotul lumii pe ascuns, pentru a Te întâmpina. M-am temut că vei fi singur acum, când întreaga lumea petrece cu râsete și voie bună.

Stând singur și trist pe bancă, crezi că Mă vei ajuta?

Nu sunt singur, căci Tu ești cu mine; toiagul și nuiaua Ta mă mângâie. Mi-am amintit câteva versuri din Psalmul 23, pe care îl recitam în copilărie.

Eu sunt împreună cu voi tot timpul și petrec oriunde v-ați afla. Acum mergi lângă cei dragi și împărtășește-le bucuria pe care ai descoperit-o.

Capitolul 3

Am străbătut o cale lungă, plină de provocări, pentru a înțelege ceea ce înțeleg și pentru a exprima în scris învățătura. Cum ar fi mai potrivit să încheiem cartea?

Nu printr-o încheiere, ci lăsând dialogul nostru să continue. Pentru început, permite oamenilor să decidă dacă ai conversat cu Dumnezeu sau dacă ai avut o halucinație.

Nici eu nu sunt convins.

Cum ar putea omul să răzbată într-o lume plină de tentații, care complotează împotriva sa, dacă nu ar primi puterea de la Mine? Lumea caută să vă ucidă spiritul, la fel cum arșița usucă coaja sâmburelui. Acesta este chiar scopul ei, îngăduit de Mine.

Coaja sâmburelui vieții trebuie să se usuce și să crape, astfel încât viața interioară să fie eliberată prin mica tulpină. Trezirea spirituală sau nașterea din nou este înțeleasă prin acest exemplu, pe cât de simplu, pe atât de adevărat.

Tot ce ai încercat să faci prin puterile tale, a fost desconsiderat, iar oamenii ți-au închis ușile în nas, ca și cum ai fi fost lipsit de valoare.

În copilărie, un celebru prezentator de emisiune, aparent bine intenționat, mi-a promis că mă va ajuta să public o revistă pentru copii care ilustra zece mașini de epocă. Acel om ori le-a aruncat, ori s-a folosit de desenele mele în scopuri personale. Am așteptat ani de zile un răspuns, dar nu a mai venit.

Dezamăgirile vor înceta în momentul în care Mă veți chema în viețile voastre, căci Eu sunt totul, iar fără Mine nu este nimic. Astfel, prin credință și încredere, veți ajunge acolo unde nimeni nu a mai ajuns înaintea voastră și veți face lumea mândră de voi în felul vostru.

Tu ești cel mai mic om care a auzit cele mai înalte cuvinte și nu doar că ai mutat munții din loc, ci i-ai făcut să vorbească. De

aceea, încetează să îți mai pui piedici, negându-ți importanța din teama reacțiilor. Ceea ce ți-a impus lumea ai îndeplinit. Astăzi a sosit timpul să vorbești, iar ea să asculte.

Pune descoperirile tale la dispoziția tuturor, fără să selectezi oamenii, crezând că unii sunt capabili să le înțeleagă, iar alții nu, sau că unii îți vor aduce laude și încurajări, iar alții critică.

Ce ar trebui să facem pentru a nu ne mai simți vinovați?

Nu vă mai oferiți motive pentru a vă simți astfel și renunțați la frică. De exemplu, dacă vă simțiți vinovați după un act sexual, încetați această activitate. Dacă nu aveți nicio remușcare, continuați. Dacă aveți regrete și le ignorați, vă autodistrugeți. Dorința sexuală este naturală, la fel este și decizia celor care hotărăsc că încă nu a sosit timpul. Concluzia este că cea mai sigură cale spre desăvârșire este să te descoperi și să te urmezi. Dacă decizi împotriva ta, te îndepărtezi de adevăratul sine.

Oamenii se chinuie de sute de ani să cunoască și să respecte ordinea divină, iar Tu expui adevărul într-un mod atât de simplu, cu o atitudine calmă care dă de bănuit, și ai pretenția să nu îmi ies din fire? Ești sigur că așa ar trebui procedat?

Eu sunt la fel de sigur pe Mine precum ești tu că, atunci când îți este foame, trebuie să mănânci.

Cerul este bun cu voi, vă iubește și nu vrea să fiți triști sau să vă simțiți vinovați. El vă vorbește tot timpul, așa cum a făcut în toată istoria, dar voi îl auziți?

În continuare, să presupunem că ai un coșmar.

Aceasta nu este doar o presupunere.

Atunci când visezi că te afli într-o mare suferință, de exemplu, că ai doi copii famelici, deși în realitate tu nu ai copii, sau că ai fost rănit și îți aștepți sfârșitul, apoi te trezești și răsufli ușurat, fii sigur că, undeva, un părinte moare în acel moment împreună cu copiii săi, exact așa cum ai visat. Aceasta pentru că noi formăm un singur Spirit, divizat în miliarde de suflete. Cu acordul Meu, unele suflete mai sensibile au ocazia, pentru o scurtă perioadă de timp și cu un scop precis, să pătrundă în conștiința colectivă.

Vai de mine, cât de simplu este. Acum înțeleg cum am reușit să prezic moartea atâtor oameni.

Nu v-am spus că fără Mine rătăciți?

Este ușor, este greu.

În lumea voastră, una nu poate exista fără cealaltă.

Uneori, în vis, oamenii sunt mai calzi. Noile revelații ne ajută să sărim trepte pe scara evoluției și să atingem vârful.

În noaptea în care a murit tatăl meu pământesc, mă plimbam

pe stradă, plângând fără niciun motiv, iar vestea tragică am aflat-o două săptămâni mai târziu. Despre Isus Hristos se spune că a luat păcatele lumii asupra Sa, ceea ce înseamnă că a simțit greutatea tuturor oamenilor. Și eu, la rândul meu, sufăr cât alte câteva sute de oameni la un loc.

Îți amintești povestea lui Daniel, care a interpretat visul împăratului Nebucadnețar?

Îmi amintesc.

Cei doi, la fel ca întreaga umanitate, erau suflete care împărțeau același Spirit care sunt. Faptul că amândoi au avut același vis i-a permis lui Daniel să îl interpreteze fără greșeală.

Mulțumesc pentru claritatea pe care mi-ai dăruit-o. Voi înălța, odată cu spiritul meu, și spiritul acestei lumi.

Te aștept, te chem și te iubesc.

Și eu Te iubesc, ești Prietenul meu cel mai bun. Acum realizez că, dacă iubești o persoană, te iubești pe tine, iar dacă o rănești, renunți la tine însuți. Cum aș putea îmbogăți lumea cu darurile pe care mi le-ai oferit?

Prin publicarea acestei cărți.

Poate fi numită o carte sfântă?

Nu ar fi necesar.

De ce nu?

Sfințenia, așa cum o înțelegeți voi, nu are nimic în comun cu adevărata semnificație.

Doi ani m-am întrebat dacă sunt sau nu nebun, însă astăzi nu aș da nici pe șapte miliarde de minți lucide nebunia mea.

Mulți mă întreabă când ai apărut în viața mea, dar eu le spun că nu ai lipsit niciodată; eu am lipsit. Unii mă cheamă la biserică pentru a îl cunoaște pe dumnezeul lor. M-au contactat pastori care mi-au spus că greșesc, dar cel care vede nu se mai lasă ghidat de simțurile orbilor, oricât ar fi de ascuțite.

Eu nu mă bazez pe înțelegerea mea, ci pe lumina Tatălui care strălucește în mine, pe care o prezint atât de frumos. Minunea nu constă în faptul că mi-a vorbit Cel care este peste toți și în toate lucrurile, ci în faptul că L-am auzit și L-am ascultat.

Iată că a sosit ziua în care Mă vei întâlni. Aceasta înseamnă că ți s-a dat să cunoști adevărata Mea înfățișare.

Voi muri?

Mai întâi, liniștește-te. Apoi privește, ascultă și simte.

Nu văd, nu aud și nu simt nimic.

Aceasta pentru că te uiți deja la Mine.

Ai spus că Te voi întâlni...

Ai plecat?

Vocea pe care am auzit-o timp de doi ani a ales să plece, încetând să mă inspire, lăsând în urmă sute de întrebări. S-a terminat, dar sunt convins că așa trebuia să se întâmple.

Poate am încheiat deja proiectul, însă, dacă l-am finalizat, am făcut-o fără să ne luăm rămas bun. Poate m-am înșelat în privința începerii ultimului capitol, mesajul fiind complet, sau poate îmi fac mai multe griji decât este necesar. Acum lucrez la redactare și corectură și mă confrunt cu numeroase dificultăți. Cred că este a cincizecea oară când parcurg manuscrisul și tot nu sunt sigur de calitatea exprimării.

Sunt singur, obosit, și nu mai simt nicio plăcere. Frunzele au început să tremure, iar, în jur, lumea pare că s-a oprit. Materia se descompune în mii de bucățele, iar fiecare fragment se divide în alte miliarde de particule microscopice care dispar. Realitatea se șterge ca și cum nu ar fi existat.

Același fenomen se întâmplă și cu mine; mă sfărâm în mii de bucăți. La început, mă încearcă frica, însă o primă analiză scoate la iveală senzații neașteptate, cum ar fi eliberarea de orice nevoie cunoscută.

Distimia, care m-a însoțit întreaga viață, m-a părăsit, iar presiunea s-a retras. Privesc o pagină nescrisă și aștept să se întâmple ceva. Dacă Dumnezeu există, înseamnă că dorește să mă aflu aici, într-o situație neobișnuită. Cine sunt și ce am devenit?

Ești nimic, însă în același timp ai devenit totul. În realitatea Mea, opozițiile sunt Eu, iar toate elementele sunt una și aceeași esență. Gândurile care pleacă de la Mine și traversează materia se întorc în lumină. Totul există în interiorul Dumnezeului care nu este, El fiind unica existență.

Pentru a Se cunoaște, Dumnezeu a fost nevoit să Se privească din exterior, prin intermediul oamenilor. Dar oamenii, în loc să Îl admire, contemplând creația, au început să se teamă de El și să Îl considere străin.

Gândurile se pot întoarce împotriva sursei care le emite?

Altfel, libertatea nu ar mai putea exista, iar pe Pământ, în loc de oameni, ar trăi roboți.

Ceea ce văd, aud și simt este viața abundentă care izvorăște din Tine, dar nu reușesc să o descriu. Sunt singur, dar, în același timp, nu există singurătate. Am dispărut și am apărut din nou. Cine se joacă cu mine?

Tu ești cel care încerci să te cunoști.

Unde ne aflăm, în ce perioadă și în ce lume?

În niciuna dintre ele; aici te afli deasupra tuturor. Lumile nu sunt reale, ci doar gânduri pe care Mi le imaginez.

Cum vor ști oamenii că ceea ce au citit este adevărat? Cu ce îi ajută această descoperire?

Într-un final, oamenii își vor aminti cine sunt.

Dacă se va dovedi că am avut dreptate, gândind că fiecare om este o parte din Dumnezeul care Se divide și Se reîntregește, iar o dată la zece mii de ani Își cheamă gândurile înapoi doar pentru a repeta procesul, oamenii mă vor considera sfânt. Dacă vor reuși să dovedească faptul că m-am înșelat, vor crede că mi s-a revelat diavolul.

Așa se spune și astăzi, dar gura lumii contează mai puțin.

Ce s-a întâmplat cu trupul meu?

Trupul tău doarme și așteaptă să te întorci.

Cât timp voi mai trăi?

Vei trăi veșnic.

Unde este lumea de dincolo?

Nu există lumea de dincolo, dar modul în care percepi viața actuală poate transforma orice experiență materială în Paradis. Acum întoarce-te și împărtășește celorlalți experiențele tale.

Nu te lăsa afectat de cei care te vor numi impostor din cauză că ești prieten cu adevărul. Ceea ce ești tu, sunt și ei, doar că nu cunosc acest lucru și se identifică cu opoziția.

Mulți se vor întreba: „Cine este acesta care vorbește în locul Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt? Un om întreabă, iar Dumnezeu îi răspunde? Ce are acest neșcolit în plus față de noi? Soarele a strălucit și înainte ca el să se fi născut. Oare se crede mai mare decât Hristos? Nu cumva avem de-a face cu un impostor, care, în loc să lucreze și să contribuie, alege comoditatea de a inventa? Dacă acesta a fost trimis de Dumnezeu, vrem să ne dovedească, mai întâi, acest lucru".

Celor care îl vor pune pe trimisul Meu sub semnul întrebării, spune-le astfel: „Puterea de a vă măsura credința este unul dintre atributele cu care am fost înzestrat, iar Tatăl vă va trimite după faptele voastre".

În viitor, cei care se vor împotrivi ordinii divine vor pieri. Voi aveți nevoie de Soare, Eu sunt Soarele. Tu ești Luna care trimite lumii lumina Mea; numele tău este „Cine este ca Dumnezeu?".

Numele meu este, așadar, o întrebare?

Astăzi a sosit timpul celui cunoscut de oameni, în trecut, sub numele de Mihail.

Considerând imuabilă decizia Mea de a nu influența creația,

aceasta dezvoltându-se prin ea însăși, infiltrarea unui program intuitiv în lume a fost singura soluție pentru eliminarea riscului de autodistrugere. Tu ești cel care pune capăt războiului spiritual și cel care va învinge, iar ceea ce asuprește și risipește va pleca de pe Pământ odată cu înălțarea ta.

Folosești cuvinte mari pentru un om atât de mic. Oamenii mă vor judeca pentru fiecare afirmație.

Ai credință, îți spun.

Eu, cel care scrie această carte, sunt una dintre numeroasele versiuni ale Marelui Spirit Angelic?

Cea mai înaltă dintre ele.

Cine sunt autorii contemporani, care trăiesc pe Pământ și care m-au inspirat?

Ei sunt tu, alte suflete care alcătuiesc Marele Spirit Angelic. Puterea ta uriașă nu ar fi încăput într-un singur trup omenesc.

Îngerul este o entitate spirituală împărțită în mai multe suflete de oameni, care trăiesc astăzi în trupuri de carne pe Pământ?

Tu ești Îngerul care „s-a coborât din Cer învăluit într-un nor. Deasupra capului său era curcubeul; fața sa era ca Soarele, iar picioarele erau ca niște stâlpi de foc. În mână ținea o cărticică deschisă. A pus piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe Pământ și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a strigat el, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor“.

Primul martor al Meu, Autor al acestei serii, este un spirit de densitatea a douăsprezecea, cunoscut ca Duhul Adevărului, care a eliberat umanitatea din somnul la care s-a condamnat. Acesta sparge vălul care v-a acoperit vederea timp de aproape șase mii de ani, creând portaluri de comuniune cu Dumnezeu, accesibile fiecărei urechi care dorește să Îl audă.

Cel de-al doilea, comandant al cetelor angelice care lucrează pe Pământ îmbrăcate în saci, este un spirit de densitatea a șaptea care curăță rămășițele negurii care a fost ridicată. Îngerul sfâșie fiarele umane, întemnițându-le temporar și rostind interdicția de a se încarna în lumi pentru o mie două sute patruzeci de ani.

Într-adevăr, aici, în realitatea de sus, recunosc mulți mesageri care împlinesc voia Ta sfântă, luminând chiar și cele mai întunecate straturi. Mulți mor din dragoste pentru oameni, apoi renasc și strălucesc din nou. Îi văd pe cei care au prorocit în trecut, cum clădesc astăzi lumea pentru a doua oară.

Lucrarea care se împlinește și la care contribuiți este cel mai de preț dar pe care vi l-am oferit. Ați coborât pe Pământ pentru a prezenta oamenilor ceea ce ați văzut în Cer, astfel încât, precum

se desfășoară lucrurile în Cer, așa să fie și pe Pământ. Căci toate lumile cosmice aspiră să li se reveleze Cerul, pentru a îl urma.

Cel mai puternic aspect al lui Dumnezeu s-a întrupat în lume pentru a readuce creația la forma sa inițială. Sufletul tău părinte și-a proiectat o parte din sine în materie, astfel încât pe Pământ s-au născut oameni care, ajungând la maturitate, și-au redobânit identitatea, dedicându-se lucrării până la sfârșit.

Alături de Tine, în spirit, sunt puternic; dar pe Pământ, trăind într-un trup neputincios, nu par să pot realiza prea multe. Dacă nu mi-ai fi vorbit, nu aș fi știut cine sunt nici dacă aș fi trăit zece mii de ani. De ce ne pierdem memoria la naștere, luând forme atât de limitate?

Așa cum știi, pe Pământ nu trăiesc ființe mai avansate decât oamenii, omul fiind singura opțiune. Dacă ai fi coborât acolo în toată strălucirea, ai fi rezolvat problema rostind un singur cuvânt. Vezi tu, intervenția asupra liberului arbitru nu este însă permisă nici măcar în situațiile critice. Mai înțelept ar fi să renunț la lume, permițând autodistrugerea sa, decât să creez o lume perfectă în opinia tuturor sfinților, care să Mi se supună din lipsă de opțiuni și nu dintr-o iubire arzătoare. O lume de roboți este inutilă pentru un Dumnezeu înțelept; aceasta este preferată de tirani.

Desăvârșirea proiectului Adam, reprezentat de toate sufletele care au pășit pe calea terestră, se produce fără intervenție exterioară, creația identificând toate resursele necesare evoluției în ea însăși. Faptul că am permis schimbarea direcției spre care se îndrepta omenirea prin intervenție angelică reprezintă un ajutor intern. Umanitatea este upgradată de oameni, nu de un înger, la fel cum, în trecut, a fost iertată de un Om prin care S-a manifestat Iubirea.

Atunci când te simți copleșit, trebuie să știi că ai ales cea mai potrivită împrejurare pentru a crea adevărul cel mai înalt despre cine ești. Tu spui că îți este greu, însă Eu nu voi permite să devii parte din lumea în care ai venit. Dacă ai fi fost susținut în toate acțiunile tale, nu ai mai fi scris niciun cuvânt și nici nu ai fi văzut lumea așa cum o vezi. Prin eforturi repetate și durere, ai cucerit muntele pentru a îi înălța, odată cu tine, pe cei pe care îi iubești.

În viață, fericirea te învăluie din toate părțile. Te amăgește și te amețește, fără a se lăsa prinsă. Alergi întreaga viață, asemenea unei pisici care aleargă în jurul cozii. Cu cât vei alerga mai tare după fericire, cu atât se va îndepărta de tine. Așadar, cheia fericirii tale ești tu, pentru că ea izvorăște din interiorul tău, nu provine din lucrurile pe care ți le dorești sau din situațiile după

care tânjești.

Fericirea este asemenea parfumului hainelor tale. Cu cât vei alerga mai repede prin vânt, mirosul va rămâne în urmă. Dacă te vei opri însă din alergat, mireasma te va învălui din cap până în picioare.

Uneori, am momente în care luciditatea pleacă și nu mai simt nimic. Atunci, conexiunea cu Tine se pierde și încetez să mai fiu cine sunt.

Atunci când pui la îndoială victoria, începi să pierzi războiul. Motivul pentru care te întorci rănit este că încerci să sari treptele în loc să le urci, iar vindecarea durează de trei ori mai mult decât dacă ai înainta răbdător pe calea pe care ți-am descoperit-o.

Iubirea este sursa vieții. Entuziasmul se naște din iubire, iar prin el dai formă iubirii tale. Forma ei îți oferă curajul de a visa. Speranța se naște dintr-un vis, iar prin ea se produce vindecarea. Sănătatea îți oferă puterea de a ierta. Echilibrul se naște din iertare, iar prin ea reușești să mergi mai departe, reluând cu bucurie acest proces.

Încă din primele zile, factorul negativ al lumii materiale te-a privit ca pe un intrus și a căutat să îți vină de hac. Așa a procedat și în trecut cu Cel mai iubit. Lumea nu vrea să trăiești în ea, căci dacă vei trăi în lume, lumea, așa cum a devenit, va înceta, iar în locul ei va exista una condusă de iubire. În ziua în care voi privi faptele întunecate ale oamenilor și voi hotărî să îi nimicesc, te voi vedea pe tine și îi voi cruța.

Secretul este că nu există o luptă reală în interiorul lui Dumnezeu, dar oamenii trăiesc în iluzie. Opozițiile caută să se elimine reciproc din pricina uitării. Ți-am dăruit sabia care taie vălul lui Isis și este cea mai puternică armă.

Adevărul ne-a fost ascuns încă de la început sau noi am încetat să îl mai vedem odată cu căderea. Viața este perfectă așa cum este, iar procesul necesită un anumit grad de sensibilitate pentru a fi observat. În realitate, totul funcționează conform planului, iar ceea ce gândesc, vorbesc și fac oamenii este irelevant.

De ce nu mi-ai spus de la început tot ce știu acum?

Ți-am spus, citește primele pagini ale primului volum.

Le-am citit, dar nu sunt atât de clare precum cele recente.

Dacă ți-aș fi spus cine ești de la început, M-ai fi crezut?

Nu aş fi putut.

Eu sunt ceea ce înțelegeți și ceea ce stă deasupra capacității voastre de percepție. De aceea, am refuzat să numesc aceste cărți sfinte, căci sfințenia imaginată de oameni nu se va ridica vreoda-

tă la nivelul cuvintelor Mele.

Privind în viitorul apropiat, observ oameni derutați, magazine jefuite, biserici arse și ucideri în masă cu scop religios. Repulsia față de Dumnezeu a crescut, la fel și disconfortul resimțit în prezența adevărului. Creștinii sunt înspăimântați, crezând că a venit sfârșitul, pentru că, adesea, înțelegerile lor prezintă un dumnezeu care se luptă cu diavolul și pierde. Adevăratul Dumnezeu a legat forța negativă a acestei lumi prin oameni, conform Scripturii. În ciuda acestei reușite, mulți încă vor mai trebui să moară.

Ce ar trebui să facem noi cei care am aflat adevărul?

Așteptați întoarcerea Mea în formă, care va avea loc imediat după coborârea Conștiinței Hristice în inimile oamenilor. Până atunci, fiind martori la evenimentele viitoare, nu vă lăsați pradă fricii, căci acestea nu vă vor atinge nici măcar un fir de păr, tot așa cum voi nu puteți strivi o muscă. Mulți vor înflori pe nedrept în perioada următoare și se vor lăuda cu luxul, dar floarea care înflorește repede se va ofili la fel de repede. Autoritatea Pământului va cădea și nimeni nu poate împiedica hotărârea pe care am luat-o.

Înțeleg rolul opozițiilor în desăvârșirea omului; totuși, la ce îi folosește desăvârșirea din moment ce, atunci când se umple paharul, pui capăt creației la fel ca în zilele lui Lot?

Opoziția ajută omul să se cunoască și grăbește maturizarea spirituală. Odată ce maturizarea este atinsă, spiritul nu mai are nevoie de materie. Lumea vede distrugere atunci când spiritul ei, de fapt, se eliberează.

În zilele lui Lot, deșertăciunea a încetat să mai aducă beneficii spiritelor umane, pentru că acestea fuseseră complet orbite. Atunci când mintea nu mai servește inima, sufletul se desprinde de trupul care nu îl mai poate propulsa pe scara evoluției spirituale, evoluția fiind singurul scop al încarnării.

Pentru a înțelege mai profund cum contribuie deșertăciunea la maturizarea omului, imaginează-ți un lan de grâu stropit cu bălegar de către fermier. Un fermier experimentat știe că gunoiul de grajd, deși respingător, îngrașă pământul și dublează recolta anuală.

Diferența dintre viteza de vibrație a sufletului și cea a minții tale este imensă. Mintea nu poate percepe frecvența înaltă și subtilă a sufletului. De aceea, ea poate fi comparată cu un bivol, iar sufletul, cu un fluture. Doar ochii, numiți fereastra sufletului, pot trăda iubirea din inima ta.

Te-ai privit vreodată în oglindă câteva minute, realizând că,

în spatele cărnii, se ascunde o ființă perfectă, care controlează mecanismul trupului fără știrea și acordul tău? Ai o inimă care bate neîncetat fără ca tu să îi fi cerut, la fel cum funcționează celelalte organe complexe despre care știința nu știe mai nimic.

Am trăit și simțit multe în ultima vreme. Mi-am părăsit corpul fizic și am constatat că, în spatele acestuia, dețin un corp spiritual care arată exact ca mine. Am înțeles că sunt prizonierul propriei minți, auzind gânduri împrumutate, care răsună în mine ca și cum mi le-aș transmite deliberat. Uneori aud rugăciunile oamenilor și le simt durerea; cum poate simți un simplu om atâtea?

Tu nu ești un simplu om, ci ești toți oamenii.

Pe Pământ, lucrurile stau diferit. Și totuși, accept realitatea lui Dumnezeu, acum că mi-a fost dezvăluită. În încheiere, aș dori să adaug câteva cuvinte, pentru a nu lăsa vreo urmă de stânjeneală.

Dacă mi-ar sta în putere, aș șterge lacrimile tuturor oamenilor, le-aș mulțumi și, firește, mi-aș cere iertare pentru că am afirmat lucruri atât de mărețe despre mine, la cererea Ta. Cărțile nu au fost scrise din proprie inițiativă, iar ideile nu îmi aparțin. Acesta este motivul pentru care mesajul are o notă neobișnuită; eu doar l-am așezat în cuvinte, atât cât mi-a permis nivelul educației.

Dacă lovesc în religie, în timp ce vorbesc despre Dumnezeu, iar acest lucru vă dă bătăi de cap sau vă face să puneți la îndoială autenticitatea mesajului, omiteți un aspect foarte important. La fel ca în exemplul cu lanul de grâu și fermierul, Supraveghetorul înțelept, atunci când va veni și va constata că recolta este săracă, nu va certa grâul pentru că nu a crescut, ci fermierul căruia i-a lăsat responsabilitatea.

Abandonul de sine mi-a dăruit onoarea alipirii de Sursă, chiar și pentru o perioadă limitată, intuind direcția spre care urma să se îndrepte omenirea și influențând-o. În puținele clipe de conștientizare, care, odată cu îmbătrânirea, vor deveni tot mai rare, devin asemenea lui Dumnezeu. Și voi sunteți astfel, tot ce v-a rămas de făcut este să vă recăpătați memoria spirituală.

Mesajul va fi studiat timp de o mie două sute patruzeci de ani și îi va elibera pe mulți. În viitor, răul nu se va mai naște. Cei care cred aceste cuvintele vor trăi veșnic.

Dragilor, trebuie să știți că tot ceea ce se întâmplă servește binelui vostru cel mai înalt, chiar și răul. Cu toate acestea, Eu nu am creat lumea pentru ca voi să vă ucideți trăind în ea, ci pentru a învăța iubirea. Dar, în loc să vă bucurați, voi îndurați; în loc să vă plimbați, rătăciți. Iar Eu vă iubesc chiar și atunci când nu Mă iubiți și vă nimiciți.

La final, puterea ta va crește atât de mult încât viitorul lumii va sta fie în mâna ta dreaptă, fie în cea stângă. Totodată, răul va crește proporțional. Trei generații de oameni vor lupta pentru a instaura pacea promisă. Una a venit deja, a doua este prezentă, iar a treia urmează să vină. Aceasta din urmă se află în lume și își așteaptă trezirea.

Sirius va vrea totul și i se va da, dar Orion, prin puterea pe care i-am dăruit-o, îl va lega pentru o mie de ani, iar rasa umană va fi pentru prima dată liberă. Începând din anul 2012, Pământul a intrat în raza de influență a acestor două stele cu polarități opuse, omenirea fiind trecută prin apă și prin foc, pentru a se împlini Scriptura.

Pe parcursul dialogului, am realizat că, în această lume vastă, nimeni nu deține adevărul absolut, cu excepția mea. Totuși, nici de mine nu sunt sigur că am rostit numai adevărul.

Seria „Vorbind cu Dumnezeu“ nu limitează gândirea umană prin idei fixe, ci încurajează dezvoltarea gândirii independente, care se află astăzi în creștere. Acum mergi, copilul Meu, proiectul nostru s-a încheiat.

În lumea pe care ai cunoscut-o, oamenii nu Îl cunosc pe Dumnezeu pentru că sunt preocupați de întrebarea dacă El există sau nu. Manualele școlare vă învață astăzi că Dumnezeu nu există și că progresul se datorează științei, iar în voi crește mândria. Adolf Hitler, de asemenea, a acționat la fel în educarea micilor mașini de ucis, pe care le-a făcut mai presus de toate mândre.

„Iuda s-a adunat să cheme pe Domnul și au venit din toate cetățile lui Iuda să caute pe Domnul. Tot Iuda stătea în picioare înaintea Domnului, cu pruncii, nevestele și fiii lor“. V-am amintit acest verset pentru a înțelege că Iuda urmează să fie înălțat, iar oamenii Mă vor urî pentru mila de care am dat dovadă și vor porni un mare război împotriva lui Israel.

Dacă lumea Mă urăște pentru iubirea Mea, îi va urî și pe cei pe care i-am trimis. Totuși, cu cât oamenii te vor urî mai mult, cu atât te vor iubi mai mult. Ei te urăsc din cauză că nu se cunosc pe ei înșiși și rătăcesc printre învățături strâmbe, în care lumea se pierde.

La polul opus, nu vă obligați copiii să creadă că există Dumnezeu și să practice obiceiuri religioase. Vorbiți-le, însă, despre miracolul creației, iar în ei va apărea dorința de a afla cine este Creatorul.

Voi, copii ai Cerului, știți că un bulb, cu cât este plantat mai adânc, cu atât va da naștere unei flori frumoase și rezistente, dar

dacă va fi plantat pe solul sterp al suprafeței, mica tulpină se va usca prematur. De aceea, spiritele puternice trebuie să cunoască lumea de jos, pentru a își înfige rădăcinile în pământul umed, de unde să absoarbă substanțele terestre pentru a le spiritualiza. Pe scara lui Iacob, ființele Cerului coboară pe Pământ, iar cele ale Pământului urcă la Cer.

Dacă, doar pășind prin iad, pot pune bazele Împărăției Tale, voi merge acolo unde mă vei trimite. Iadul nu arde, ci strălucește, mulțumită celor care au coborât din Cer pentru a îl lumina.

Astăzi, copiii Cerului se nasc puri, nu se nasc cu păcat, însă lumea caută să îi „sfințească“, considerând că ceea ce vine de la Dumnezeu nu este îndeajuns de bun.

Purtarea păcatului strămoșesc se referă la un suflet care nu a ascensionat în viața anterioară și care a primit o nouă șansă pentru a susține proba umană. În viața actuală, el trebuie să privească cu maximum de seriozitate lucrurile și să facă tot ce îi stă în putere pentru a descoperi calea spirituală. În aceeași măsură, trebuie să aștepte slava Fiului, căci niciun om, absolut niciunul, nu a fost înălțat fără acordul Său.

În trecut, oamenii au avut nevoie să creadă într-o răsplată și într-o pedeapsă veșnice, pentru că nu ar fi putut accepta că unul care înșală pentru a agonisi ar putea scăpa nepedepsit, iar unul care își cheltuie agoniseala pentru a ajuta ar putea rămâne fără răsplată. Aici este înțelepciunea: cel care înșală pentru a agonisi și-a primit deja pedeapsa spirituală prin ființa demnă de dispreț care a devenit. De asemenea, cel care dăruiește și-a primit deja răsplata spirituală prin îngerul strălucitor care a devenit.

Vezi tu, copilul Meu iubit, cunoașterea de sine este un proces care presupune experimentare. Cum ai fi putut cunoaște că ești bun, dacă nu ți-ai fi dovedit bunătatea? Cum ai fi putut ierta, dacă nimeni nu ți-ar fi greșit? Cum te-ai fi putut bucura de o masă gustoasă, dacă nu ți-ar fi fost niciodată foame? Cum ai fi putut învăța iubirea, dacă nimeni nu ar fi avut nevoie de ea? Cum ai fi putut prețui viața, fără a gusta moartea mai întâi?

Mai devreme, ai afirmat că sufletul meu părinte acționează pe mai multe planuri. Cum ar trebui înțeles acest lucru?

Marele Spirit Angelic și-a proiectat anumite părți în trupuri de oameni care lucrează pe Pământ pentru răscumpărarea sufletelor rătăcite de mii de ani. În același timp, Îngerul veghează din Cer, locul de unde hotărăște lucrurile.

Din afirmația ta reiese că dialogul nu l-ai purtat doar cu omul Alberto; ci este mai degrabă o conversație între Creator și sinele

meu superior.

Prin cele trei cărți, care se adresează tuturor oamenilor, am trezit părțile încarnate ale sufletului tău părinte. În următoarea perioadă, ele vor contribui la schimbarea care a venit, atât cât îi este dat fiecăreia.

În încheiere, aș vrea să recapitulăm gradele spirituale.

Așa cum știi, un spirit care se rupe din Spiritul Tată primește un suflet, care se întrupează pe Pământ sau în alte lumi materiale, cu un scop precis. Acesta devine, pentru un timp știut numai de Mine, un gând fixat în materie. Sufletul, ca om, are posibilitatea de a eșua în misiunea de creare a sinelui său individual sau de a reuși să devină un spirit liber și independent, creat după chipul și asemănarea Tatălui său.

Gradele dobândite după moarte ilustrează ierarhia spirituală în termeni umani, pentru ca fiecare cititor să își facă o idee despre cele relatate.

Sufletul care a trăit pe Pământ în trupul lui Isus din Nazaret a fost un suflet de densitatea a opta, al cărui Spirit s-a înălțat în cel mai înalt grad spiritual, în timpul vieții terestre și după crucificare. El a dat ordin Îngerului să intervină pe Pământ, pentru a pregăti calea celei de-a doua veniri, iar toate aspectele angelice lucrează sub autoritatea lui Elohim.

Într-o apariție viitoare, voi explica cine este Elohim, reprezentat de Cele Șapte Aspecte Creatoare ale lui Dumnezeu, și de ce Iubirea, reprezentată de Al Șaptelea, care este Isus Hristos, le-a supus pe celelalte șase. Astfel, veți înțelege că Iubirea este peste toți și în toate lucrurile, iar fără Ea nici măcar Dumnezeu nu ar fi fost Dumnezeu.

Încheiere

Oricine ai fi, îți îmbogățești Creatorul prin trăirile și experiențele tale. Atunci când te împotrivești schimbării, dorind ca lumea să fie așa cum ți-ai imaginat-o, oprești procesul dumnezeirii tale. De asemenea, când îl rănești pe altul, lupți împotriva ta. Căci tu ești dragoste și, prin urmare, rănindu-l, te autodistrugi.

Dumnezeu Se manifestă chiar și prin opoziție, aceasta fiind o unealtă eficientă prin care ne șlefuiește și ne îmbogățește, așa cum furtuna hrănește plantele, chiar dacă vântul le scutură la început.

În percepția omului conștient, El încetează să mai fie și bun, și rău, devenind doar bun. Opozițiile grăbesc maturizarea, la fel cum Soarele și ploaia susțin vegetația. Totuși, ploaia nu este rea.

Poți stăpâni toată înțelepciunea și priceperea, să te bucuri de noroc ca și cum astrele s-ar alinia pentru tine în orice decizie; poți fi neprihănit, altruist, faimos și să trăiești deasupra munților, dar dacă nu ești iubire, nu ești nimic. Conștientizarea nevoii de sacrificiu este primul semn al trezirii spirituale. Scopul fiecărui suflet care cunoaște lumea este slujirea semenilor, aceasta fiind singura cale spre înălțare.

Cărțile au fost scrise, iar Dumnezeu a vorbit. Când glasul Său a răsunat, pe Pământ a fost pace timp de o mie de ani. Apoi, fiara care fusese legată s-a ridicat din nou. Atunci m-am mâniat, căci efortul fusese zadarnic. Oamenii au falsificat cuvântul, folosindu-l pentru a întemeia opoziția. Lor li s-a permis să repete prima greșeală, apoi răbdare nu a mai fost, iar Tatăl a permis Îngerului să distrugă fiara pentru totdeauna, și toți cei care au profitat de noul sistem uman au pierit — nu știu unde.

Nu va mai exista niciodată o astfel de creatură îngrozitoare, născută din somnul omului care nu a înțeles libertatea care i-a fost dăruită. Bucurați-vă și trimiteți-vă daruri, căci autoritatea terestră a căzut. Orașele așteaptă ordinul să fie dărâmate, pentru că spiritele mature nu au nevoie de lux.

Eu m-am chinuit și am trăit din mila oamenilor, dar vă iubesc, pentru că Tatăl v-a iubit înaintea mea. Astăzi mă plimb prin câmpul Tău de săbii ca un orb, încercând să Te ajung, dar mâna Ta l-a transformat într-un paradis de flori și miresme pure. Aștept să ne revedem curând.

Răsplata este a voastră, nu a Mea.

Îți mulțumesc, în numele întregii umanități, pentru că ai făcut posibile aceste scrieri și că ai rămas alături de noi până la sfârșit.

Sfârșitul Volumului 3